

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 2. juni 2005**

---

**Torsdag den 2. juni 2005 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 341/05 Helhedsplan for Valby Idrætspark
  - 325/05 Årsberetning for Københavns Kommunes Billedkunstudvalg 2004 samt ændring af 324/05.  
Beretning for Københavns Kulturfond 2004
  - 329/05 Endelig vedtagelse af lokalplan "Vanløse Skole" med de under sagsbeskrivelsen 331/05.  
Endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 262 "Brune Kødby" med tilhørende  
kommuneplantillæg
  - 330/05 Lokalplanforslag "Ørnevej" med tilhørende kommuneplantillæg
  - 337/05 Lokalplanforslag "Kærskiftevej" med tilhørende kommuneplantillæg
  - 333/05 Rådmandsgade Skole - Sikring af skoleveje
  - 332/05 Nedlæggelse af dækningsgrave 2005
  - 340/05 Fornyelse af Århus Plads legeplads
  - 339/05 Bevilling til kvartermiljøstation i Møllegade
  - 338/05 Byfornyelsesprogrammer for områdefornyelse i Mimersgadekvarteret og Øresundsvej kvar-  
teret
  - 336/05 Handicappolitik - handleplaner og indsatsområder
  - 342/05 Forespørgsel til borgmesteren for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen
  - 292/05 Medlemsforslag til Borgerrepræsentationen om en bedre folkeskole i København
  - 328/05 Medlemsforslag om integrationspolitik i Københavns Kommune 2002) revideres".
  - 343/05 Medlemsforslag om anerkendelse af unges ret til nærdemokratisk indflydelse igennem et  
forsøg med stemmeret for 15 - 17-årige ved kommunevalget 2005.
  - 326/05 Rokering i udvalg
  - 327/05 Rokering i udvalg
  - 335/05 Aftale
  - 334/05 Ejendomssag
- 

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Johannes Nymark, Hamid El Mousti, Carl Christian Ebbesen, Rikke Fog-Møller, Annette Engell, Winnie Berndtson, Helle Sjelle og Michael Rosenmark.

Så skal jeg byde Gunhild Legaard velkommen tilbage til arbejdet i forsamlingen.

*(Forsamlingen rejste sig)*

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 21 sager, hvoraf 2 sager skal behandles for lukkede døre. Jeg har modtaget en sag om rokering i udvalg til behandling uden for dagsordenen. Jeg vil foreslå, at den sag indplaceres på dagsordenen som den sidste sag, inden dørene lukkes.

Sagen til behandling uden for dagsordenen er omdelt på pladserne, og jeg skal spørge, om der er bemærkninger til den reviderede dagsorden? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

#### 1) BR 341/05. Helhedsplan for Valby Idrætspark

Indstilling om, at udkast til konkurrenceprogram vedrørende helhedsplan for Valby Idrætspark tages til efterretning.

(Kultur- og Fritidsudvalget, Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)(Standsningsret)

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Jeg ved ikke, om jeg, som Bjarne Fey siger, skal op og svinge piken over budgetflertallet i denne forsamling, men det er der jo altid en god grund til.

Dette forslag er jo selvfølgelig endnu en anledning til at gøre det. Der ligger her et forslag, som omhandler på overfladen mange positive ting. En af tingene er eksempelvis, at vi har besluttet, at der skal bygges en svømmehal.

Der er bare nogle problemer omkring spørgsmålet her, fordi der ikke er nogen penge til at bygge svømmehallen for. Så hvad gør de kloge mennesker, der sidder i budgetflertallet, de betyder at kigge sig rundt, og de holder sig kun til lokalområdet derude og siger, hvad eksisterer der af grunde, der kan sælges, realiseres, som så kan være med til at finansiere en svømmehal.

Det medfører, at man i sin visdom kaster øjnene på 3 fodboldbaner, som så skal bebygges, det er realiteten, der ligger i dette forslag. Det kan man synes er en glimrende og sammenhængende politik i en by, hvor der i forvejen mangler fodboldbaner, og hvor uanset om man går over til at installere kunstgræs, stadig væk mangler fodboldbaner.

Med andre ord, vi er modstandere af den finansieringsmetode, man her lægger frem i forbindelse med at etablere bl.a. svømmehal.

Så finder man også ud af, at man kan finansiere på en anden måde, det at man kan bygge boliger og erhverv ud til Ellebjergvej. Hvis nogen af jer nogen sinde skulle have forvildet jer ud på de kanter af byen, så vil man vide, at det faktisk er indgangen fra nærmeste motorvej. Nu er det jo sådan, at vi jo ofte har diskuteret, at der er støjmæssige problemer i forbindelse med mange af vores bebyggelser her i byen, så det lyder da som en ganske genial ide at placere boliger lige op ad en rigtig larmende motorvej. Det lyder genialt, det er godt tænkt, det er vi modstandere af. Vi synes, det er fuldkommen håbløst usammenhængende tænkning, dette er udtryk for.

Jeg vil godt give et eksempel på det her papir, der nu ligger til vores bedømmelse, og det er jo en standsningssag, den var jo ikke kommet så vidt, hvis Enhedslisten ikke havde standset det. Det rummer alle mulige overvejelser, det har været i høring hist og pist, og når man så lærer papiret her, så leder man efter bare en smule præcision. Den er der ikke.

Men jeg kan ikke undlade lige at citere 4 enkle linjer, der er så smukke:

”Valby Idrætspark skal være unikt, men først og fremmest et sted for mennesker. Det betyder, at byrum skal indtænkes som grundlag for funktioner og bebyggelser og gerne udformes med løsninger, som ikke er set før og derigennem gøre stedet lokalt og internationalt kendt. Dette i respekt for stedets historie og den særlige kultur, som knytter sig til idrættslivet. Stedet skal understøtte København som en dynamisk international metropol og en attraktiv by at bo og leve i.”

Denne sammenstimlen af bogstaver kan man med god vilje godt få til at give noget mening, men det har altså ikke ret meget at gøre med, hvad det er, man vil lave ude i Valbyparken. Dem der kender

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Valbyparken ved jo nogenlunde godt, hvordan den ser ud. Hvis man ud fra den fysiognomi, Valbyparken har, det er også herunder Idrætsparken, så synes vi at det her lider under en voldsom mangel på præcision.

Dette bliver reelt overladt i en konkurrence til ekstern fabuleringen om hvad som helst. Ja, selv sådan noget som Frem, der har ligget og rodet med stadion derude, at det skulle blive superligastadion, det foreligger i en tosides linje her i papiret. Hvis jeg skulle læse dette papir i en tegnestue, jamen jeg aner ikke hvad ud eller ind, hvad er det egentlig, politikerne ønsker, ud over at det skal understøtte, at København skal være kendt og en metropol.

Jeg vil gerne her ved afslutningen af behandlingen af sagen genfremsætte Enhedslistens 2 ændringsforslag både fra, det er det samme fra Kultur- og Fritidsudvalget og senere Økonomiudvalget.

**Klaus Hansen (A):** Der er jo mange måder at udtrykke det på. På side 5 i indstillingen kunne man også se, det er det, der er det spændende ved at se, hvad det er for nogle resultater, arkitekterne kan komme frem med, det skal være arkitektonisk kreativt, bymæssigt løfte området, og forslaget skal beskrive den overordnede ide og give bud på hovedstruktur for områdets fremtidige bebyggelse osv.

Der er mange positive ting, og det skal være innovativt. Nogle af os har lige været på en studietur, hvor vi virkelig har kunnet se indholdet af mange af de perspektiver, der ligger, virkelig spændende områder.

Jeg vil sige, at essensen på det her, så indviklet er det i og for sig ikke, det handler om et ønske, som har været i området i over 50 år, i over 50 år. Det kan jeg huske, fra jeg flyttede dertil for ikke så meter fra det pågældende sted, der var der nemlig gravet ud til en svømmehal, fordi nogle på det tidspunkt havde talt om at København skulle stå for olympiade, det havde man så forberedt, senere fik man et godt tilbud, og så blev der nogle gode Valbyhaller ud af det.

Jeg synes, at tingene hænger sammen, vi vil meget gerne have en svømmehal også centralt både fra Valbysiden, men også fra Kongens Enghave-siden. Det skal der altså penge til, og det er så måden, man har kunnet finde frem til at skaffe den fornødne finansiering, og det er så et valg, man står med, at enten finder vi en finansiering, hvorefter vi kan lave den svømmehal, som vi alle sammen er interesseret i skal være der, eller også er der, ja hvad er der ellers så af muligheder.

Derfor synes jeg, at det her er et mangeårigt ønske fra området for hele den del af København til at få en god svømmemulighed. Nu kalder man det ikke en svømmehal, det hedder et vandkulturhus, så må vi glæde os til at se, hvad indholdet af det så er.

Men i hvert fald den mulighed der gør, at man i området kan få det, som er fuldt ud rimeligt både til Valby-bydelen og Kongens Enghave-bydelen, nemlig en svømmehal af en størrelse, som gør det rimeligt i den del af København at få sådan en fritidsfacilitet.

Så stod der, hr. Jens Kjær Christensen fabulerer lidt om Frem's muligheder. Nu håber jo nogle af os, at det går Frem, ligesom det gik Ajax, nemlig at de kommer i ligaen, hvad Ajax jo er nu, og at vi derigennem også får noget topfodbold at se i området, ligesom vi kan se tophåndbold i området. Det håber vi sker inden for ganske kort tid.

Så forudsætter det jo altså, for at man kan være med i det game på det niveau, at faciliteterne er til stede.

For ganske få år siden blev der investeret temmelig mange penge på lysanlæg og faciliteterne, der gjorde, at det blev muligt at lave ligabold derude. Derfor så håber vi, at den i realiteten kommer til at blive sådan igen på det højeste niveau.

Det betyder jo, at idrætsparken igen vil få det centrum få aktiviteter, som de her klubber er med til at bære frem.

Men derudover så indeholder beskrivelsen jo altså også alle de andre muligheder, der ligger i området. Der er de ikkeorganiserede, men der er også alle de organiserede klubber og idrætsorganisationer, som har rigtig gode udfoldelsesmuligheder.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Så ligger der nogle andre perspektiver, for det er jo rigtigt, at når man skal sælge noget, jamen så er det rigtigt, at ovre ved Torveporten skærer man nogle boldbaner fra. Her har man talt om mulighederne ovre i Valby Idrætspark. Man kunne også kigge på evt. et løft, som jeg ved, andre har set på, ovre ved Rikken, ovre ved Hornemanns Vænge f.eks., en kombination derovre med lidt mere fløde på, kunne betyde, at man både for den klub, men også for en Valbyklub, der kunne være med til at engagere sig, at man der kunne tilføre hele det område noget ekstra, der gjorde, at vi ud over at få Valby Idrætspark op på et pænt niveau, også kunne få området ovre ved Hornemanns Vænge og Vigerslev Vænge op på et højt niveau efter de planer og ønsker, som man derovre har leget med.

Det kunne være et perspektiv, der kunne være godt, det kunne være et perspektiv, som kunne være med til at løfte den del af København i Valby, der kunne betyde, at alle næsten kunne blive tilfredse med den indsats, der sker her.

Og så glæder vi os til, at svømmehallen kommer til vores fælles by.

**Borgmester Martin Geertsen:** Selv om det jo selvfølgelig kunne være fristende i forlængelse af Jens Kjærs betragtninger om, at det her har sit udgangspunkt i en kreds langt inde i forligskredsen at være imod, så vil jeg erklære mig enig med Klaus Hansen i, at det her er et godt afsæt for at give hele området omkring Valby Idrætspark et løft generelt set.

Det jeg sådan set ikke forstår ved Jens Kjær Christensens betragtninger, det er sådan set to ting. For det første det omkring boliger, jeg tror vel, vi er jo mange, der råber på flere boliger herinde i Københavns Borgerrepræsentation, og Enhedslisten er vel ikke et af de partier, som råber mindst højt om flere boliger i København.

Her gør man altså med udgangspunkt i det her konkurrenceprogram, der fraskriver man sig allerede fra starten af mulighederne for boliger. Sådan må jeg forstå Jens Kjær Christensens indlæg. Jeg kan simpelt hen ikke få det til at hænge sammen med Enhedslistens ellers generelt set højtråbende krav på flere boliger, som jeg er enig i.

Så er der den del, som handler om frasalg af arealer. Fordi på den ene side set så siger Jens Kjær, at han synes, det er for specifikt det omkring frasalg af arealer, på den anden side så råber Jens Kjær Christensen på endnu mere specifikation i konkurrenceprogrammet.

Men nu er det her altså et konkurrenceprogram, og det som der rent faktisk står på side 2 i udkastet til konkurrenceprogram, det er følgende, Jens Kjær:

”Derfor ønsker Københavns Kommune, at de konkurrerende inddrager overvejelser af og beskriver, hvorledes forslagene kan skabe grundlag for kommunalt frasalg af arealer. F.eks. opførelse af erhvervsbyggeri og evt. boligbyggeri og for OPP-løsninger.

Det jeg simpelt hen ikke forstår, for jeg er enig med Jens Kjær i, at det er da et langt stykke hen ad vejen løst i fugerne det her konkurrenceprogram, men det jeg ikke forstår ved Jens Kjær Christensens betragtninger, det er, hvorfor man på forhånd skal fraskrive sig en overvejelse og en beskrivelse. Hvorfor gøre det allerede på forhånd, hvorfor ikke, når der nu fra de konkurrerende kommer nogle bud tilbage på, hvorledes kan området se ud med eller uden boliger og erhvervsbyggeri og OPP-løsninger, hvorfor fraskrive sig den ret på forhånd, hvorfor ikke tage stilling til det, når vi ser, hvad det er, de konkurrerende har at byde på. Det har jeg simpelt hen vanskeligt ved at forstå, hvorfor vi allerede nu skal fraskrive os retten til det.

**Bente Frost (V2):** Jeg synes, det er dejligt, vi er kommet så langt med Valby Idrætspark. Jeg var derude så sent som i går og så masser af børn, der havde det pragtfuldt på grønsværen sammen med trænerne og spillede fodbold og løb og legede og havde det helt skønt.

Vi må jo indrømme, det ligner en rodebunke, det har det gjort i mange år, og der er utrolig meget plads derude, og jeg er ikke nervøs for, at man ikke skulle kunne finde nogle egnede arealer til, at man

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

kunne udnytte til frasalget til at være med til at finansiere det byggeri, som vi alle sammen gerne så bygget derude.

Jeg synes, det er interessant også Valby Lokaludvalgs udtalelser, de tager et forbehold omkring det med frasalget, fordi det er meget upræcist formuleret, og det kan jeg sådan set godt forstå, at de har det forbehold. Men jeg synes, vi skal afvente, vi siger jo ikke ja i dag til at sælge et bestemt stykke jord, vi siger ikke, at det og det sted skal der være boliger, og det og det sted skal der være det. Det er jo netop lige præcis det, vi venter på, når vi får det forslag til en helhedsplan.

Det kan både være positivt, at vi ikke har lagt os fast, det kan selvfølgelig også give os nogle overraskelser, hvis det viser sig, at der skal mange penge til at bygge det. Men altså det vi laver i dag er jo ikke at udskrive en blankocheck til nogen, forslaget kommer her tilbage til behandling den dag, der skal tages beslutning om at sælge bestemte arealer, der skal bruges til ganske bestemte formål.

Jeg glæder mig til at se planen, når den bliver færdig, og jeg tror, at det bliver en god ting for København, men især tror jeg, det bliver en vældig god ting for Valby.

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Klaus Hansen er inde på Vandkulturhuset og finansieringen, og det er Martin Geertsen også. Vi vil også meget gerne have et vandkulturhus, det er ikke det, diskussionen består i. Normalt når vi bygger en ny skole, en ny daginstitution, you name it, reparerer veje, så siger vi jo ikke som en generel regel, at finansieringen må findes i lokalområdet ved salg af ting og sager. Altså det gør vi jo ikke. Det er derfor, det stikker i øjnene det her.

Det stikker endnu mere i øjnene, fordi jeg nævnte før, at man faktisk, og det ved jeg jo, i sine planer har mulighed for at sælge eksisterende baner. Der står ganske vist i papiret, at der ikke for nuværende er planer om at reducere antallet af boldbaner i Valby Idrætspark, der står ikke ”for nuværende”. Men derfor kan man jo godt have det ganske aktuelt, når vi snakker om Torveporten, og det var det, jeg nævnte før, som ikke ligger i Valby Idrætspark, men ligger i området ganske tæt ved, og det er indgået i nogens overvejelser igennem et stykke tid at realisere den jord. Det er altså nedlæggelse af fodboldbaner.

Det er det, vi mener, det giver ikke meget særlig mening, og det burde det heller ikke gøre hverken for Klaus Hansen eller for Martin Geertsen.

Det jeg så mangler at kommentere det er spørgsmålet om boliger, som Martin Geertsen er inde på. Vi – rigtigt fattet – vi vil gerne have flere boliger, men vi synes, det er lidt af en hån set i forhold til den måde, vi forsøger at drive politik på her i København, hvor vi prøver at tænke sammenhængende. At placere boliger lige op ad en motorvej, det er vist ikke det, der harmonerer som sådan med de hensigter, vi har for vores samlede politik, herunder også miljøpolitikken.

Der er da også andre steder i byen, hvor vi under ingen omstændigheder vil bygge boliger, lad mig lige nævne Fælledparken, jeg kan faktisk se ganske mange steder, hvor vi ikke vil bygge boliger. Vi har også godt sagt, hvor vi gerne vil være med til at bygge boliger, det er heller ikke nogen hemmelighed.

Men dette projekt, boligerne kommer i virkeligheden ind her, ikke fordi man i sig selv bare har ønsket boliger, men fordi man desperat ud fra indgangsvinklen om, at det skal finansieres af frasalget i lokalområdet, så placerer man boliger her. Det ville man planmæssigt aldrig gøre ellers.

Men altså de to forslag om henholdsvis finansieringsmetode og ikke at placere boliger ud til Ellebjergvej, vil vi gerne have til afstemning.

**Klaus Hansen (A):** Så vil jeg da gerne spørge Jens Kjær, hvordan vil man, hvis man ikke finansierer det, altså hvad er alternativet?

Så bliver der peget på, at når man bygger skoler og andet, nu har man altså igennem mange år her i kommunen solgt arealer ganske vist mange andre steder for at skaffe balance i økonomien og derigennem skaffe penge, for at få budgetterne til at hænge sammen.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Jeg kan da godt se for mig, at man kan bygge nogle boliger, hvor der kan være nogle af de erhverv, som der også omtales i indstillingen, nemlig til nogle idrætsformål, nogle butikker eller andet i de første stueetager, hvorefter man lidt højere oppe lægger boligerne.

Man behøver ikke lægge boligerne helt ud til, og det kan man af mange grunde ikke gøre, helt ud til Ellebjergvej, de skal ligge et stykke tilbage, det er der bestemte regler, der siger, hvor langt de skal ligge tilbage, hvilket støjniveau og andet der kan ligge.

Dvs. man kan fra starten i modsætning til nogle af os, der har boet i Folehaven, der virkelig mærkede, hvordan det var, da man åbnede Sjællandsport-muligheden, der kan man altså tilrettelægge boligerne på en måde, så man sagtens kan bo inde i boligen, trukket godt tilbage, samtidig med at man kan få den trafikafvikling, som der notorisk er, og som Jens Kjær har ret i, den er høj på Ellebjergvej.

Med de butikker eller andet i stuen, som der jo peges på som en mulighed, så kan jeg godt se, at det kan komme til at hænge rigtig godt sammen. Der mangler boliger, der har været en tidligere diskussion herinde om, at der mangler billige boliger, også billige boliger til erstatning for mange af dem, der bliver fjernet fra byen på grund af dårlig lovgivning på andet område. Men det er en diskussion, man har været inde på tidligere.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvorfra hr. Jens Kjær Christensen vil skaffe pengene i givet fald til at finansiere, eller om Enhedslistens forslag simpelt hen går på at vente til et evt. budget, hvor man kan indgå og der pege på at skære ned på nogle andre områder for at tilvejebringe nogle penge til at bygge denne svømmehal eller vandkulturhus.

Så er det rigtigt, at der bliver nedlagt nogle fodboldbaner ovre ved Grønttorvet, nemlig Valby Boldklubs baner. Der peges også på, at nogle af de muligheder, man kunne se på var jo arbejde videre bl.a. med et af de projekter, som man har ovre i Hornemanns Vænge, hvor en meget aktiv og positiv afdelingsbestyrelse har været helt fremme og kunnet bruge de arealer, der ligger derovre, og hvor Rikken i øjeblikket spiller og derigennem opgradere deres område og yderligere gøre deres område mere brugbart og så være med til klubhus og anden facilitetsudvikling derovre. Det ville blive et plus for Valby Boldklub, det ville blive et plus for Rikken, og det ville blive et plus for hele det område derovre.

Så står vi både med en positiv udvikling ovre i Valby Idrætspark, hvor jeg er meget enig med brugerne derude, brugerbestyrelserne og andre om, at det kunne blive godt. Så står vi også med et plus ovre fra Vigerslevvænge og Hornemanns Vænge-bebyggelserne, så deres område kan få et gigantisk løft for det område. Det er både tiltrængt og efterlyst. Så er det en løsning, man kunne bruge netop, når man går ind med nogle muligheder i de områder her.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 3. runde.

**Jens Kjær Christensen (Ø)**: Jeg erindrer i virkeligheden kun et andet eksempel, hvor man har lavet denne her deal med salg af jord, der skal bruges til en anden aktivitet, og det er vel metro-, Ørestadskomplekset som sådan, og det er vel ikke den sundeste økonomi at referere til.

Det jeg bare har påpeget det er, at normalt, når vi vedtager ting i kommunen her, så finansierer vi det, og vi siger jo ikke, den skattekrone kommer derfra, den anden skattekrone kommer derfra i forhold til, når vi laver en ny aktivitet.

Når Klaus Hansen så spørger om, hvor vil vi skaffe pengene fra, er der kun ét svar: Klaus Hansen må få budgetforligspartierne til at invitere Enhedslisten til møde; så skal vi nok fortælle det.

**Enhedslisten genfremstillede ændringsforslag (Ø1) fra udvalgsbehandlingen om, "at der ikke arbejdes videre med en forudsætning om, at finansieringen tilvejebringes ved frasalg af grunde i eller omkring Valby Idrætspark",**

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 2. juni 2005**

---

samt om (Ø2) ”at der ikke arbejdes videre med en forudsætning om at bygge boliger ud mod El-lebjergvej”.

**Ø1 blev forkastet med 40 stemmer imod 4.**

**Før stemte: Ø.**

**Imod stemte: A, B, C, F, O, C2, V og V2.**

**Ø2 blev forkastet med 40 stemmer imod 4.**

**Før stemte: Ø.**

**Imod stemte: A, B, C, F, O, C2, V og V2.**

**Indstillingen blev herefter taget til efterretning.**

=====

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er vi derhenne, hvor vi lige bliver nødt til at sige, at der er et lille problem med afstemningssystemet. Som I har set, er der 3, der ikke kan komme på, og for at sikre, at alle kan stemme, bliver vi nødt til at genstarte systemet, så derfor afbryder jeg mødet i 8 minutter.

Jeg skal lige sige til jer, inden vi går, at hvis I arbejder med en fil, så gem den nu, inden vi lukker ned om et øjeblik. Når vi så genstarter, så skal I logge jer på.

Beklager besværet, pause i 8 minutter.

=====

**2) BR 325/05. Årsberetning for Københavns Kommunes Billedkunstudvalg 2004 samt ændring af kommissorium**

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender beretning for Københavns Billedkunstudvalgs virksomhed i 2004, samt at Borgerrepræsentationen godkender det ændrede kommissorium for Københavns Billedkunstudvalg.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

**3) BR 324/05. Beretning for Københavns Kulturfond 2004**

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender beretning for Københavns Kulturfonds virksomhed i 2004.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

**4) BR 329/05. Endelig vedtagelse af lokalplan "Vanløse Skole" med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer i relation til § 5 om bebyggelsens omfang og placering.**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

Indstilling om, at lokalplan "Vanløse Skole" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer i relation til § 5 om bebyggelsens omfang og placering.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

### 5) BR 331/05. Endelig vedtagelse af tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 262 "Brune Kødbby" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 262 "Brune Kødbby" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

**Martin Geertsen, V, deltog ikke i sagens behandling på grund af manglende habilitet.**

**Mikkel Warming (Ø):** Dette lokalplanforslag omhandler 4. etape af DGI-byen, nogle enkelte forskellige ting. Vi er ikke enige i noget af det, der er allermest centralt, allervigtigst i denne lokalplan, nemlig at det område kunne, burde være brugt til et attraktivt friareal til de børnekulturelle institutioner, skal plastres med et parkeringsanlæg ganske få meter fra Hovedbanegården.

Vi mener faktisk, at de børnekulturelle institutioner, som det er lykkedes at få placeret i Brune Kødbby, Musikskolen, Billedskolen, Teaterbutikken har behov for friareal, for et attraktivt friareal. Vesterbro har behov for offentlige friarealer. Det forhindres nu for at lave et parkeringsanlæg, et parkeringsanlæg, som lægges halvt under, halvt over jorden for at spare penge.

De der kan huske blot få år tilbage vil vide, at da Borgerrepræsentationen med daværende kulturborgmester Jens Johansen i spidsen gav Brune Kødbby-området til DGI og sagde: Her skal bygges, jamen der skete det bl.a. på baggrund af, at området var stationsnært, en spytklat fra Hovedbanegården, og at der derfor ikke var behov for særlig mange parkeringspladser, som der heller ikke blev udlagt i projektet i 1996.

I 1999 og 2000 var der så en proces omkring en ny lokalplan, nye anvendelsesmuligheder i Brune Kødbby. Her kom DGI-byen så sjovt nok med et forslag om et underjordisk parkeringsanlæg. Lokalplanen, anvendelsen af Brune Kødbby blev fastlagt på Borgerrepræsentationens møde den 14. juni 2000. Her stillede Enhedslisten og SF følgende ændringsforslag:

"Der etableres ikke et underjordisk p-anlæg ved Brune Kødbby."

Det blev desværre forkastet med 38 stemmer mod 15, Enhedslistens og SF's fælles forslag om ikke at etablere et underjordisk p-anlæg blev forkastet.

Der har altså siden juni 2000 været mulighed for, at DGI-byen kunne lave et underjordisk p-anlæg, hvis de ønskede det. Men det koster penge, så det kan man ikke. Derfor godkender SF, derfor godkender Det Radikale Venstre, at man nu laver et anlæg, halvt over, halvt under jorden, et anlæg, som kommer til at blokere muligheden for at lave det attraktive friareal for de børnekulturelle institutioner.

Man argumenter med, at der allerede nu er, og det er også rigtigt, ganske trængt i weekenderne, specielt med parkering i området. Men der er jo intet, der forhindrer, ved vi jo, DGI-byen i at reklamere med, at nu får man dette anlæg, og dermed tiltrække endnu flere bilister.

Jeg kan altså forstå, at det fælles forslag, Enhedslisten og SF havde i juni 2000, om, at der etableres ikke et underjordisk p-anlæg i Brune Kødbby, skulle forstås fra SF's side: men gerne et overjordisk i



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

virkelighedens verden. Det er jo interessant, og det vil jeg huske, til næste gang man laver sådanne fælles forslag, at så skal man dække sig meget ind, når man snakker med SF.

I Enhedslisten prioriterer vi børn frem for biler, og derfor kan vi ikke tiltræde forslaget.

**Karin Storgaard (O):** Jeg skal gøre det meget kort. Men Dansk Folkeparti er betænkelig ved alle de mange biler, 1.500 biler i døgnet har man regnet med, og det er så i forhold til alle de børn, der kommer til alle de institutioner, der ligger dernede, bl.a. Musikskolen og Billedskolen.

Vi er også af den opfattelse, at parkeringsanlægget burde graves helt ned i stedet for det, der blev løsningen på det. Vi vil ikke stemme imod forslaget, men vi vil undlade at stemme.

**Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 4. 3 undlod.**

**Før stemte: A, B, C, F, C2, V og V2.**

**Imod stemte: Ø.**

**Følgende undlod at stemme: O.**

=====

### 6) BR 330/05. Lokalplanforslag "Ørnevej" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Ørnevej" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, idet juli måned ikke medregnes, at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalaviser, samt at der gennemføres den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal plancheudstilling samt et borgermøde tilrettelagt som et dialogmøde med deltagelse af Borgerrepræsentationens partier.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

**Sven Milthers (F):** Det er blot meget kort også, nemlig at der på side 4 er en sætning, der meget nemt kan misforstås, og det er 5. linje, hvor der står:

"Ørnevej rummer på denne strækning kun en stiforbindelse."

Hvis man dermed tænker på hele strækningen langs arealet, så er det forkert. Den østlige ende er en vej. Det må vi bede om bliver rettet, fordi der er ingen grund til at sende noget ud til offentlig høring, der indeholder faktuelle fejl. Det var såmænd det hele.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Selvfølgelig bliver faktuelle fejl rettet. Vi sender ikke noget ud, hvor vi ved, der er fejl, så det bliver rettet.

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning, men med bemærkning om, at det skal præciseres på side 4 i lokalplanforslaget, at "den væsentligste del af strækningen på Ørnevej kun rummer én stiforbindelse".**

**Der blev fastsat frist til mandag den 6. juni kl. 12.00 for partiernes aflevering af bemærkninger, der skal medsendes i høring.**

**Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti afleverede følgende bemærkning, som skal med i høring: "Enhedslisten og SF opfordrer alle beboere til at engagere sig i debatten om HT-grundens fremtid. Således at HT-grunden kan udvikles til et rekreativt areal for kvarteret.**

**Partierne er indstillet på at ændre i projektet, herunder bebyggelsens omfang, hvis det viser sig nødvendigt for at få et godt rekreativt areal".**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

=====

### 7) BR 337/05. Lokalplanforslag "Kærskiftevej" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan "Kærskiftevej" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for lokalplanen, en lokal udstilling, et borgermøde i form af et orienteringsmøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

**Indstillingen blev godkendt med 31 stemmer imod 13.**

**For stemte: 12 medlemmer af A (Klaus Hansen, Jakob Hougaard, Winnie Larsen-Jensen, Mona Heiberg, Hanne Nielsen, Joan Jensen, Taner Yilmaz, Thor Buch Grønlykke, Anna Saakwa, Jesper Christensen og Kim Christensen), B, C, O, C2, V og V2.**

**Imod stemte: 1 medlem af A (Lars Engberg), F og Ø.**

Der blev fastsat frist til mandag den 6. juni kl. 12.00 for partiernes aflevering af bemærkninger, der skal medsendes i høring.

Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti afleverede følgende bemærkning, som skal med i høring: "Enhedslisten og SF er skeptisk over det foreslåede byggeprojekt, der markant vil ændre og udvide de bevaringsværdige rækkehuse."

=====

### 8) BR 333/05. Rådmandsgade Skole - Sikring af skoleveje

Indstilling om, at skoleveje omkring Rådmandsgades Skole sikres med bl.a. fortovsudvidelser, bump og hastighedsnedsættelser, samt at der gives en anlægsbevilling på 1,3 mio. kr. til gennemførelse af projektet under Vej & Parks anlægsramme (konto nr. 2.22.3, vejanlæg).

Det bemærkes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med sagen afholdes inden for Bygge- og Teknikudvalgets egen ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

### 9) BR 332/05. Nedlæggelse af dækningsgrave 2005

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 750.000 kr. på Vej & Parks anlægsramme under funktion 0.21.3, Parker og legepladser til nedlæggelse af dækningsgrave i Sundbyvester – Sundholmsvej v. Tingvej nr. 765-767, i Grøndalskvarteret – Gandhis Plæne og Borups Allé/ Hulgårdsvej nr. 395-397 og 405, samt på Vesterbro – Vesterfælledvej/Lyrskovgade nr. 595-596.)

Det bemærkes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med sagen afholdes inden for Bygge- og Teknikudvalgets egen ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Ja, det er til borgmester Søren Pind og borgmester Martin Geertsen.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

Jeg går ud fra, at de her dækningsgrave, man påtænker fjernet, ikke er nogen af dem, som potentielt let og elegant kunne omdannes til øvelokaler for rytmisk musik.

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

### 10) BR 340/05. Fornyelse af Århus Plads legeplads

Indstilling om, at legepladsen på Århus Plads fornyes med nye legeredskaber med "pirat-tema", samt ny beplantning og hegn, samt at der gives en anlægsbevilling på kr. 1,0 mio. på Vej & Parks Anlægsramme, konto 0.21.3. (Parker og legepladser).

Det bemærkes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med sagen afholdes inden for Bygge- og Teknikudvalgets egen ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

### 11) BR 339/05. Bevilling til kvartermiljøstation i Møllegade

Indstilling om, at der gives en bevilling på 450.000 kr. som anlægstilskud til en kombineret mand-skabs- og netværksbygning på den nye kvartermiljøstation i Møllegade. Der vil, under forudsætning af at Borgerrepræsentationen bevilger overførsel af mindreforbruget i 2004 på Miljøkontrollens ramme for det takstfinansierede område, anlægsbevilling (funktionsnr. 1.55.3 – genanvendelses anlæg), kunne anvises kasse mæssig dækning for beløbet i 2005 på samme funktion.

Det forudsættes, at Borgerrepræsentationen bevilliger overførelse af mindreforbruget i 2004 til budget 2005 på Miljøkontrollens takstfinansierede ramme.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

### 12) BR 338/05. Byfornyelsesprogrammer for områdefornyelse i Mimersgadekvarteret og Øresundsvej kvarteret

Indstilling om, at byfornyelsesprogrammerne for Mimersgadekvarteret og Øresundsvej kvarteret godkendes som ramme for gennemførelse af områdefornyelse i de to kvarterer, at Økonomiudvalgets budget ændres fra en periodisering som vist i skema A til en periodisering som vist i skema B, samt at punktet "Kunstfragt – Hovedprojekt" i byfornyelsesprogrammet for Mimersgadekvarteret udgår af programmet og at punktet "Kunstfragt – Skitseprojekt" ændres, således at placeringen af projektet i Fragtmandshallerne opgives.

(Økonomiudvalget)

**Mikkel Warming (Ø):** For nylig havde Enhedslisten en forespørgsel om, hvordan og hvem der faktisk skal bestemmes, når man har typer af projekter, områdefornyelsesprojekter som denne, i særlig grad i Mimersgadekvarteret. Denne sag eller i hvert fald en del af den viser, at den problemstilling er meget aktuel.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Grundlæggende kan vi støtte de foreliggende programmer for områdefornyelse, men et enkelt punkt, det 3. ”at” for nu at være helt præcis, er meget problematisk.

Der har været lokale ønsker fra lokale kreative kræfter om at bevare og bruge Fragtmandshallerne i Mimersgadekvarteret som kunst- og kulturhus. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi synes, projektet er spændende, det er interessant, i hvert fald at arbejde videre med.

Men det skal så ikke blive til noget, DSB er imod, de vil bygge og tjene penge i et af de tættest bebyggede områder her i København, og så bliver det ikke til noget.

Forvaltningen henholder sig i sin indstilling til, at den lokale styregruppe jo har godkendt. Man glemmer at nævne, men det gør styregruppen selv på deres hjemmeside, at de unægtelig har fået pistolen for panden, ”hvis ikke I accepterer, at DSB får lov til at rive Fragtmandshallerne ned, så ryger aktivitetsparken bag Mjølnerparken”. Det var den besked, der åbenbart er givet ifølge styregruppen. Så sagde et meget lille, meget lille, 8-6 for at være helt præcis, flertal i styregruppen ja for at få aktivitetsparken.

Det bebrejder jeg dem ikke, tværtimod, men jeg bebrejder Københavns Kommune for at spille med på det spil. Vi kunne godt tænke os at se dokumentationen for, det har vi efterlyst, at DSB vil være villige til at frigive areal til aktivitetsparken, hvis de får lov til at opføre sig som de grundejere og spekulanter, de jo gør her.

Det skriftlige notat ligger nu selvfølgelig på rødt papir, så man ikke kan bruge det til noget nogen steder, heller ikke fra talerstolen her.

Jeg ville egentlig godt, men det ville være synd for den siddende formand, bede hende om at redegøre for hvorfor. Det bør være overborgmesteren, der så tilfældigvis er forsvundet ud af salen nu. Det synes vi ærlig talt er lidt deprimerende.

Det er meget problematisk, at Københavns Kommune deltager i spekulanternes spil, og det gør man, og det kan godt være, det engang var en statslig institution, det er det for så vidt stadig væk, men staten opfører sig som spekulant gennem DSB her, og man spiller med i spillet.

Vi vil godt have delt afstemning, så vi kan stemme imod det 3. ”at”. Vi ønsker at opretholde projektet, muligheden for, muligheden for at kunne diskutere og bruge Fragtmandshallerne til f.eks. kunst- og kulturhus.

**Bjarne Fey (F):** Der er sådan set ingen grund til at trække det her ud længere end højst nødvendigt, for jeg kunne sådan set bare sige ditto til det, som Mikkel Warming har stået og sagt heroppe fra talerstolen. Der er tale om unikke bygninger, der er tale om, at man har unikke muligheder for at skabe et kreativt rum derude i nordvestområdet.

Der er planer for at åbne hele baneterrænet op i Nørrebro parkkvarteret. Det kunne være, jeg skulle til at sige en lækkerbissen, men det kunne være en god konsekvens, at man fortsatte den trendovre på den anden side specielt omkring Mjølnerparken.

Det kunne også ligge meget tæt i forlængelse af det, vi egentlig så gerne vil med vores by, specielt når vi snakker om den kreative by, vi vil gerne åbne byrummet op, vi vil gerne åbne op ude i bydelene og ikke centrere alt, skal vi sige kunstinstitutioner, værksteder inde centralt i byen. Fragtmandshallerne kunne være et af de steder, hvor man tog sin egen politik omkring det kreative København alvorligt, det kunne være et værksted for det kreative vækstpotentiale her i byen.

Så vi vil stemme imod det 3. ”at” og nok undlade at stemme for den samlede indstilling.

**Klaus Bondam (B):** Det er ikke nogen nem beslutning, som vi står foran at skulle træffe. Der er ikke nogen tvivl om, at området omkring Mimersgade er for det første et område med mange sociale udfordringer, ikke mindst i Mjølnerparken, men også et område med et stort vækstpotentiale, sådan som Nørrebro jo langsomt breder sig ud over sine bredder.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Der er behov for et brobyggerhus i det kvarter. Der er også et behov for en aktivitetspark i et område, som er meget tæt bebygget i forvejen. Når vi snakker om denne specifikke placering, så må man jo nok anerkende, at det ikke er muligt at få begge dele. Jeg skal være den første til at beklage den skæbne, som Fragtmandshallerne så muligvis kommer til at lide.

Men jeg vil samtidig sørge for, at Det Radikale Venstre arbejder for, at der sikres medborgerhuslignende, sociale, kunstprojektlignende øvelokaleaktiviteter. At der er fokus på de ting, fordi det er det, som kan være brobygger ude i det kvarter.

**Jakob Hougaard (A):** Mine bemærkninger lægger sig også i forlængelse af Klaus Bondams bemærkninger. Det er vigtigt også at fokusere på alt det positive, der kan ske, og som vil ske i området som følge af denne udvikling, og som også i form af denne park vil betyde, at der kommer et mødested for mange københavnere både i området og i Mjølnerparken, og som forhåbentlig også vil gøre det til et attraktivt kulturmødested.

Der er det jo sådan, at man i politik taler om det muliges kunst. Vi må jo konstatere, at et flertal i styregruppen, som Mikkel Warming også er inde på, anbefaler, at det muliges kunst i denne sammenhæng betyder, at man vælger parken og de muligheder frem for at løbe den risiko, at det falder på jorden.

Så det er selvfølgelig med de bemærkninger, at vi støtter, at forslaget bliver fremmet.

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Når man hører de to sidste indlæg her, så kan man ikke forstå, hvorfor de to partier har hver deres overborgmestercandidat. Det er jo åbenbart et fedt det hele, og det går på devisen: Desværre, vi beklager, vi kan ikke gøre noget.

Det handler altså om København, og et område, hvor vi er planmyndighed, vil jeg gøre de to herre opmærksom på. Vi har meget indflydelse, hvis vi tør, og hvis vi vil.

Derfor vil jeg spørge de to herrer en gang til: Hvorfor tør man ikke at gå efter det, som faktisk er den vedtagne strategi, hvad angår udviklingen af København, herunder udbygningen med kreative erhverv, faciliteter til udfoldelse etc.?

Betyder det hermed, at i alle lignende sager der kan vi forvente, at de 2 herrer med beklagelse vil slå ud med armene og sige, desværre det er politik det her, vi kan ingenting. For hvis det er konsekvensen, så er der i hvert fald ingen grund til at stemme på de to partier.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

**Mikkel Warming (Ø):** "Det muliges kunst" var omkvædet fra både den ene og den anden, Bondam og Hougaard, "det muliges kunst". Jakob Hougaard understregede jo også, jamen hvordan styregruppen har sagt ja, men han glemte at fortælle om den pistol for panden, de fik af Københavns Kommune, af Københavns Kommune, der sagde, "æd det her, eller I får ingenting", uden at Københavns Kommune i hvert fald ikke offentligt og heller ikke med involvering af det politiske endnu, har så meget som forsøgt, forsøgt at sige, vi synes ikke, at spekulantinteresserne skal vinde i dette område. Det har man ikke forsøgt.

Man har bare bøjet sig og så oven i købet fra en statslig spekulant, hvor man måske kunne bruge det fokus, som også staten, Folketinget og regeringen har på udviklingen af f.eks. området omkring Mjølnerparken til måske at antyde, måske at antyde, at det ville dog være fremmende for det område-løft, hvis staten gennem dets selskaber ikke øger bebyggelsestætheden, men kunne medvirke til at skabe, medvirke til at skabe et løft i området.

Men det gør man ikke. I stedet spiller kommunen spillet, spiller med, "det muliges kunst" sætter styregruppen pistolen for panden, og så siger 8 stemmer mod 6 ja. Det er flot, det er det muliges kunst, men det er eddermaneme ikke visionært ...

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Hov-hov ... (*Mikkel Warming*: Er det nu blevet et bandeord?) Eddermaneme – ja ... (*Mikkel Warming*: Så beklager jeg meget.)

Det er ikke specielt visionært, og det har intet med princippet om, at tingene skal komme nedefra og op, at gøre.

**Klaus Bondam** (B): Det er godt, vi har Jens Kjær Christensen til at spidde os. Der er mange forskelle på Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, vil jeg blot oplyse Enhedslistens ordfører om, hvis han er i tvivl om det.

Der er også mange planer i Københavns Kommune, der er mange visioner, der er mange strategier, der er også mange af dem, der kolliderer, fordi de ikke nødvendigvis vil de samme ting de samme steder. Men sådan er det nu en gang, når vi er en stor kommune med mange tanker og 55 kloge hoveder her i forsamlingen, som hver især bidrager sammen med borgerne ude i København.

Jeg kan sige, at i min og i Det Radikale Venstres optik så har lige bestemt det område måske ikke været der, hvor der skulle fokus på deregulerede zoner, kreative frizoner, eller hvad vi nu kalder det, så var det faktisk nogle områder, som måske lå lidt mere i randen bl.a. omkring Refshaleøen kunne være en mulighed. Det er bare for at forklare, hvad vi har ment med de områder, vi har ikke ment lige bestemt det område.

Jeg har nøjagtig sikkert lige som Mikkel Warming holdt møder med de mennesker derude, og jeg har fra starten gjort meget klart, at det var et valg, der var tale om, og jeg vil også godt sige, hvad Det Radikale Venstres ønske kunne være, det kunne være, at Fragtmandshallerne blev bevaret og blev ikke muligvis helst som projekt Kunstfragt, det har jeg også gjort opmærksom på, men en kombination af det og nogle andre ting, og at personligt vi så gerne, at området i virkeligheden blev tættere bebygget.

Vi har ikke været specielt venligt stemt over for den aktivitetspark, men det er nu en gang det valg, som der er truffet derude, eller det valg, et flertal har truffet, og sådan fungerer demokratiet, og det har vi valgt at respektere.

**Ole Hentzen** (C): Jeg synes, det er lidt eftertænksomt at høre Enhedslistens Mikkel Warming omtale nogle statsinstitutioner som spekulanter. I dette tilfælde er det vel Banedanmark, fordi de sådan set ønsker at beholde noget af arealet selv, og derfor kan kommunen få resten af arealet til en, efter hvad man kan læse i notatet, fornuftig aftale.

Nu er det jo ikke nogen gratis aftale til alle de her aktiviteter på Nørrebro omkring Mjølnerparken. Men jeg forstår Enhedslisten har yderligere penge i baglommen til både det andet og så også at putte indhold i, jeg tror ikke, man behøver at tænke så meget på indholdet, fordi resten af København ville måske være glad ved sådan set de aktiviteter, som disse mennesker af fremmed herkomst udøver på gade og stræder, ville kunne holdes indendørs eller indelukket i en aktivitetspark. Det er måske det, aktivitetsgruppen har tænkt på Nørrebro, at stille den til rådighed som en udlejningsvirksomhed, eventuelt styret gennem KI, sådan så alle andre beboere i Danmark og specielt i København kunne blive fri for den slags ting.

Jeg synes, man skal være tilfreds med, når det nu ikke bliver nogen indelukkede huse, hvor de så i den ene ende kunne benyttes af den ene til skydebane og den anden som skydebane også, men at man netop måske benyttede det nu til det, det er lagt op til fra styregruppen, en aktivitetspark på det areal, som man har kunnet nå til enighed om og så droppe alt det om resten, for det er der jo heller ikke penge til.

**Der blev begæret delt afstemning.**

**1. og 2. at blev godkendt uden afstemning.**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

**3. at blev godkendt med 31 stemmer imod 13.**

**Før stemte: A, B, C, O, C2, V og V2.**

**Imod stemte: F og Ø.**

**Der blev herefter stemt om den samlede indstilling.**

**Indstillingen blev godkendt med 31 stemmer imod 0. 13 undlod.**

**Før stemte: A, B, C, O, C2, V og V2.**

**Følgende undlod at stemme: F og Ø.**

=====

### 13) BR 336/05. Handicappolitik - handleplaner og indsatsområder

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen drøfter udvalgenes handleplaner og indsatsområder, der er formuleret på baggrund af kommunens handicappolitiske visioner og målsætninger, at Borgerrepræsentationen godkender gennemførelsen af de aktiviteter, hvortil der er finansiering i 2005, at Borgerrepræsentationen beslutter, at en eventuel finansiering af aktiviteter, hvortil der kræves finansiering i 2006, skal indgå i drøftelserne om budget 2006 på baggrund af udvalgenes indberetninger i ønskelisterne, at Borgerrepræsentationen beslutter, at der udarbejdes en pjece, hvori den handicappolitiske strategi – bestående af visioner og målsætninger – samt de igangsatte aktiviteter beskrives, samt at Borgerrepræsentationen beslutter, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen udarbejder en evaluering af de aktiviteter, som følger af handleplaner og indsatsområder. Evalueringen forelægges Borgerrepræsentationen primo 2007.

(Økonomiudvalget)

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

### 14) BR 342/05. Forespørgsel til borgmesteren for Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen

(Stillet af Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Martin Geertsen, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Wallait Khan, Søren Pind, Heidi Wang og Annette Engell (alle V)):

Borgmesteren for Familie- og Arbejdsmarkedsområdet bedes redegøre for de kaotiske tilstande, der hersker på lokalcentrene. Der er således problemer med at komme igennem til socialrådgiverne, og det er ikke muligt at give den service, som borgerne har krav på.

**Jesper Schou Hansen (V):** Når Venstre har stillet denne forespørgsel til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, jamen så er det jo, fordi sagen har en kedelig baggrund. Baggrunden er jo kort, at borgerne i Københavns Kommune oplever, at det ikke bare er svært, men endda uhyggelig svært at komme igennem, til socialkontorerne. Det er simpelt hen svært for dem at få fat på de socialrådgivere, der skal hjælpe og vejlede dem med de problemer, som de nu måtte komme igennem.

Københavns Radio har tidligere indgående beskrevet de problemer, der er. Jyllands-Posten i dag har også sagen på dagsordenen, og man må sige ganske kort, at konklusionen er klar, der er foretaget et kæmpesvigt, det her er jo en skandale.

Man kan ikke rigtigt sige, at politikerne ikke har været gjort opmærksomme på det. Det er sådan, at Dansk Socialrådgiver Forening rent faktisk har gennemført en undersøgelse på 13 ud af 15 lokalcentre. Undersøgelsen taler også sit meget tydelige sprog, og det sprog det siger, at selv de meget be-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

grænsede krav, Københavns Kommune stiller om, at bare tre fjerdedele af telefonerne bliver taget, at det ikke engang bliver opfyldt.

Der er nok mange årsager til det, men undersøgelsen peger også på nogle problemer, som vi i kommunen må tage alvorligt, og som vi synes, borgmesteren unægtelig skylder os et svar på. Faktisk synes vi ikke engang, at det er borgmesteren, der skylder et svar, nej, det er faktisk hele det budgetflertal, som jo har været med til at planlægge, og som vi har måttet være med til at redde ud af suppedasen i dag med en ordentlig tillægsbevilling i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Hvis man kigger på den undersøgelse, som Dansk Socialrådgiver Forening har lavet, jamen så fortæller det, at af de 186 sagsbehandlerstillinger, som de har undersøgt, så er de 56 nyansatte, altså ansat efter 1. januar i år, og under 40 af disse har kun et års erfaring, altså er nyuddannede. 30 har sagt deres jo op af forskellige grunde, der har sammenhæng med det dårlige arbejdsmiljø, der er, og der er 21 ubesatte stillinger og 16 er sygemeldte, altså ud af 186.

Jeg synes, det taler et sprog om et kanonkaos, der hersker i de centre. Det er mig helt ubegribeligt, hvordan det er, at man kan lade sådan et kaos køre, uden at man egentlig har grebet ind.

Det som man så har gjort i kommunen, som man alt andet lige skal have ros for, det er, at man har bestilt en rapport fra Rambøll Management, og den siger jo også ganske, ganske klart, at Københavns Kommune på ingen måde lever op til den forpligtelse, man har. Ikke engang til de egne kriterier, man selv har sat op, men så sandelig heller ikke til de krav, som staten har sat op til, at vi skal afholde for, hvornår man skal have taget en samtale med de borgere.

Alt det her munder jo ud i, at man kort og godt kan sige, det er ikke godt nok, vi skal have gjort det bedre i Københavns Kommune, den ansvarlige borgmester må herop og redegøre for det.

Jeg vil sige, vi glæder os meget til at høre redegørelsen, for det er unægtelig et ordentligt svigt, der er foregået her. Jeg vil bare i min indledning også understrege, at vi mener ikke, det kun er et svigt, der ligger hos den ansvarlige borgmester, det er et svigt, der ligger hos hele det flertal, som har vedtaget økonomien for centrene. For det sejler unægtelig, når man i udvalget skal til at jonglere med 6 mio. ekstra og 11 mio. ekstra osv. osv. Det er altså ikke småbeløb, som vi ekstra har måttet ud og redde socialcentre med i år. Der er noget rivende galt i det her.

**Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard:** Jeg vil starte med at sige, at det er fuldstændig rigtigt, at forholdene på lokalcentre ikke er tilfredsstillende. Det er derfor, jeg længe har talt for, at man skulle rette op på det.

Jeg glæder mig også over, at et flertal nu har besluttet, at vi begynder at rette op på det, selv om jeg er skuffet over, at det ikke er sket tidligere.

Så den del af redegørelsen, jeg nu kommer med, viser, hvorfor det er godt, at vi nu, som det er nævnt bl.a. her i eftermiddag har besluttet at afsætte ekstra penge for at rette op på situationen, fordi det er der god grund til.

Hvordan er forholdene så? Ja, allerførst skal det siges, at der er store forskelle fra lokalcenter til lokalcenter, når forvaltningen skal måle på de parametre, der siger noget om medarbejdernes arbejds-situation, kvaliteten af den service, borgerne får, sygefravær, personaleflow, ubesatte stillinger, overholdelse af tidsfrister, klagesager, telefonbetjening og personlig ekspedition.

Man kan ikke entydigt sige, at der er lokalcentre, der klarer sig dårligt i forhold til alle parametre, det er klart, de er ikke ens.

Hvis vi tager telefonbetjeningen først, så måler forvaltningen årligt på, om telefonerne besvares. I motiveringen til forespørgslen står, at på flere socialcentre i Københavns Kommune er det kun hvert tredje opkald, der når igennem. Jeg ved ikke, hvor Venstre har det tal fra, det tal som vi har fra målingen er, at telefonen bliver taget i gennemsnit lige knap 56 pct. af tilfældene eller sagt på en anden måde, telefonen bliver taget i godt halvdelen af tilfældene. Det er tal, der er baseret på målinger i 2004.



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Det hører også med til historien, at det ikke er 160.000 københavnere, der ikke kommer igennem til lokalforvaltningen, som JP Jyllands-Posten skriver på sin forside i dag, det er folk, der ikke kommer igennem første gang, de ringer, nogle smækker røret på efter tredje ring, og det er altså også med i den statistik af folk, som ikke kommer igennem.

Som sagt er det gamle målinger, og de her målinger har ført til, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen i 2004 lavede en telefonpoliti om en mere aktiv telefonservice. Der er fastsat servicemål om besvarelsesprocenter, så siden 2004, og siden de her tal kom frem, har man på lokalcentrene implementeret handleplaner for den gode telefonkultur.

Da vi ikke har nye tal, da vi kun har de her tal for 2004, kan vi jo ikke se, om de handleplaner, der er sat i værk, om de er begyndt at virke. Jeg har bedt om, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget får en status på det her før sommerferien.

Men i den her sag som i alle andre sager så nytter det ikke noget at stille krav til socialrådgivere og medarbejdere om, at telefonen skal tages, hvis der ikke er ressourcer nok på lokalcentrene.

Så er der påstanden om brud på reglerne og manglende overholdelse af tidsfrister. Vi har mange målinger af, hvordan det ser ud med at overholde diverse tidsfrister i sagsbehandlingen, da Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har truffet beslutning om, at der skal måles årligt på det. Målingen for 2005 er ikke afsluttet endeligt endnu, men ud fra en måling på 12.700 sager ser det ud til, at der er en overholdelsesprocent på godt 90 pct. i forhold til frister.

Det største problem, vi står med aktuelt, er de nye 3 måneders opfølgningssamtaler, for her er gennemførelsesgraden 63 pct. i gennemsnit på alle lokalcentre inden for tidsfristen på de 3 måneder. Det er selvfølgelig dybt beklageligt, både af hensyn til medarbejderne og også af hensyn til de ledige.

Det er regeringen, der har stillet krav om de her 3 måneders samtaler uden, at der er fulgt penge med. Forvaltningen har fået lavet en ekstern undersøgelse, der viser, at det koster lokalcentrene ekstra 15 mio. kr. om året at gennemføre de pålagte samtaler til tiden. Som i hvert fald alle i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget ved, så har vi kun fået 4 mio. kr. med fra regeringen, ergo mangler der 11 mio. kr., eller sagt på en anden måde, 33 helårsstillinger blot i forhold til den arbejdsopgave, det er at lave de her 3 måneders kontaktsamtaler.

Jeg har argumenteret længe og grundigt for, at de penge bør bevilges nu, og jeg er meget glad for, at det er lykkedes at samle det nødvendige flertal sammen med Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Konservative og nu også resten af det Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg, der var til stede i dag. Men at budgetpartierne nu står bag, at det er givet en ekstra bevilling på 5 mio. kr. for resten af året til de her samtaler.

Jeg vil i øvrigt takke De Radikale for i udvalget i hele dette forløb at have støttet for at finde pengene.

Med til historien hører også, at mange politikere, herunder også beskæftigelsesministeren i tv-avisen har sammenblandet det, der foregår på lokalcentrene, og det, der foregår i beskæftigelsescentrene. For rent faktisk overholder beskæftigelsescentrene i forhold til kontraktforløb med tæt på 100 pct., så det går ret godt på beskæftigelsescentrene.

Men der mangler ressourcer på lokalcentrene, og det er vi jo så endelig ved at gøre noget ved her nu, hvor der her for et par timer siden blev bevilget flere penge.

Nogle af de følgevirkninger af, at der er for få hænder til at løfte opgaverne er jo typisk stress, dårligt arbejdsmiljø, mange sygemeldinger. Det har også været i fremme i debatten, hvor socialrådgiverne har sagt fra over for arbejdsforholdene på lokalcentrene, som Jesper Schou nævnte her i sin motivering for forespørgslen.

Forvaltningen udarbejder løbende trivselsmålinger, hvor der bl.a. sker en registrering af sygefravær og personaleflow. I 2004 er det registreret, at medarbejderne i lokalcentrene gennemsnitligt har 19 sygedage om året, hvilket er for højt i forhold til FAF's interne målsætning om et gennemsnit på 16,4 sygedage om året.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Men FAF ligger på niveau med de 6 største byer i Danmark, det kan nævnes, at Århus havde et gennemsnit på 19,2 sygedage om året i gennemsnit for socialrådgiverne.

Hvad angår medarbejderflowet i lokalcentrene er det, når man ser det sådan helt generelt, på niveau med lignende arbejdspladser i det offentlige.

Men med hensyn til arbejdsglæde så viste den seneste måling, og den er tilbage fra 2003, at arbejdsglæden ikke er høj. Hovedsamarbejdsudvalget iværksatte derfor i 2003 en plan for, hvordan arbejdsglæden hos de sociale sagsbehandlere kunne forbedres, og der bliver derfor arbejdet målrettet med at få mere arbejdsglæde hos denne gruppe af medarbejdere.

I Venstres motivering står også, ”de sociale klienter ikke får den hjælp, de har brug for.” Når vi taler om service til borgerne, så bliver vi nødt til at skelne mellem afgørelser fra lokalcentrene i forhold til den service, som borgerne har krav på i forhold til lovgivningen og så det, der ligger uden om, om borgeren får svar til tiden eller kan komme igennem på telefonen.

Det med telefonen har jeg berørt. Med hensyn til, om borgerne får den hjælp, de har behov for fra lokalcentrene, så er det overordnede indtryk i forhold til de tal, vi har, at det gør de.

Så derfor synes jeg nok, at udtrykket ”kaotisk” måske ikke er en helt korrekt beskrivelse. De svageste grupper får de ydelser, de har krav på, men nogle af tidsfristerne i sagsbehandlingen bliver ikke overholdt, og de manglende opfølgningssamtaler er et problem, som vi bliver nødt til at gøre noget ved nu.

Oven i alt det her er der så også Borgerrådgiverens kritik. Borgerrådgiverens årsberetning blev offentliggjort den 26. maj. Overordnet er det godt, at vi har fået en Borgerrådgiver, som kan gennemgå forvaltningerne kritisk og komme med forslag til, hvordan vi får en bedre service. Det er vigtigt, at alle tager kritikpunkterne alvorligt og gør noget ved det.

FAF har flere klager nominelt, fordi FAF er den største forvaltning, men relativt set er der ikke flere klager i FAF end i andre forvaltninger.

Sammenligner man antallet af klager i de forskellige forvaltninger med forvaltningens andel af sagsmængden, så ligger forvaltningerne nogenlunde ens. Procentvis er fordelingen af klager i forhold til sagsmængden, at FAF har 0,16 pct. af klagerne i forhold til sagsmængden, Sundheds- og Omsorgsudvalget har 0,18 pct., altså det vil sige, de ligger procentuelt over, mens Bygge & Teknik og Miljø- og Forsyning ligger under med 0,12 pct. Men FAF ligger procentuelt i midten.

Antalsmæssigt ser det måske voldsomt ud, men man bliver altså nødt til at sætte det i relation til, at FAF er den forvaltning, der har allerflest henvendelser og afgørelser antalsmæssigt, ellers giver det ikke mening.

Jeg kan få lidt taletid fra næste runde, men ikke helt så meget. Det gør, at jeg lige prioriterer lidt.

Jeg kan sige, vi også har fået en henvendelse fra Ombudsmanden, som beder om en redegørelse på baggrund af de artikler, der har været offentligt, og den redegørelse regner forvaltningen med at kunne lave allersnarest.

Hvis jeg så skal opsummere det her, så kan jeg sige, at det især er i arbejdsmarkedsteamene i lokalcentrene, at man har svært ved at overholde kravene, og det er så der, vi sætter penge af.

Det vi nu oplever på lokalcentrene, det er noget, man har oplevet over hele landet, nemlig det at der bliver væltet ekstra opgaver ud på kommunerne, uden at der følger penge med. Arbejdsevneto- de, funktionsevneto- de, individuelle kontakforløb, masser af ekstraopgaver, det har jeg sammen med 5 andre store byer protesteret over, fordi vi kan simpelt hen ikke blive ved med at vælte det her ud over medarbejderne, uden der følger penge med.

Ud over de ekstraopgaver er der mange DUT-sager, f.eks. sådan noget som det, der hedder Nem- Konto, hvor der ikke er fulgt penge med, og som fører til besparelser på lokalcentrene.

Vi har sat ord på det, som alle i Danmark har talt om, nemlig at det kan man ikke blive ved med det her. Så står vi så bare i den situation, at vi ikke har fået pengene fra regeringen. Og det, jeg nu har

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

talt om igennem flere måneder er, at så bør vi selv sætte dem af i Københavns Kommune, og det er så også det, vi er i gang med.

Jeg vil godt slutte med at opsummere, hvad vi så har gjort. I eftermiddag besluttede FAU at bevilge 5 mio. kr. ekstra til at styrke lokalcentrene i at få gennemført de her samtaler. Herudover har vi på et møde den 4. maj besluttet at sætte 2,75 mio. kr. af til at styrke frontpersonalet. Vi opretter et vikarkorps, der kan indgå i lokalcentrenes arbejde, det har vi også på et møde i sidste uge besluttet at afsætte 5 mio. kr. yderligere til.

I budgetforslaget for 2006 fra FAU var der et sparekrav på 180 mio. kr., Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har af egen drift forhøjet det sparekrav for at kunne sætte 5 mio. kr. ekstra forlods af til lokalcentrene i 2006. Der er lavet en plan til ønskelisten om kompetenceudvikling og efteruddannelse og organisations- og ledelsesudvikling, som for 14 mio. kr., som nu indgår oven i de 5 mio., der er sat af for 2006 på ønskelisten.

Jeg forventer nu, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget efter al den store opmærksomhed, der bliver vist, følget det her op med noget konstruktivt og også stemmer.

Jeg vil opfordre til, at man prioriterer det her ved budgettet, og jeg skal slutte med at sige, at jeg glæder mig over, at man nu endelig er nået frem til at bevilge nogle penge, fordi det er det, der er behov for, flere hænder. Man kan ikke effektivisere eller organisere sig ud af det problem, vi står med.

Men jeg spørger også, hvorfor skal der så stor medieomtale til, før bl.a. Socialdemokraterne har været villige til at give sig. Der er jo ikke sket ændringer i situationen, den har været åbenbar for enhver længe nu, i hvert fald for alle dem, der har læst de dokumenter, som vi har fået sendt ud til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og for alle dem, der har lyttet til det, der bliver sagt på udvalgmøderne.

Så hvorfor er det først nu, efter den her medieomtale, at man vil bevilge pengene. Jeg havde håbet, at det var sket før, men nu er det så sket, og det er godt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal bede om lidt mere ro i salen. Det er fuldstændig rimeligt, at folk kan høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen.

**Thor Buch Grønlykke (A)**: Jeg har med stor interesse hørt borgmesterens forklaring, og jeg må sige, at det var umuligt at genkende det forløb, der har været.

Først og fremmest så noterede jeg mig det sidste, som Bo Asmus Kjeldgaard sagde, nemlig det forhold, at vi i udvalget har fået tilsendt en masse dokumenter, som klart har vist, at det i udvalget er blevet sagt, hvorledes der var problemer på området. Det er ikke sket, og jeg vil godt bede Bo Asmus Kjeldgaard om at komme herop og forklare, hvornår vi har fået de dokumenter, og hvad det er for nogle dokumenter.

Jeg vil også godt bede ham om at forklare, hvad det er, han har sagt i udvalget, som har godtgjort, at vi har fået oplysninger om, at de her problemer eksisterede, som de eksisterede. Fordi jeg kender ikke de oplysninger, og jeg har ikke snakket med nogen, som kender de oplysninger.

Det første vi hørte om det her problem, som åbenbart har eksisteret igennem længere tid, ikke bare tilbage til budgetseminaret, men helt tilbage til slutningen af sidste år. Det første, vi hørte om, det var til budgetseminaret, hvor Bo Asmus Kjeldgaard mundtligt redegjorde for, at vi var nødt til at tilgode lokale lokalcentrene. Og i forhold til de socialrådgivere, som man har kontakt til daglig, så virkede det, som om det var en god ide, fordi at der har været klager over, at de arbejdede hårdt, og de havde svært ved at få tingene til at løbe rundt.

På den baggrund gav vi 2½ mio. kr. ekstra. Bo Asmus Kjeldgaard, borgmesteren, fremlagde ikke nogen dokumentation for, at der var problemer ud over det, og der blev heller ikke bedt om yderligere bevillinger. Hvis Bo Asmus Kjeldgaard havde syntes, at der var et meget stort behov, så forstår jeg ikke, at han ikke foreslog det. Jeg forstår ikke, at vi ikke i højere grad gik ind i den sag.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Så jeg vil gerne bede Bo Asmus Kjeldgaard svare meget præcist på, hvornår og hvordan er udvalget blevet orienteret, for det mener jeg ikke, udvalget er blevet.

Men det passer jo selvfølgelig meget godt, kan man sige, med hele dette sagsforløb, et sagsforløb hvor borgmesteren, som desværre, det er sket i mange andre sager, ikke har villet tage ansvar for det, der foregår i hans egen forvaltning, hvor borgmesteren i stedet for at gribe ind med rettidig omhu, i stedet for at orientere udvalget, så har man ladet stå til, og så har man i sidste ende prøvet at fedte problemerne af på os eller de andre budgetpartier. Og man har forsøgt at dække sig ind under, at man bare ikke kan få så mange penge, som man jo altid ønsker og gerne vil have.

Jeg kunne godt ønske mig, at vi snart får en borgmester på det område, der tager ansvar for nogle af de mange sager, som vi har haft problemer med på familie- og arbejdsmarkedsområdet i den administrative del.

Vi andre må i mellemtiden sørge for at rydde op på dette område, og det håber jeg, vi har taget skridt til nu her at begynde på. Og så på et eller andet tidspunkt, når problemerne er løst, så vil jeg regne med, at borgmesteren nok skal komme op og stille sig foran i feltet.

**Manu Sareen (B):** Der er vist ikke nogen tvivl om, at der er et problem. Derfor er jeg også personligt rigtig glad for Venstres udmelding omkring det her, at de gerne vil være med, specielt set i lyset af, at hver gang vi har taget det op, så har Venstres integrationstænkning i hvert fald sagt, at det ikke er et problem, og det vil de i hvert fald ikke være med til.

Men jeg vil gerne have lov til at læne mig op ad Jesper Schou, for det er en rigtig, rigtig god udmelding, sådan er det. Det kan godt være, det ikke har noget med det her at gøre sådan direkte, men det er i hvert fald det, der har været i pressen.

Og der er et problem, det er der ingen tvivl om, vi har sagsbehandlere, der har mellem 80 og 100 sager pr. mand, det holder ikke, man skal maks. have 30 sager. Der er et problem, når der ikke bliver taget telefoner, der er et problem, når vi ikke får lavet et undersøgelsesarbejde, og derfor kan det selvfølgelig ikke undre nogen, når der kommer borgere, at man ikke får den rette hjælp. Fordi man kan komme én gang, og næste gang man kommer, så kan den sagsbehandler, der burde være der, ikke er ansat, eller måske har vedkommende søgt andre steder hen.

Så derfor er vi i hvert fald rigtig, rigtig glade for, at det bliver taget op.

Jeg kan oplyse Socialdemokraterne omkring, om vi har diskuteret det eller ej, det har vi, vi gjorde det allerede i 2002, kan jeg huske, der tog vi det op. Jeg kan huske, at jeg også tog det op i min budgettale.

Men det er også korrekt, jeg erindrer ikke, at vi har fået nogle papirer omkring det her, det er fuldstændig korrekt, men vi har diskuteret det, det er rigtigt.

**Mikkel Warming (Ø):** Stress, nedslidning, sygemeldinger, medarbejderflugt, ledige stillinger, som ingen søger. Det er virkeligheden for de ansatte på de københavnske lokalcentre.

Dårlig sagsbehandling, telefonopkald, der ikke bliver besvaret, sagsbehandlere der først har tid til en aftale om flere måneder, ny sagsbehandler hele tiden er også virkeligheden for de københavnere, der har brug for hjælp og støtte på de københavnske socialcentre.

Det er desværre ikke noget nyt, at der er problemer på lokalcentrene. Det var der faktisk også for 5 år siden, der var ombudsmanden også inde i tingene. Og som Bente Møller sagde fra talerstolen 12. oktober 2000 i forbindelse med budgetdebatten, og jeg citerer:

”Det undrer mig, at Enhedslisten er det eneste parti, der har stillet ændringsforslag om lokalcentrene. Det må være samtlige partier herinde bekendt,” – det er altså 5 år siden – ”at derude er servicen for borgerne ufattelig ringe. Der er løbende meldinger om post, der ligger i 3-6 måneder, før den bliver åbnet, folk, der ikke får svar, bevillinger, som folk får, og så får de ikke brevene før 4 eller 6 måneder

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

efter, og så kan det nogle gange også være nærmest ligegyldigt, hvis det var akut psykologhjælp, man havde brug for.” Og så fremdeles.

Dengang gjorde vi noget. Vi foreslog faktisk at vedtage en opnormering på lokalcentrene. Bevilninger varer ikke evigt, og det kan man sige, det gør Enhedslistens deltagelse i budgetaftaler heller ikke, og nu er vi tilbage i suppedasen igen.

Stigende krav om kontrol, stigende kvalitetskrav, hvilket er godt. Stigende administrative byrder, uden at de nødvendige penge følger med, har bragt flere lokalcentre helt ud på eller over kanten. De københavnere, der har mest brug for det, får ikke den nødvendige hjælp og støtte. Og de socialrådgivere, der knokler bagdelen ud af bukserne, går til bunds i stress og i dårligt arbejdsmiljø.

Til gengæld for det så er der en lavere startløn i København end i andre kommuner. Det er ikke mærkeligt, at det kniber med at holde fast i de socialrådgivere, der bliver ansat, og at det kniber med at rekruttere nye.

Det er hamrende vigtigt at få de bunker, der ligger rundt omkring på bordene, ryddet af vejen, så de ansatte kan overskue hverdagen og give borgerne den betjening, den hjælp, den støtte, de har brug for og krav på.

Ansvar for alt det her det er delt. Der er selvfølgelig regeringen, hvor det også ligger, der glad og gerne pålægger kommunerne opgaver, uden at pengene følger med. Men det ligger søreme også her i kommunen hos det politiske flertal, der fastsætter rammerne, og hvert eneste år skærer ned med omstillingsbidraget.

Jeg tror selvfølgelig også på, som jeg har set i aviserne, at mange gør, at tingene kan organiseres bedre. Men det er naivt at foregøgle sig selv og omverdenen, at de københavnske lokalcentre kan komme på fode uden bedre normeringer, uden at få genbesat de tomme stillinger, naivt at tro, at telefonerne bliver taget med en telefonpolitik. Det er naivt at tro, at lokalcentrene kommer på fode, uden at man får gjort en effektiv indsats for at forbedre det psykiske arbejdsmiljø, uden at få kigget på lønnen, uden at have en gennemførlig strategi, der handler om at fastholde og rekruttere personale.

Nogle af de her ting vil vi konkretisere i et beslutningsforsalg til næste møde, også om hvordan man kan få lavet en plan, der peger fremad. Men det handler også om, at i stedet for at borgmester og udvalgsmedlemmer skændes om ansvaret, at budgetforligspartierne ser at få tegnedrengen frem.

**Mogens Lønborg (C):** Nu hørte vi ikke overraskende fra den sidste taler, hvad der fra den fløj i salen er patentopskriften på alt, flere ressourcer, så er alt løst, vi skal bare have ansat nogle flere hænder, og så bliver kaos forvandlet til kosmos. Sådan er opskriften hver gang.

Det er aldrig sådan, at man siger, kunne man ikke prøve at analysere sig frem til, hvad er egentlig problemstillingen her, hvad er årsagerne, og så inden for den eksisterende ressourceramme finde ud af at lave en ændring af arbejdsgange, som sikrer, at tingene kan hænge bedre sammen.

Det er faktisk den opskrift, man bruger ude i den private sektor, det bliver jeg altså nødt til at sige til de 2 venstrefløjspartier, som jo næsten forudsigeligt mæsser fra talerstolen og andre steder, flere ressourcer, flere ressourcer.

Jeg siger ikke, at der ikke på nogen områder skal flere ressourcer, men det skal dokumenteres. De seneste dages oplysninger, som også kommer bag på os, og jeg er meget enig med Thor Grønlykke, at jeg erindrer ikke, at vi sådan løbende har fået orientering Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget om de her kaotiske forhold.

Alt tilsiger, at der er nogle ret alvorlige problemer, som i hvert fald ikke bare er løst ved, at budgetpartierne, og det er så lige en bemærkning til dem, der har været oppe og bebrejde budgetpartierne, man ikke bare har haft checken fremme, det er jo ikke løst med det.

Altså hvis forholdene er kaotiske, hvis ledelsesforholdene ikke fungerer, hvis arbejdsgangene er uhensigtsmæssige og så bare hælde flere penge ind i et virvar og kaos, det tror jeg, de fleste her i salen

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

nok vil give mig ret i, at det hjælper ingen steder, det er ikke vejen frem, hvis man skal have en organisation til at fungere.

Men før man gør det, skal man have stillet diagnosen, man skal vide præcis, hvad det egentlig er. Derfor så ikke i dag, men umiddelbart efter vil vi tage initiativ til, jeg har lige drøftet det med De Radikale, og flere vil sikkert gerne være med i, at vi får udarbejdet forslag til at få lavet en gennemgribende analyse. Men ikke en analyse, der skal trække i langdrag, for tingene er prekære, og vi skal have løsninger meget hurtigt. Men i stedet for panikagtigt at gribe til nogle løsninger uden at kende problemets karakter, uden at kende årsagerne til problemet.

Derfor vil der være behov for at få kigget forvaltningerne igennem, jeg synes en ting, som jo altid er interessant, det er, når man har 15 sammenlignelige enheder, som – må man gå ud fra – er nogenlunde ressourcemæssigt er blevet ligestillet, om så forholdene er lige kaotiske, eller om der er en variation, om der er nogle, der godt kan få det til at fungere. Fordi det er i hvert fald en indikation på, at der kan være nogle ledelsesmæssige forhold, man skal tage hånd om.

Nu hørte jeg ikke de første minutter af Bo Asmus Kjeldgaards redegørelse, men i det jeg hørte, og det var det meste af det, der hørte jeg i hvert fald ikke noget som helst om, det der i enhver organisation, der har problemer, vil være centralt, nemlig spørgsmålet om ledelsesforholdene. Er ledelsesforholdene optimale, hvad gør man, er der ledere, der ikke magter opgaven.

Det synes jeg, vi bliver nødt til at bestille de spørgsmål, jeg kender ikke svaret, men jeg synes, der er indikationer, der i hvert fald gør det aldeles rimeligt også at kigge på hele ledelsessystemet og de pågældende personer, som varetager ledelsesopgaverne.

Så det vil vi tage initiativ til, at vi får kulegravet det her. Hvis det viser sig, at der skal flere ressourcer til, jamen så er det jo indlysende klart, at vi bliver nødt til det, men det skal dokumenteres. Man kan ikke bare, fordi der er kaos, og telefoner ikke bliver taget, nå så tager vi tegnebogen frem, og så betaler vi X antal millioner, og så har vi fred for en stund. Det har vi jo ikke, det løser ingen problemer.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet, men det var faktisk, efter at jeg havde hørt Bo Asmus Kjeldgaards tale, jeg alligevel besluttede mig for at gøre det. Nu taler jeg som borger og som skatteborger.

Jeg har problemer med forvaltningen af myndighedsopgaven på dette område både i forhold til den svage gruppe, som det her handler om, men også i forhold til de penge, der bliver hevet op af mine lommer og bliver forvaltet fuldstændig uansvarligt.

Jeg synes, begge dele er lige alvorligt, og derfor kan jeg ikke forstå, at familie- og arbejdsmarkedsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard ikke går op og strækker våben i denne sag i stedet for at stå og forsvare det med, at der ikke fulgte sølle 11 mio. kr. med, dengang man prøvede at stramme op på sagsbehandlingen i forhold til de svageste borgere.

Jeg forstår heller ikke, at Bo Asmus Kjeldgaard siger, at ombudsmanden sagde noget i 1999, men af de og de også tilsyneladende undskyldelige årsager så blev det ikke til mere end det.

Altså hvorfor i alverden siger man ikke, at her er faktisk nogle store problemer, som vi skal have taklet i fællesskab, venner, vi har et stort ansvar her både i forhold til den svage borger og i forhold til skatteborgerne.

Jeg læste med gru, og jeg håber ikke, det er rigtigt, udtalelsen fra en tidligere socialrådgiver, der fortalte, hvordan han i flere hundrede sager bevidstløst havde langet ekspeditioner hen over skranken uden sagsbehandling, hvor man bare havde bevilget 100.000 kr. i én sammenhæng, andre tusindvis af kroner i nogle andre sammenhænge. Det er jo fuldstændig ulovligt. Det er mine penge, han bare har foræret væk uden at have vurderet, om der var grund for det.

Altså det er sådan nogle ting, jeg faktisk gerne vil have, at Bo Asmus Kjeldgaard forholder sig til, hvad er det for noget. Og hvis man med et regnestykke bare ganger det op, som jeg kunne læse der, så

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

havde man jo rigeligt kunnet ansætte socialrådgivere svarende til 11 mio. kr. Fordi det er jo ikke sådan, at systemet mangler penge, det er et spørgsmål om at prioritere dem på en anden måde.

Det er virkelig det, der har rystet mig, at man simpelt hen nulstiller sådan en sag, fordi man mangler nogle socialrådgivere, når man så samtidig har penge nok til at lange hen over skranken. Det er da i sidste ende de samme penge, nogle som bliver halet ud af skatteborgerne, og som vi sidder og omsætter her i Borgerrepræsentationen, og som vi har myndighedsansvaret i forhold til. Det er sådan set det, jeg gerne vil have en forklaring på, hvorfor man kan stå bare og sige, at det var ærgerligt, og det var en skam, og det er i øvrigt de andres skyld.

Jeg vil gerne bede Bo Asmus Kjeldgaard fortælle mig som skatteborger, om jeg stadig væk kan bo i kommunen og regne med, at mine penge bliver ordentligt og forsvarligt forvaltet både i forhold til mig, men også i forhold til de borgere, der skal have glæde af dem.

**Kim Christensen (A):** Meget af det, der er blevet sagt, kan jeg som borgerrepræsentant nikke til og sige, det er problemer, som man må tage op i udvalget.

Men når jeg alligevel går herop, så er det jo også, fordi jeg har den ære at være formand for det, der hedder Borgerrådgiverudvalget, hvis beretning snart skal behandles her.

Formålet med beretningen er jo, at de enkelte udvalg tager de ting op, som står i beretningen og prøver at forbedre tingene i forhold til de henstillinger, Borgerrådgiveren kommer med.

Nu kan man jo sige, nu er der på forhånd taget hul på en del af beretningen, eller rettere sagt, der er taget hul på en problematik, som har været kendt igennem ret mange år, og som nu er, om jeg så må sige, kommet meget stærkt frem i pressen i den seneste tid også i forbindelse med fremlæggelsen af Borgerrådgiverens beretning.

Jeg må sige, at stort set alle de problemstillinger, der nævnes, stress, dårligt arbejdsmiljø, sygdom blandt personalet i ekstrem grad, manglende telefonbetjening, svartider der er for lange osv., alt andet lige i alle andre sammenhænge ville pege tilbage på ledelsen af den virksomhed, som det handlede om. Det må jeg sige, det mener jeg faktisk også, det gør i denne situation.

Ledelsen i den her virksomhed er selvfølgelig udvalget, men det er altså også borgmesteren, som har det daglige ansvar i forhold til personale osv. Derfor må jeg også sige, at jeg kun kan være enig i al den kritik, der i øvrigt er rejst her. Men jeg må så også sige, at der må være en forventning til, at udvalget så tager fat og prøver at løse de problemer, der er og i øvrigt prøver at få nogle planer frem for, hvordan de kan løses, for det har det tilsyneladende også skortet på.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. omgang.

**Jesper Schou Hansen (V):** Det udarter til en interessant debat, hvor der er kø ved håndvasken. Jeg blev spurgt af Bo Asmus Kjeldgaard, hvor tallet med en tredjedel stammer fra. Jo, det stammer så i øvrigt fra Københavns Radios gengivelse af den undersøgelse, som Dansk Socialrådgiver Forening havde lavet på området.

Hvis man lige dvæler et kort øjeblik ved den undersøgelse, så dokumenterer den jo én ting, og det er, at arbejdsmiljøet er et kæmpeproblem. Kunne vi ikke i den forbindelse få borgmester Bo Asmus Kjeldgaard til at fortælle, hvor mange der har været syge mere end en uge, og hvor mange det var, der var syge på grund af arbejdsmiljøet. For det er vel sådan stadig væk, at arbejdsmiljø rent faktisk har noget med ledelsesmæssig situation at gøre. Har vi et ledelsesproblem her, hvor er det, borgmesteren har været henne i denne situation?

Så har jeg til gengæld en lille smule svært ved at genkende Thor Grønlykkes kommentar til, hvordan han opfatter situationen, og måske også en lille smule, når Manu Sareen og faktisk også Mogens Lønborg kommer op og siger, at det har de simpelt hen ikke hørt noget som helst om. Der vil jeg bare sådan i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at når udvalget i dag vedtog et løft på adskillige mil-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

lioni kroner, jamen så var det jo på baggrund af, at FAF allerede i forrige år igangsatte en ekstern konsulentundersøgelse ved Rambøll Management, fordi vi var orienteret om, at der var et problem på dette område.

Så sent som den 22. september tog udvalget faktisk en redegørelse om individuelle kontraktforløb til efterretning, og vi godkendte retningslinjerne for de nye den 22. oktober. Socialdemokratiet bad faktisk om at få forslaget udsat den 22. april.

Så når Thor Grønlykke mener, at han ikke er blevet orienteret om dette punkt, så må jeg sige, at lige netop der knækker min film, der synes jeg altså, det begynder at være lidt bortforklaringer sammen med borgmester Bo Asmus Kjeldgaard om, hvem det er der har et ansvar på det område. For det er jo et budgetflertal, der rent faktisk har et ansvar på dette område.

Men jeg synes bare for, at der ikke skal være kø ved håndvasken, at jeg gerne lige vil bringe diskussionen en lille smule tilbage på sporet ved at læse et kort afsnit fra, hvad socialrådgiver John Blankensteiner har sagt i Jyllands-Posten. Der bliver sagt og skrevet:

”John Blankensteiner tilhørte gruppen af de godt 400 københavnske socialrådgivere, som det seneste halve år har haft store vanskeligheder med at leve op til regeringens krav om, at samtlige start- og kontanthjælpsmodtagere skal indkaldes til opfølgende møder mindst en gang hver tredje måned.

På kontorerne på Ydre Nørrebro satte arbejdspresset sine tydelige spor, 4 sagsbehandlere blev langtidssygemeldt, 2 andre sagde op. Til sidst sad John Blankensteiner tilbage på kontoret med én anden kollega, de skulle betjene 400 klienter. Det var kun en brøkdel af de klienter, vi havde, der fik deres sager ordnet inden for tidsfristerne. I de fleste tilfælde sejlede det, vi mistede fuldstændig overblikket, fortæller han.

John Blankensteiner har i dag fået nyt job som socialrådgiver i Ravnsborg Kommune på Lolland.”

Jeg synes, det egentlig sætter det meget godt i perspektiv, om hvad det er for en ledelsesmæssig situation, man står i på lokalcentrene. Her synes jeg godt nok, at det budgetflertal, der har forsømt at passe og pleje det område, de skal lade være med sammen med borgmesteren at forsøge at bortforklare dette problem.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Bo Asmus Kjeldgaard. Jeg skal sige, at der er 6 minutters taletid tilbage i 2. runde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil gerne påtage mig ansvaret, det ansvar jeg har som borgmester i denne sag, og det er at sikre, at udvalgets beslutninger bliver ført ud i livet, og at det bliver organiseret bedst muligt med de ressourcer, vi har.

Jeg vil så også sige i forhold til det, Thor Buch Grønlykke siger her fra talerstolen, at for det første at man ikke har hørt om det her, og for det andet at det er nyt, det undrer mig meget. Vi har nu igennem flere måneder haft en sag på om de her kontaktforløb, som har ligget klar til beslutning, hvor jeg gang på gang har bedt om, og det kan man også se i referaterne, at vi traf en beslutning, og det har jeg gjort både på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets møder, og det har jeg også gjort på møder i budgetforligskredsen. For dem der har adgang til referaterne der, vil man også kunne se det der.

Hele forløbet er jo bare en ud af mange sager, hvor der er væltet nye opgaver ud over socialrådgivere og lokalcentre, uden at der er fulgt penge med. Jeg har ikke forberedt mig på, at jeg sådan skulle lave en længere dokumentation for, hvem der havde gjort hvad og hvornår.

Men jeg kan da sige, at da vi havde høringen omkring den nye lov i 2003, der bad vi regeringen om, at der kom penge med. Og vi kritiserede, at der var store økonomiske konsekvenser af forslaget, det var den 19. februar 2003.

Vi har haft et DUT-høringsnotat den 7. marts 2003 i udvalget, hvor vi sagde, at det her kostede 10,5 mio. ekstra. Vi har den 20. august også haft sagen oppe, hvor vi har konstateret, at der var store



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

divergenser mellem Københavns Kommune og staten, og hvor den 22. september forvaltningen sagde til udvalget, vi kan ikke blive enige, nu får vi et eksternt firma, Rambøll Management til at lave en dokumentation for, hvor mange penge vi egentlig mangler.

Den uvildige undersøgelse af, hvor mange penge der mangler, var færdig i februar, og det er den, der sagde, at vi mangler 11 mio. kr. Det var på det tidspunkt, jeg sagde, nu bør man træffe en beslutning, fordi det her er ved at køre af sporet.

Oven i det her har vi haft vores diskussioner om den såkaldte NemKonto, en konto om at man kan lave en besparelse ved at nedlægge kontantkasser. Problemet er bare, at det er mange, mange år siden, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen og Københavns Kommune har nedlagt sine kontantkasser, så de 8,9 mio. kr., som jeg husker det, vi fik i besparelse, dem kunne man altså ikke indkassere, det har jeg også mange gange gjort opmærksom på både over for budgetkredsen og i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Og især i Økonomiudvalget vil jeg sige, at de penge dem kunne vi ikke spare.

Vi har så ud over det haft andre sager oppe tilbage i sidste år, hvor vi har bevilget penge til syge-, dagpengeopfølgning, og vi har også bevilget penge til efteruddannelse. Men sagen er, at det her er ikke nok, sagen er, og det er også sagt både til Mogens Lønborg og til Inger Marie Bruun-Vierø, at vi kan ikke effektivisere os ud af de problemer, som lokalcentrene står med. Der skal flere ressourcer til.

Vi kan ikke pålægge socialrådgivere og sagsbehandlere at løbe hurtigere, det går ud over deres arbejdsmiljø, og det går i sidste ende ud over borgerne, som ikke får den hjælp, de har behov for. Det synes vi ikke er rimeligt.

Jeg skal selvfølgelig påtage mig mit ansvar som borgmester, det gør jer gerne, at strukturere arbejdet så godt som muligt med de ressourcer, der er. Men jeg mener, det er veldokumenteret, Mogens Lønborg, det er ikke en løs påstand, det er veldokumenteret, at der mangler penge til dette område.

Jeg er glad for, at vi er nået frem til at bevilge dem, fordi det er vi nu. Jeg tror, mange medarbejdere åndet lettet op ved, at vi nu gør noget ved sagen. Bare ærgerligt, som nævnt, at der skal være mediestorm til, før man faktisk bevilger de her penge.

Herudover vil jeg sige, at vi har selvfølgelig behov for at kigge også på strukturen, når vi ser bare lidt længere frem, og jeg tror, det er vigtigt nu, hvor vi her i Københavns Kommune har besluttet, at vi skal have nye forvaltninger, at vi får set på lokalcentrenes strukturer. Nogle lokalcentre vil i den tid, der kommer efter 1. januar 2006, være for små, så det bliver nødvendigt at lave en sammenlægning af nogle centre, det arbejde tror jeg er vigtigt at få i gang nu.

Det er klart, at i den forbindelse skal vi selvfølgelig også på alle mulige måder overveje, hvordan vi kan strukturere arbejdet bedst muligt. Men min påstand er, at de bevillinger, vi nu i dag og i løbet af de sidste par uger har givet, at de under alle omstændigheder vil være nødvendige.

Så kan vi håbe, at vi med det kan sikre både et bedre arbejdsmiljø og også en bedre service over for de svageste borgere i vores samfund, som lokalcentrene betjener.

(Kort bemærkning).

**Jesper Schou Hansen (V):** Jeg synes, der er nogle detaljer, som borgmesteren kommer lovlig hurtigt rundt om, og det er, når man spørger ind til de sygemeldinger, der har været. For man kan vel ikke løbe fra, at ledelsesansvaret for, at arbejdsmiljøet nu også er i orden rent faktisk ligger hos borgmesteren. Jeg synes stadig væk, at borgmesteren skylder at redegøre for, hvordan det er, sygefraværet ser ud, og hvorfor det er, det går så galt. Det mangler jeg at høre.

(Kort bemærkning).

**Thor Buch Grønlykke (A):** Vi har hørt om lokalcentre, ja, vi har hørt om individuelle kontaktføreløb, og ja vi er uenige med regeringen i, at vi ikke har fået flere DUT-midler ud i forbindelse med de individuelle kontaktføreløb.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Men nej, vi vidste ikke, at telefonerne ikke blev taget på lokalcentrene, det er vi ikke blevet oplyst om.

Nej, vi vidste ikke, at loven omkring individuelt kontaktførløb ikke blev overholdt, og det er selvfølgelig det, som jeg taler om, til Bo Asmus Kjeldgaards orientering, også til Manu Sareen og andre, der har nævnt det. Vi blev ikke orienteret om det, som er essensen, nemlig at vi ikke har overholdt loven på dette punkt, og at servicen var så kritisabel, som det viser sig, at den er.

Vi vil godt være med til at løse problemet, vi har tænkt os at løse problemet. Hvis vi havde fået at vide på et tidligt tidspunkt, at håndteringen af kontaktførløb og i det hele taget situationen på lokalcentrene var, som den var, så ville vi selvfølgelig have løst problemet før, hvis vi altså havde fået det at vide. Hvis vi havde fået det at vide, så kunne man måske have sagt, at der var blevet taget ansvar i denne sag.

**Mogens Lønborg (C):** Først et par bemærkninger til Jesper Schou Hansen, som synes at være faldet ind i den blindgyde, som venstrefløjen ofte befinder sig i, nemlig at problemer af denne art løses ved flere ressourcer. Det må jo være det, man kan konkludere, når Jesper Schou Hansen sådan med slet skjult fryd i øjet og med smil på læben skoser budgetpartierne og vasker sine egne hænder.

Når Jesper Schou Hansen fortæller, at han i hvert fald har været oplyst om tingene, så vil jeg gerne bede Jesper Schou Hansen komme herop og fortælle, hvad hans så har gjort, hvad Jesper Schou Hansen har stillet af forslag i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget til afhjælpning af de her ting, som åbenbart Jesper Schou Hansen har været vel vidende om eksisterede.

Jeg mener også, Jesper Schou Hansens opfattelse er, at man ikke bare hælder ekstra ressourcer i et område uden at finde ud af, om arbejdsgangene er tilstrækkeligt effektive.

Må jeg minde om, at Jesper Schou Hansens partifælle, beskæftigelsesministeren Claus Hjort Frederiksen i hvert fald har været ude at sige, at det må være arbejdsgangene i Københavns Kommune i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, der skal kigges efter i sømmene, altså en afvisning af bare, at der skal være flere ressourcer til. Altså en afvisning af, at det er budgetpartiernes ansvar.

Det er for let, Jesper Schou Hansen, at tørre ansvaret af på budgetpartierne. Man står oven i købet her fra talerstolen og taler om, at nu er der kø ved håndvasken. Det lyder lidt hult i mine ører, når man sidder velinformeret om alle problemerne og ikke har taget initiativer mig bekendt, men jeg kan jo have husket galt.

Men mig bekendt har jeg ikke set forslag fra Venstre i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, der gik på at få rettet op på de her ting, som Venstre åbenbart har været fuldt informeret om. Så det kunne jeg godt tænke mig at høre, hr. Jesper Schou Hansen uddybe her fra talerstolen.

Så til Bo Asmus Kjeldgaard. Jeg er da glad for, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard påtager sig ansvaret som borgmester for de her ting. Bo Asmus Kjeldgaard siger så også, at det er veldokumenteret, at der er brug for 11 mio. kr.

Nu er det jo ikke sådan, at den her Rambøll Management rapport har været rundt i alle hjørner, den har fokuseret på de her individuelle kontaktførløb, og den opgave nødvendiggør for at kunne løse den, at der til den opgave skal tilføres nogle millioner kroner.

Men der er jo ikke lavet en dækkende analyse af lokalcentrenes samlede arbejdsfelt. Jeg har bemærket mig mange gange, at familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren stolt, og det anerkender jeg, kan sige, nu er der færre på kontanthjælp. Så sidder vi alle sammen og tænker, jamen så må der være lidt mindre pres på lokalcentrene. Der er jo masser af folk, der nu er kommet i arbejde, og socialkontorerne de bliver så aflastet.

Nu hører vi så, at der kommer flere og flere opgaver. Jeg ved godt, at Bo Asmus Kjeldgaard vil så sige, at det er jo, fordi regeringen har stillet nogle flere proceskrav. Nuvel isoleret set kan det da selvfølgelig føre til nogle ekstra arbejdsfunktioner.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Men der må da også være noget, der trækker i den anden retning, når der er færre kontanthjælpsmodtagere i denne by. Hvis man har lyttet godt efter familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren igennem sådan et stykke tid, så får man indtryk af, at det er markant fald i antallet af kontanthjælpsmodtagere. Og så spørger jeg bare sådan helt simpelt naivt, jamen har det ikke aflastet systemet, at vi har fået så mange i varig beskæftigelse og fået så mange ud af systemet på kontanthjælp, er der slet ikke indregnet en aflastning af det.

Det synes jeg også, vi har brug for lige at få familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren til at redegøre nærmere for heroppe fra talerstolen.

Og så har jeg endnu ikke fået svar på det, jeg i mit første indlæg bragte frem, nemlig hvorvidt Bo Asmus Kjeldgaard agter og i det hele taget er af den opfattelse, at ledelsesforholdene også i det samlede system bør tænkes ind, når man skal finde ud af, hvad er problemstillingerne, hvad er årsagerne til denne desværre noget kaotiske situation, vi er havnet i.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så vil jeg sige, at så er det Jesper Schou Hansen, og det er hans sidste korte bemærkning i denne runde.

(Kort bemærkning).

**Jesper Schou Hansen** (V): Det var jo et direkte spørgsmål fra Mogens Lønborg, der fik mig herop, og så ville jeg bare henvise ham til at læse den rapport, som Rambøll Management er kommet med, om ikke andet så læse det resume, som forvaltningen har lavet til de politikere, der ikke kan afse tiden til at læse det hele.

Der bliver borgerne bl.a. spurgt om deres oplevelser omkring, hvordan ventetiden har været. Og der er rent faktisk også et afsnit, der handler om arbejdspress og mindre sygefravær. Man har faktisk i Rambøll gjort sig den tjeneste at regne ud, hvad man ville kunne få ud af det, hvis man ville reducere sygefraværet. Man vil faktisk kunne lave en yderligere effektiv udnyttelse af arbejdstiden på 5 procentpoint gående fra den tid, som man vil bruge til det, der hedder brugerrettet arbejde med de klienter, der er i forvaltningen.

Men hvis Mogens Lønborg ikke har haft tid til at læse det, så skal jeg da gerne resumere det for ham en anden gang også.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lige inden jeg giver ordet til Mikkel Warming, så vil jeg sige, at jeg har hørt indtil flere, der gerne vil komme med medlemsforlag her under debatten, altså medlemsforslag til det førstkommende møde her i Borgerrepræsentationen, og det er jo den 15. juni.

Jeg skal bare lige gøre opmærksom på, at fristen ligger meget tidligt, den ligger på mandag kl. 12. Bare så man er helt klar over det, fordi det første møde er den 15. juni, det er jo om onsdagen.

Så er der en kort bemærkning til Mogens Lønborg. Jeg mener også, det er Mogens Lønborgs anden korte bemærkning i denne runde ... Er det den første, værsgo.

(Kort bemærkning).

**Mogens Lønborg** (C): Jamen det er til Jesper Schou Hansen. Jeg er da glad og tryk ved, at Jesper Schou Hansen kan afse tid til at læse de ting, der kommer, det lå lidt ligesom i luften, at det havde vi andre nok ikke gjort.

Men når nu Jesper Schou Hansen har afsat så meget tid til det her, så er det stadig væk, jeg mangler svar fra Jesper Schou Hansen, hvad Jesper Schou Hansen så har gjort ved det. Det kan være, jeg husker galt, men jeg har ingen erindring om, at der er stillet noget forslag i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget fra Jesper Schou Hansen, der går på at løse de problemer her, ikke et eneste forslag.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Derfor synes jeg, det er lidt interessant at høre den meget oplyste Jesper Schou Hansen, som tilsyneladende kender alle problemerne, slet slet ikke har bidraget med nogen som helst form for konstruktive forslag til løsning af problemerne.

Så jeg beder Jesper Schou Hansen gå op her, for jeg kan jo have husket galt, fortælle, hvad Jesper Schou Hansen har gjort for at få løst de her problemer.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jamen jeg har lige spurgt Jesper Schou Hansen, og Jesper Schou Hansen svarer på det spørgsmål, lige så snart Mogens Lønborg svarer på, hvorfor han ikke har læst papirerne til den her sag.

**Mikkel Warming (Ø)**: Man behøver jo ikke læse rapporter for at kunne sige omorganisering, omprioritering, analyser og undersøgelser, for det er det, Mogens Lønborg siger i denne sag og i alle andre sager.

Jeg er godt klar over, han går ind for fuld beskæftigelse i konsulentbranchen, men det ville dog være rart at forholde sig til det, der faktisk er på dagsordenen, situationen på lokalcentrene.

I den forbindelse en måske ikke ubetydelig detalje, som handler om, at hvis man f.eks. ser, hvad Dansk Socialrådgiver Forenings medlemsmøde med nogle af de københavnske ansatte, 120, som de holdt her i mandags, udtaler og beder så mindeligt om, så er der 3-4 ting, de beder om her og nu, at man sørger for vikardækning til ubesatte stillinger eller hurtig genbesættelse, det er vel ikke sådan noget helt urimeligt krav, at stillinger ikke skal stå ubesatte.

Sikre en særlig indsats vedrørende det psykiske arbejdsmiljø på de hårdest ramte centre, for det ved vi er galt, og det ved Mogens Lønborg vel også, hvis han ellers læste tingene.

Så kommer det: sikres fred fra centralt besluttede undersøgelser. Fordi, hvad Mogens Lønborg ikke ved, tror jeg, det er, at når man laver de her undersøgelser, og det er ikke første gang, og det er ikke første gang, man beder om dokumentation fra forvaltningen, så er der faktisk nogle rundt omkring på lokalcentrene, der i stedet for at tage telefoner, i stedet for at lave sagsbehandling, skal besvare undersøgelserne fra Mogens Lønborg.

En fjerde ting: skabes lønftaler, der er med til at fastholde socialrådgiverne. Når det nu er sådan, at man faktisk har en lavere startløn i København end i nogle af omegnskommunerne, og at det sammen med dårligt arbejdsmiljø, sammen med stress faktisk måske er med til at sørge for, at det er meget svært at rekruttere arbejdskraft og meget svært at fastholde den, hvilket er et problem, Mogens Lønborg, som jeg ikke tror, Mogens Lønborg behøver en stor fin konsulentundersøgelse til at forstå, at når der hele tiden er udskiftning i arbejdskraften på lokalcentrene, og det er der, det er desværre ikke noget nyt, men det er der.

Jamen så giver det faktisk, at man hele tiden skal nysætte sig ind i nogle sager, det giver også dårligere sagsbehandling for borgerne.

Jeg ved ikke, om vi behøver nye store fine konsulentundersøgelser for, at Mogens Lønborg kan forstå det, men jeg er bange for det.

Så bare lige en ting, der er ikke tale om 15 sammenlignelige enheder, når vi tager de københavnske lokalcentre, der er, og så må jeg ikke sige sådan noget for formanden, stor forskel på et lille lokalcenter i Indre By, til et stort på Nørrebro i forhold til, hvad det er for nogle opgaver, hvad det er for nogle borgere, hvad det er for nogle problemer.

I forhold til kontanthjælpsmodtagerne, og Bo Asmus Kjeldgaards begejstring over, at konjunkturerne nogle gange ændrer sig i København, fordi så meget gør Københavns Kommune heller ikke, så er det måske værd at nævne, at de kontanthjælpsmodtagere, som kommer i arbejde, altså er jobparate, har sagsbehandling i jobformidlingen og i beskæftigelsescentrene, mens de der ikke er jobparate er i lokalcentrene.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

De der kommer i arbejde har altså intet med lokalcentrene at gøre. Hvis der skal laves en konsulentundersøgelse, så må det altså være over Mogens Lønborgs manglende viden om det område, han udtaler sig så skråsikkert om.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 3. runde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg er meget glad for, at forespørgeren i denne debat i hvert fald har læst de forskellige papirer, der har været i sagen.

Jeg synes, det er veldokumenteret, at der mangler ressourcer her. Og når Mogens Lønborg siger, at der må være noget, der trækker i den anden retning, jamen det er da fuldstændig rigtigt, at vi har sparet mange penge på kontanthjælpen, men problemet er jo bare, at det falder ikke i den kasse her, så vi kan bruge dem her.

Oven i det kommer så, at vi i forbindelse med det sidste budgetforlig, som Mogens Lønborg har været med i, har indregnet, at der er færre kontanthjælpsmodtagere i de meget, meget store besparelser, som vi har skullet lave i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Alene sidste år blev der sparet rigtig mange millioner. I år havde vi et sparekrav på 180 mio. kr., hvoraf vi udmøntede de ca. 40 mio. kr. i de budgetkrav, der er givet i forhold til, at der er færre kontanthjælpsmodtagere.

Hvis man skulle tage en proportionel nedskrivning af budgettet med henvisning til det antal færre kontanthjælpsmodtagere, der er, så vil det efter min bedste hukommelse være omkring 20 mio., man skulle tage, men man har altså taget det dobbelte.

Så det er rigtigt, der kommer nogle gevinster, men der er altså årlige besparelser, og oven i det kommer så alle de her forskellige krav, arbejdsevnet metode, funktionsevnet metode, kontaktforløb, øgede krav til skriftlighed, nu også ny syge-dagpengelovopfølgning osv. Der følger ikke penge med, og det er altså ekstra arbejde, man pålægger socialrådgiverne og sagsbehandlerne på vores lokalcentre. Det giver et dårligt arbejdsmiljø, og det giver en dårlig service, og jeg mener, jeg har sagt det mange gange.

Når Jesper Schou spørger, hvordan arbejdsmiljøet er, jamen altså jeg har selvfølgelig også set og holdt møder med socialrådgiverforeningen om de meldinger, der er, hvor stort set alle centre melder, at de har problemer med dårligt arbejdsmiljø, med stress. Det er jo det, vi skal gøre noget ved, og det er det, vi gør noget ved nu med de bevillinger, der er givet.

Vi har fra socialrådgiverforeningen fået en udtalelse, som Mikkel Warming refererer til heroppe. Jeg tror faktisk, at vi med de ekstra bevillinger, vi har lavet nu, vil være i stand til at kunne svare positivt på den henvendelse og sige, nu har vi taget de her punkter og gjort noget ved dem med vikardækning og arbejdsmiljø. Og hvis vi så, som jeg håber, et flertal af partier vil herinde, prioritere området, når vi skal forhandle budget 2006, så kan det være, vi endelig kan få rettet op på tingene.

Og med til det hører, og det er også, hvad jeg har sagt til Mogens Lønborg, at vi ser på organisationen og ledelsesforholdene, fordi det har vi faktisk en pligt til at gøre nu, hvor vi under alle omstændigheder skal ændre hele strukturen i Københavns Kommune, jeg nævnte det også i mit sidste indlæg heroppe fra, nogle lokalcentre bliver simpelt hen så små, at det er nødvendigt at lægge dem sammen. Så er det klart, så skal man selvfølgelig se på strukturen og organisere sig bedst muligt.

Men jeg er glad for og vil gerne takke det flertal af partier, som nu har været med til at støtte, at vi får flere penge sat af til dette område.

(Kort bemærkning).

**Mogens Lønborg** (C): Jeg vil sådan set sætte pris på, hvis familie- og arbejdsmarkedsborgmesteren lige hørte efter, hvad det var, jeg sagde i mit forrige indlæg. Det var naturligvis ikke besparelsen

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

på kontanthjælpen, altså på overførselsbudgettet, jeg forestillede mig, fordi det ved jeg godt, det er en anden kasse.

Det jeg talte om det var, at der er færre mennesker, der trækker på systemet, der er færre mennesker, når vi har færre i kontanthjælp, så er der færre, der henvender sig på socialkontorerne. Det må alt andet lige betyde en lettelse i arbejdet. Det er altså den kasse, jeg taler om, som skal finansiere lønnen til de mennesker, og der ikke kommer så mange i butikken, så må det alt andet være lige. Jeg ved godt, at alt andet er ikke lige, for regeringen har stillet nogle proceskrav og alle de der ting, men betragtningen gælder alligevel. De ting isoleret set må da nødvendigvis give en aflastning af den kasse, og det synes jeg Bo Asmus Kjeldgaard burde have svaret på.

(Kort bemærkning).

**Thor Buch Grønlykke (A):** Jamen jeg vil bare bede borgmester Bo Asmus Kjeldgaard om at svare på de spørgsmål, som jeg har bedt ham om at svare på heroppe fra, nemlig hvornår blev udvalget orienteret om de problemer, der er i forhold til telefonbetjeningen, og hvornår blev udvalget orienteret i forhold til, at man ikke levede op til lovens krav i forhold til de individuelle kontaktførelser, fordi det er selvfølgelig det, der er vigtigt.

Nu sagde Bo igen her for et øjeblik siden, at han har sagt det flere gange osv., og det vil jeg gerne bare vide, hvornår er det, udvalget har fået det at vide.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at man fra talerstolen taler folk med både fornavn og efternavn.

**Mikkel Warming (Ø):** Blot endnu en gang til Mogens Lønborg. Når de jobparate henvises fra serviceteamet, o.k. der er måske én, én samtale, hvor man hurtigt henviser de jobparate til jobformidling, til beskæftigelsescentrene, hvor deres sager behandles, hvorefter de så forhåbentlig kommer i arbejde. Det er jo godt for beskæftigelsescentrene, for jobformidlingen, men det ændrer intet på antallet af henvendelser og sagsbehandling, som jo er pointen i denne debat på lokalcentrene.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Til Mogens Lønborg vil jeg sige, at det er rigtigt, at vi generelt har færre kontanthjælpsmodtagere, og vi faktisk klarer det ret godt på den front. Vi ligger også i den benchmark, som regeringen har lavet, nu som nummer 1 i forhold til at få folk på starthjælp ud i arbejde, er blevet rollemodel, der er lavet en film om os.

Så er pointen, skulle vi så ikke spare nogle penge. For det første vil jeg sige, jo, det gør vi, fordi i det budgetforlig, vi har lavet i det sidste år, der har vi lavet besparelser med henvisning til, at der er færre kontanthjælpsmodtagere.

Men for det andet, vil jeg sige, at hvis man har læst statistikken, så er indtaget af kontanthjælpsmodtagere det samme, som det altid har været. Så i virkeligheden var der slet ikke nogen grund til at lave den besparelse.

I forhold til Thor Buch Grønlykke, jeg kan ikke herfra sige, hvornår udvalget har hørt om telefonbetjeningen første gang, muligvis på budgetseminaret, men jeg kan sige helt klart, at omkring kontraktforløbene har vi, som jeg gennemgik heroppefra, i flere omgange fået redegørelse, og det kan dokumenteres, at det er sket. Der ligger notater på hele forløbet i det.

Sidst her har vi accepteret, at vi skulle have lavet dokumentation, som vi kunne bruge over for regeringen i form af den her Rambøll Management rapport, som var færdig i februar, og fra det tidspunkt har jeg sagt, nu må tiden være inde til, at vi tager os sammen og bevilger nogle penge til området.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): En kort bemærkning til Thor Grønlykke, og det er den sidste korte bemærkning i denne runde til Thor Grønlykke.

(Kort bemærkning).

**Thor Buch Grønlykke (A)**: Jeg er helt enig med Bo Asmus Kjeldgaard i, at vi har hørt mange gange om de individuelle kontaktførelser, men det som jeg selvfølgelig hentyder til, det er, at vi ikke opfylder lovens krav. Vi har hørt og diskuteret, at vi ikke mener, vi har fået DUT-penge nok fra regeringen, og det er vi enige i, og det har vi sådan set godt villet støtte, vi har bare villet have det undersøgt ordentligt først, så vi har den ordentlige dokumentation for det.

Hvornår har vi fået at vide, at vi ikke levede op til lovens krav på dette område, og det stod så grelt til, som det stod?

**Abderrahman Ben Haddou (C)**: Hvis man skal kræve, at man skal tiltales ved hele navnet, så kræver jeg, at forsamlingen fremover kalder mig Abderrahman Ben Haddou, og det er I tvunget til.

Det jeg vil sige heroppefra, det er Mikkel Warmings kommentar omkring Mogens Lønborgs udtalelse her. Det er jo en total misforståelse, når det bliver fremlagt, som om at vi i Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at hjælpe lokalcentrene, for det kunne lyde sådan. Det eneste ønske, og det er det, vi alle sammen forlanger, det tror jeg næsten hele forsamlingen bør kræve, det er, at vi skal have fundet ud af, hvad er det for nogle problemer, der pågår derude.

Når man taler om psykisk arbejdsmiljø, kan det jo også lige så godt handle om ledelsesproblemer ude på lokalcentrene, så kan det jo ikke nytte noget, man bare putter masser af penge og fortsætter i samme spor. Det er egentlig bare det, vi i Det Konservative Folkeparti siger, det er det eneste.

Når vi har fundet ud af, vi kræver ikke nye store undersøgelser, vi ved det jo allerede fra sundhedsforvaltningen, og der har man ved store problemer, opståede problemer, større problemer inden for hjemmeplejen osv., der er man gået ind og taget hånd om de problemer inden for forvaltningen og forsøgt at løse problemerne og orienteret udvalget løbende.

Nu sidder jeg desværre ikke i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, så jeg kan ikke rigtig sådan udtale mig om forløbet, men det korte af det lange er, vi skal have fundet ud af, hvad det er for nogle problemer. Det kunne for den sags skyld også være oplysninger til politikerne, hvordan bliver de håndteret i dag. Det kan være, der bliver brugt for meget tid på lokalcentrene til administrativt arbejde frem for at behandle sager eller tale sammen med borgerne og også inden for beskæftigelsesområdet.

Men det er også korrekt, når Mogens Lønborg så siger heroppe fra, at det kan jo ikke nytte noget, at fagborgmesteren praler med, at der sker et fald i kontanthjælpsmodtagerne, samtidig med at der stadig er problemer netop inden for kontanthjælpsområdet. Det må vi alle sammen finde ud af her i København, og det må jeg så også appellere til, at man finder ud af i udvalget.

Ikke nok med at man bare læser rapporterne, men man skal også komme med reelle løsningsmodeller, og det håber jeg så, at vi kan finde ud af fremover.

2. næstformand (**Bente Frost**): Kort bemærkning til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, og det er så den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Det er jo, fordi jeg så gerne vil stille Thor Buch Grønlykke tilfreds og fortælle, hvornår vi har hørt om det her første gang.

Vi har fået flere gennemgange af det nye lovkompleks, også før bekendtgørelsen var på plads, hvor vi i udvalget har fået at vide, at der var tvivl om, om vi kunne overholde denne lovgivning. Og hvorvidt det er skåret ud i pap, og hvor mange notater der ligger på det tilbage i 2003, det kan jeg ikke sige uden at lave en nærmere undersøgelse.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Men jeg kan sige, at da vi satte Rambøllrapporten i gang i september 2004, var det på baggrund af, at vi ikke var i stand til at overholde de her kontaktførelser. Så på det tidspunkt vidste vi godt, at vi ikke kunne overholde lovgivningen.

Der bad vi så om at få nærmere dokumentation i forhold til, hvad mangler der så af ressourcer. Og dengang var det også, fordi det skulle bruges i forhold til at presse regeringen til at afsætte nogle flere penge til deres lovkompleks. Det vil de så ikke.

Jeg mener stadig væk, vi skal holde loven, og jeg er glad for, at vi nu her i eftermiddag har fået sat pengene af.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi tilbage til den almindelige talerrække.

**Thor Buch Grønlykke (A)**: Jeg skal ikke trække det i langdrag, jeg vil bare sige, at jeg konstaterer, at man på forhånd har sagt, at vi ikke mente, vi fik de ressourcer, der skulle til for at håndtere det her problem, og måske også, at der ville være nogle problemer med at gøre det lovmedholdeligt, eller hvad ved jeg. Men jeg kan ikke få nogen præcis oplysning om, hvornår er det, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard mener, han har orienteret udvalget om, at vi ikke fulgte lovens krav på dette område. Det er vi ikke blevet orienteret om, det må jeg konkludere.

#### Forespørgselen blev besvaret af borgmester Bo Asmus Kjeldgaard.

=====  
 hertild

**15) BR 292/05. Medlemsforslag til Borgerrepræsentationen om en bedre folkeskole i København** (Stillet af Søren Pind, Martin Geertsen, Pia Allerslev, Heidi Wang, Leslie Arentoft, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Annette Engell og Wallait Khan (alle V)):

Borgerrepræsentationen beslutter,

At Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen med inddragelse af Økonomiforvaltningen medio august 2005 udarbejder et forslag til forbedring af folkeskolen i København. Forvaltningen pålægges at undersøge, om de i forslaget anførte at-punkter kan indarbejdes i forslaget.

At Kultur- og Fritidsforvaltningen med inddragelse af Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen inden medio august 2005 fremkommer med et forslag til, hvorledes der i forhold til de københavnske folkeskoler kan sættes massivt ind for at komme vedligeholdelsefterslæbet til livs hurtigst muligt. De københavnske folkeskoler skal renoveres og fremstå som Danmarks mest attraktive

At Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen medio august 2005 udarbejder et kommissorium vedrørende etablering af et forum bestående af lærere, elever og eksperter, hvis opgave bliver inden juni 2006 at fremkomme med et forslag til en særlig københavnsk kanon, som dels består af den nationale obligatoriske kanon udarbejdet af Undervisningsministeriet, og dels med en række yderligere værker

At Borgerrepræsentationens beslutning (BR18/05) om af besparelshensyn at fjerne en undervisningsdag i den københavnske folkeskole omgøres

At afsætte op til 2 mia. kr. over de næste fem år til dækning af udgifterne forbundet med vedtagelsen af et – eller flere af de ovenstående at - punkter, som finansieres ved øremærkning af en del af omfordelingspuljen samt ved noget af provenuet i forbindelse med dele af salget af Københavns Energi.

**Pia Allerslev (V)**: Foran jer ligger der et godt tilbud, som I simpelt hen ikke kan sige nej til. Det er et godt tilbud, der sikrer den københavnske folkeskole mange år fremover, det er et godt tilbud, der gør op med mange års nedslidning af bygninger og inventar. Det er et godt tilbud, der giver lærere og ledere reelle muligheder for at handle. Det er et godt tilbud, der giver lærerne bedre muligheder for at



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

undervise eleverne. Det er et godt tilbud, der gør skolen til et rart og bedre sted at være, og det er et godt tilbud, der gerne skulle få flere forældre til at tilvælge folkeskolen igen.

Alt i alt et godt tilbud, som I ikke kan sige nej til hverken for jeres egen skyld eller eleverne i de københavnske folkeskoler skyld.

Folkeskolen i København er kommet kraftigt i fokus de seneste år, vi har alle hørt om diverse rapport, OECD, PISA, CASA osv. Jeg vil i denne omgang spare jer for den lange tale, hvor jeg gennemgår de rapporter og slår ned på de problemfelter, den diskussion har vi haft, og den kommer vi også til at skulle tage igen. Men i aften vil jeg nøjes med at konstatere, at de rapporter, alle som en, taler deres tydelige sprog, og vi er nødt til at tage den meget alvorligt.

Men rapporter gør det ikke alene. Alt for længe er der blevet talt og talt, uden at der er blevet grebet ind eller taget de tilstrækkelige initiativer. Nuvel, der har været tiltag hist og pist, og netop dette hist og pist virker ikke. Der er brug for at se på hele området som et samlet hele, og som et samlet hele, der også kræver en samlet løsning en gang for alle.

Nu stiller vi i Venstre dette forslag og kommer med en løsning, der, da den blev offentliggjort i februar, blev kaldet den mest ambitiøse plan for skoleområdet nogen sinde af professor Niels Egelund fra DPU.

Vi har sagt, at vi gerne vil være med til at afsætte op til 2 mia. kr. til at rette op på de københavnske folkeskoler, og det mener vi. Målet for os alle må være, at alle elever kommer ud med tilstrækkelige kundskaber til at kunne klare en uddannelse bagefter, at tiltrække de dygtigste lærere og elever og ledere til vores skoler, at tiltrække flere elever til folkeskolen, at sørge for, at alle har en tryk og berigende hverdag i skolen, at sørge for, at vi alle har et fælles grundlag, der kan binde os sammen, og sørge for, at skolerne er smukke og velholdte såvel udvendigt som indvendigt.

Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen ansvarlige partier, der kan være imod dette, og hvis der skulle være nogen, der alligevel vælger at overraske mig i aften, så håber jeg, at jeres argumentation er meget god. Det tror jeg, at mange lærere, forældre og elever i København forventer.

Med dette forslag vil vi sætte fokus på en række områder. Først og vigtigst skal fagligheden højnes, det skal ske ved mere efteruddannelse til lærerne med særlig fokus på læseindlæring og tosprogsundervisning og ved bedre og mere tidssvarende undervisningsmateriale, både det materiale, der forefindes ude på skolerne og det, der er i CU-regi.

Dernæst skal lærernes vilkår forbedres, der skal være mere fokus på disciplinen, der skal også være en bonus til de lærere, der formår at mønstrebryde og forbedre resultaterne, uanset hvad udgangspunktet måtte være. Hvis vi vil ændre de prognoser, der er, så skal der sættes hårdt ind, og der skal være en gulerod til de hårdtarbejdende folk, der kæmper for at gøre en forskel.

Der skal også være en bonus til de ledere, der formår at holde på de gode lærere, sikre lavt sygefravær og glade, dygtige og tilfredse elever.

Vi skal kunne tiltrække de bedste ledere og få dem til at yde deres ypperste, så vi kan få vendt udviklingen flere steder i byen.

Der skal bruges langt flere ressourcer på at få et ordentligt skole-hjem-samarbejde både på skolen og gennem hjemmebesøg. Vi må sikre, at alle forstår vigtigheden af deres barns skolegang, og det er derfor vigtigt, at de får tid og ro til at stille alle de spørgsmål til de relevante lærere, som de måtte have.

I den forbindelse er det også vigtigt, at vi sætter endnu mere fokus på lektiehjælpen og kan give tvungen lektiehjælp til de elever, der ikke har lavet deres lektier, eller ikke måtte få den nødvendige hjælp til lektierne i hjemmet.

Den enkelte lærer skal gives mulighed for at give ekstra hjælp, uden at der nødvendigvis behøves at sættes et stort apparat af velmenende folk i gang.

Tit vil lidt ekstra opmærksomhed og lidt ekstra støtte til lektielæsningen kunne hjælpe et langt stykke ad vejen.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

Som I kan se, er der mange andre områder, vi med dette forslag vil sætte fokus på. Jeg håber, vi når at komme ind på de fleste i aften, for det er meget vigtige områder, som vi er nødt til at få øjnene op for nu.

Vi kan ikke være bekendt ikke at gøre noget, og lige nu har vi alle muligheder for at gøre noget ved det. Vi har midlerne fra salget af KE, i Venstre vil vi gerne bruge en del af provenuet fra det salg til at hjælpe forældre, lærere og elever i de københavnske folkeskoler. De har efterhånden fortjent en reel saltvandsindsprøjtning.

Jeg håber, andre vil gå med, det her er et tilbud, I ikke kan sige nej til, ikke.

Til slut vil jeg lige meddele, at vi selvfølgelig ønsker dette til afstemning hvert punkt for sig, så man ikke behøver holde sig tilbage, selv om der måtte være et enkelt punkt, man har svært ved at støtte.

**Jesper Christensen (A):** Jeg kan høre, der er flere, der er bekymrede for, også blandt forslagsstillerne, om vi skal stemme om alle de 27 ”at”-er i aften, det bliver jo så spændende, om vi skal det.

Det her bliver fremlagt som et godt tilbud, normalt er et godt tilbud vel også sådan noget, der er økonomisk attraktivt, og det kan da godt være, det her er det, men det synes jeg godt, man kan tænke lidt over.

Jeg vil sige, vi er glade for, at Venstre ligesom Socialdemokratiet har en ambition om at styrke den københavnske folkeskole. Vi har også selv lagt planer for udviklingen, senest i forbindelse med PISA-undersøgelsen, go de planer er vi da sikre på, at Venstre også vil være med til at realisere.

Vi mener derfor også, det er den sammenhæng, at dette forslag skal ses. Der er allerede truffet beslutninger på en lang række områder, og Uddannelsesudvalget har jo også truffet beslutninger om yderligere tiltag, bl.a. i forbindelse med test.

Så selv om der er flere eller enkelte, skulle jeg måske sige, af de 27 underpunkter, vi er enige i, så er der også adskillige punkter, vi ikke kan støtte.

Vi vil derfor stille et ændringsforslag, der giver mulighed for at indtænke de her 27 ”at”-er i det fremtidige udviklingsarbejde for den københavnske folkeskole. Så forslaget er, at:

”Uddannelses- og ungdomsforvaltningen pålægges at undersøge, om følgende kan indarbejdes i forvaltningens forslag til opfølgning af PISA-undersøgelsen, som der er truffet beslutning om.”

Det er altså et ”at”, idet jeg har opfattet forslaget indeholdende et ”at” med 27 underpunkter. Så hvis det ikke er sådan, så er det også et forslag om, at de 27 underpunkter selvfølgelig går med i den udvalghenvisning.

Med hensyn til de andre punkter, de andre ”at”-punkter, som står i forslaget på side 3, der vil jeg sige, dem har vi tænkt os at stemme imod. Forslaget omkring vedligeholdelse mener vi, der er taget stilling til med BR’s beslutning den 10. februar om, at ejendomsenheden kigger på en samlet investeringsoversigt for renovering og genopretning af alle kommunale bygninger, herunder skoler.

Det 3. ”at”-punkt er tidligere fremsat som medlemsforslag af Venstre på BR-mødet den 28. oktober 2004, her blev forslaget stemt ned, så ved jeg ikke, hvorfor det skal stilles igen.

Det 4. ”at”-punkt har vi diskuteret flere gange både i forbindelse med vedtagelsen af budget 2005, senest i BR’s behandling om timefordelingsplanen og antallet af årlige skoledage den 13. januar 2005. Så den diskussion mener jeg heller ikke, der er grund til at forlænge mødet med i aften.

Det 5. ”at”-punkt, som omhandler finansieringen af ”at”-punkterne, de indgår i budgetforhandlingerne. Og hvad angår provenuet for salget af KE, så er alle vel vidende om, at der er truffet beslutning om prioriteringen af disse midler i en kreds, hvor vi i hvert fald har tænkt os at leve op til denne aftale.

2. næstformand (**Bente Frost**): Må jeg lige spørge, skal det forstås sådan, at Socialdemokratiets ændringsforslag går på, at man stopper midt på side 3 og siger, at resten skal ikke udvalghenvises, el-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

ler udvalgshenviser man hele sagen? (*Jesper Christensen*: Nej, det er det 1. ”at”-punkt inklusive de 27 underændringer). Og resten vil man ikke have udvalgshenvist? (*Jesper Christensen*: Nej).

**Bjarne Fey (F)**: Man får jo lyst til at følge det gode tilbud op fra Venstre. Vi har også et godt tilbud med. Vi får næsten lyst til at lægge det op som et ændringsforslag for samlet 225 mio. kr. årligt de næste 10 år, 2 mia. 250 mio. kr. Det mest ambitiøse projekt nogen sinde. Nej, det gør vi selvfølgelig ikke.

Altså nu har vi haft CASA-snak, vi har haft Albertslundmodeller, vi har haft Ålholm, vi har haft regelstyring. Venstres greatest hits fortsætter i dag med et sammensurium af alt fra småt til stort, fra detailstyring ned på det mindste niveau udtryk for den største centralisme, udtryk for, at de enkelte skoler ikke, eller måske en foragt måske for, at de enkelte skoler ikke kan finde ud af det. Selv om der er masser af sukker imellem den her håndmad, næsten en amagermad kunne man kalde det, et rugbrød og et franskbrød og så lidt sukker imellem, så synes vi ikke om spisen, selv om den er fra Amager.

Derfor vil vi gøre sådan rimelig kort proces på den her, for på trods af nogle af de gode elementer, så opfatter vi det som et, der er nogle, der er lidt tunge i mælet her, men en form for paradeopstilling fra Venstres side af. Et parti, der har tordnet mod verdens dyreste folkeskole, som nu går op med den mest ambitiøse plan ifølge Niels Egelund. Hans ord vejer ikke så tungt på min vægtskål, vil jeg så sige.

Så derfor vil vi simpelt hen, fordi den her peger i den forkerte retning, fordi der er for meget parade over det, tror jeg, vi som en konsekvens vil stemme imod det hele, og det er ikke, fordi vi er imod nogle af de gode intentioner omkring bygningsrenovering og efteruddannelse og undervisningsmidler, men fordi vi synes, det er for meget show det her og for lidt realitet.

**Borgmester Per Bregengaard**: Venstre mener, de har et godt tilbud. Jeg vil hellere sige, det er sådan en blanding af skidt og kanel. Kanelen er jo prioriteringen af bygningsvedligeholdelsen, undervisningsmidlerne, antallet af skoledage om året, lærernes efteruddannelse, opprioriteringen af skole- og hjem-samarbejdet.

De her initiativer er nogle af dem, som kan bringe Københavns skole fremad.

Så jeg startede med rosen, men der skal jo også være noget ris, fordi der er mange meget problematiske elementer i det.

Det der jo kendetegner forslagene er jo f.eks. en udpræget mistillids- og kontrolopfattelse af, hvordan man styrer skoler. Det er det med at uddele gule og røde og sorte kort, hvis man har det sidste med. Så mistillid og kontrol jeg tror ikke, det er et relevant styringsredskab i forhold til skolerne.

Jeg tror mere på det, som jo også ligger i forslaget, at sørger man for gennem efter- og videreuddannelse af lærerne at kvalificere dem bedre til at løse de opgaver og udfordringer, som de har i dag.

Der er jo også et meget centralistisk præg over de her ting. Der er ikke noget i vejen med morgensang, men spørgsmålet er, om det er Borgerrepræsentationens opgave at pålægge alle skoler at synge morgensang, om det ikke er en opgave sådan i selvforvaltningens navn, som man lægger ud i skolebestyrelserne og siger, jamen hvordan vil man etablere en god skole, i hvilket omfang hører der morgensang med, og hvordan kan det afvikles på en skole.

Jeg synes ikke, man skal være bange for at give skolerne noget frihed til at forvalte deres opgaver, som jo også er meget forskellige, efter hvilket område de har, og hvilke elever der går på skolen

Centralismen træder jo også ind, hvor den ønsker at udvikle sådan en kanon, specielt for Københavns Kommune strammer man det, man har lavet på landsplan. Jeg synes, det er yderst relevant at diskutere, jamen hvad er de vigtigste værker i dansk eller perioder i historie og begivenheder. Men den diskussion må aldrig nå til en konklusion, hvor man kanoniserer bestemte værker, perioder osv.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Jeg tror, hvis vi skal udvikle dannelsen, udvikle kulturgrundlaget i Danmark, så gælder det om at have en permanent levende diskussion i stedet for at fastfryse det i nogle dogmatiske fremstillinger af, hvad eleverne de skal og ikke skal kunne.

Nogle steder undrer man sig også lidt over, hvor gennembearbejdet det her forslag egentlig er, om det nu er clearet af. Jamen jeg vil, Pia Allerslev sidder og rynker panden, men f.eks. så har man et ”at”, der hedder, at i samarbejde med Danmarks Pædagogiske Universitet udarbejdes flere centrale test, således at Københavns Kommune kan være foregangskommune på dette område.

Næste ”at” hedder:

”At de centrale test danner udgangspunkt for en national handlingsplan.”

Der vil jeg spørge Venstre, om de nu har clearet med regering og Folketing, om det er Københavns Kommune, som laver de nationale handlingsplaner her i landet. Det kunne da være interessant at få oplyst, om vi har fået en bemyndigelse til på grund af Venstres storslåede indsats her i Københavns Borgerrepræsentation til at lave nationale handlingsplaner.

Der er mange ting, man kunne komme ind på i forslaget. Enhedslisten har indleveret nogle ændringsforslag, som vi har bedet om blev delt ud her i dag, og som illustrerer lidt, og så siger jeg, men der kan ligge nogle gode intentioner i nogle af forslagene, f.eks. at skolerne opfordres til at indføre morgensang. Der synes vi hellere, at skolerne skal opfordres til at styrke de musiske, kreative elementer i skolens virke, eksempelvis gennem morgensang.

Sådan har vi forskellige ændringer til nogle forslag, vi siger, jamen der ligger nogle intentioner i, men den meget autoritære centralistiske form, de har, den vil vi gerne have blødt op.

Jeg vil slutte med at lave en konklusion, at hvis det her forslag fra Venstre det bliver stemt igennem i Københavns Borgerrepræsentation, så får vi en flot sort skole i Københavns Kommune.

2. næstformand (**Bente Frost**): Man har ikke fået de ændringsforslag. Vi går ind og leder.

**Majbritt Mamsen (C)**: De Konservative synes, der er rigtig mange gode ting i det her. Men vi synes også, det er en gang misk mask af mange ting, som vi ikke synes hører til i Borgerrepræsentationen, men mere U&U-udvalget, der skal indarbejde det, idet vi allerede har sat mange ting i værk i Københavns Kommune.

Derfor ønsker vi, at det bliver udvalghenvist, og vi beder forvaltningen om at pålægge U&U-forvaltningen, at det skal indarbejdes i det forslag omkring PISA, der i forvejen ligger.

Det der så undrer mig ved det her, jeg kan ikke helt finde ud af, hvor meget Venstre mener det her, fordi nu har vi lige haft en sag på i U&U sidste uge, ikke i går, men forrige gang hvor vi skulle stemme om et forslag stillet af Venstre og Dansk Folkeparti, at Sjællandsgades Skole og Stevnsgades Skole, at der skulle begge skoler nedlægges. Og Jeanne, som er skoleleder på Sjællandsgades Skole skulle søge sin egen stilling igen.

Det er en af de ledere i Københavns Kommune, der har gjort det aller-, allerbedst. Det er en af dem, I burde belønne, hvorimod den anden skole ikke har formålet at få vendt skolen fra at være en skole med mange tosprogede til også at tage de danske børn ind. Men det har de på Sjællandsgades Skole, det har skolelederen på Sjællandsgades Skole. Men alligevel vil I have, at hun skal søge sin egen stilling igen. Det er ikke noget med, at Stevnsgades Skole skulle hverken have rødt eller gult kort, for de havde ikke levet op til de krav, som I egentlig siger, de skal leve op til i den her.

Det forvirrer i hvert fald De Konservative meget, at I det ene øjeblik går ud og snakker om røde og gule kort, og når der så er en konsekvent sag, jamen så vil I faktisk ikke være med til noget af det, fordi så skal de begge to slås op, og så skal de søge på lige vilkår. Dem der gør det rigtig godt, som I siger, I gerne vil belønne, dem vil I jo ikke belønne alligevel, Pia Allerslev. Det synes jeg er ret uheldigt, fordi det gør, at De Konservative ikke kan finde ud af, hvor meget hold der egentlig er i det her

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

eller ej, fordi det er klart en skoleleder, der har gjort det rigtig godt, skal jo ikke straffes med at skulle søge sin egen stilling igen.

Det undrer os også meget, at de stærke elever i vores folkeskoler, hvordan vil Venstre sikre, at vi fastholder dem, det står der ikke nævnt med et eneste ord i det her. For os er det vigtigt, at den svage elev bliver udfordret, og den stærke elev bliver udfordret, men ikke at det skal være den mindste fællesnævner, der danner grundlag for folkeskolen. Det synes vi også mangler i det her.

Derfor vil vi lægge op til, at det bliver udvalghenvist, så forvaltningen kan indarbejde det i det, der ligger i det, vi allerede heldigvis har sat i gang. For der er ingen tvivl om, at der skal sættes noget i gang, der er ingen tvivl om, at mange af de ting, I kommer med her, er relevante ting og er rigtig gode ting. Men der er altså også nogle huller, vi ikke helt kan finde ud af, hvad I mener.

2. næstformand (**Bente Frost**): Undskyld, Majbritt Mamsen, var det, I sagde, at hele sagen skulle henvises til udvalg? ... Ja tak.

**Louise Frevert (O)**: Jeg tror altså, der må foreligge en misforståelse fra Venstres side, fordi mange af de her forslag ser ud, som om de er fuldstændig er afskrevet af Dansk Folkepartis partiprogram.

Derfor så kom det fuldstændig bag på mig, da jeg så det her, inden det blev taget af til i dag, at vi ikke var sat på som medforslagsstillere. Altså når jeg tænker på, hvilket tæt samarbejde Venstres ordfører på området, Pia Allerslev og jeg har haft i udvalget, hvor vi gang på gang, udvalgs møde efter udvalgs møde, har fremsat forslag om de her eksempelvis med ordensreglementer og normregelsæt osv., hvor vi både har sendt forespørgsler til forvaltningen og til ministeriet om, at det skulle blive indført.

Nu kan jeg så berolige forslagsstillerne om, at det nok vil blive indført under alle omstændigheder, og det kan jeg kun være glad for. Derfor synes jeg også, at det er lidt underligt, at vi ikke er med i mange af de her tiltag, fordi jeg kan jo se, at de her 2 mia. det tror jeg er skudt fuldstændig over målet. Når jeg ser på, hvad 14 ud af de her forslag er fuldstændig gratis, de er helt omkostningsfri, de koster ikke en klejne.

Derfor så er jeg helt sikker på, at man helt realistisk kan gå ud og lave mange af de her tiltag uden at skulle bruge skatteborgernes penge til det her.

Så derfor vil jeg selvfølgelig også i fodslag med De Konservatives ordfører, Majbritt Mamsen, glæde mig til at kunne behandle det her, ikke måske i Uddannelsesudvalget, men i Økonomiudvalget, det må vi så tage stilling til, hvor det skal henvises til, men jeg ville eksempelvis meget gerne også have det i parallelt i Uddannelsesudvalget, fordi der er så mange ting, som er vedkommende også for Dansk Folkeparti.

Men jeg tror altså, at jeg vil bede ordføreren om at komme op på talerstolen og redegøre for, hvordan det kan være, at vi ikke er medforslagsstillere, når over 60 pct. af samtlige forslag, som Venstre har her, faktisk er Dansk Folkepartis forslag også oven i købet her i Borgerrepræsentationen i samspil med Venstres ordfører på området.

Så jeg vil nok sige, vi er lidt skuffede over det.

Så vil jeg nok sige til SF's ordfører, at det kommer da helt bag på mig, at SF's ordfører synes, det her er centralisme, jeg troede da gerne, at man ville have sådan hånd i hanke med tingene fra SF's side. Det har man da her, her får man da nogle konsekvenshandlinger, og det er da det, som jeg har hørt også SF's ordfører efterlyse, eksempelvis når det drejer sig om integrationen på Nørrebro og i andre henseender, at man gerne så noget konsekvens og nogle sanktioner, der kunne afhjælpe tingenes tilstand.

Det er jo lige nøjagtigt det, som mange af de her tiltag gør, afhjælper de dårlige tilstande, der er eksempelvis på folkeskoleområdet, som fuldstændig er blevet kørt i sænk efter 8 års enhedslisteregime i en forvaltning, som har kørt folkeskolen i København helt ned i bund.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Så jeg vil sige, at hvis man ikke stemmer for det her, når det kommer tilbage på et tidspunkt, så er man da ikke ved sine sansers fulde fem. Så jeg vil nok sige, jeg er ikke rigtig klar over, hvor man tager det hen, eller man måske eksempelvis kan parallelhenvise til de to udvalg, så vil jeg sætte pris på det, og det vil jeg synes var en god ide. Men det vil jeg så lade være op til ordføreren fra Venstre til at kunne hjælpe mig ud af mit dilemma.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil godt lige spørge De Konservative, altså vi har opfattet, at udvalgshenvisningen gik på Uddannelses- og Ungdomsudvalget og ikke, som Louise Frevert sagde, på Økonomiudvalget. ... Tak, det er det, vi også har forstået.

**Klaus Bondam (B)**: Nu kan det i forlængelse af den forrige taler, Louise Frevert, jo ikke være meningen, at det her skal udvikle sig til en Oxford-samtale, og vi andre skal sidde og spille vores tid på at lytte på, hvorfor Venstre ikke har kontaktet Dansk Folkeparti, det må de klare ude i Snapstinget.

Hvad er der i vejen med at være ambitiøs, ikke noget, vi nærmer os valget, der bliver falbudt varer til højre og til venstre. Socialdemokraternes overborgmesterkandidat lover alle alt, her er ingen smalle steder.

Det er der heller ikke hos min gode veninde Pia Allerslev, købmand Pia Allerslev kommer med et godt tilbud, som det er meget, meget svært at sige nej til, hvis ikke man nærlæser det.

Der er mange glimrende takter i det set i vores optik. Der er tale om flere undervisningsmidler, der er tale om at styrke efteruddannelsen af de københavnske folkeskolelærere. Der er tale om styrkelse af skoleledelserne, om skole-hjem-samtaler, om et skærpet tilsyn med skoler, der ikke lever op til politisk fastsatte krav. Men der er så sandelig også nogle ting, som ikke er Det Radikale Venstres kop te. Vi bryder os ikke om testkulturen, vi bryder os ikke om kanoniseringer.

Og eftersidninger, altså der må jeg sige, at selv om jeg er ved at være godt oppe i årene og 41 år gammel, så fandtes det ikke engang i min barndom.

Nå, og så er der jo endelig også en omkring morgensang, og det kan jo sådan set lyde meget tilforladeligt og især for sådan en som mig, at man får sådan lidt kreativt kulturelt input fra morgenstunden. Men så står der, at det skal give eleverne et kendskab til den del af den danske kulturarv, som ligger gemt i den danske sangskat.

Der må jeg sige, at det for Det Radikale Venstre er meget vigtigt også på skoleområdet at slå fast, at København skiller sig ud fra det meste af landet ved at have en flerkulturel sammensætning, og det er derfor vigtigt for os, at den københavnske folkeskole formidler en danskhed, der også inkluderer etniske minoriteter. Dette bør afspejle sig i skolerne og deres læseplaner, gerne fastlagt i et nævn med repræsentanter for de etniske minoriteter.

Vi tror på, at demokratisk dannelse er en væsentlig del af folkeskolens virke og vil derfor gerne fokusere på demokratiske idealer i undervisningen både i form af indhold, og så vil vi også gerne lade læseplanerne afspejle, at København er en flerkulturel by.

Men når alt det er sagt, så skal der ikke fra vores side være nogen tvivl om, at folkeskolen i positiv forstand skal være den slagmark, som skal sikre et socialt løft her i København. Det er det sted, hvor vi skal sikre, at de, som er kørt ud på et sidespor her i tilværelsen, at de kommer tilbage på et godt spor. Vi skal blive bedre til at udnytte den viden, som vi allerede har i vores by og i vores forvaltning af dem. Vi skal blive bedre til at udnytte de menneskelige og økonomiske ressourcer, og vi skal blive bedre til i fællesskab at påtage os et ansvar for væksten og udviklingen.

Så derfor så vil vi gerne være med til at diskutere det her eller have en dialog, det er pænere end at diskutere det, vi vil gerne have en dialog om det her i Uddannelses- og Ungdomsudvalget og derefter senere igen her, og det kommer jo også i valgkampen, når vi når frem til den.

Vi kan ligesom Socialdemokraterne ikke stemme for de 3 sidste ”at”-er, og kan derfor tilslutte os det ændringsforslag, som hr. Jesper Christensen stillede.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Men kun hvis vi har en stærk folkeskole i København, så kan vi sikre udviklingen i København, i Øresundsregionen og dermed resten af Danmark.

Så vi ser frem til den fortsatte dialog om det her.

2. næstformand (**Bente Frost**): Bjarne Fey. Det er 2. runde, ja. (*Afbrydelse*: Må jeg få en kort bemærkning?) Nej, ikke i 1. runde. Efter 2. runde starter man med korte bemærkninger. Undskyld, Bjarne Fey.

**Bjarne Fey** (F): Tiden går, men det gør ikke så meget, den skal jo gå.

Louise Frevert har fuldstændig ret, på visse områder er SF tilhænger af centrale styringsordninger, det er ikke det samme som, at vi er tilhængere af de centralisemetiltag, der er i Venstres forslag.

SF opfatter det som en samlet pakke, det er også derfor, vi stemmer imod det som en samlet pakke. Vi mener ikke, man skal tage delelementer ud af det. Vi ved godt, hvad I er i gang med her, I er i gang med at lave en syltekrukke, I ved godt, I ikke vil bruge størstedelen af Venstres forslag alligevel.

Jeg synes, man skal tone rent flag og sige, vi gider ikke diskutere skolepolitik på det grundlag. Derfor, og det sagde jeg også før, SF stemmer imod det hele, og vi har en protokolbemærkning til det, og den lyder sådan:

SF stemmer imod hele Venstres medlemsforslag, fordi det er en mærkelig sammenfletning af centralisme og overflødige initiativer, en reminiscens af den sorte skole, som SF er inderligt imod.

SF tror, at de positive elementer, der er i Venstres forslag som f.eks. bygningsvedligeholdelse, efteruddannelse, materialeudbygning kan opnås ved andre forhandlinger på et helt andet skolepolitisk grundlag.”

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det borgmester Per Bregengaard, som har 4 minutter og 10 sekunder.

Borgmester **Per Bregengaard**: I Enhedslisten har vi et mere nuanceret forhold til det, vi forstår at skelne mellem skidt og kanel i stedet for bare at kigge ned i posen og se, hvad det er.

Så har jeg en bemærkning, og det er til Majbritt Mamsen, og jeg mener egentlig, formanden skulle have grebet ind. Man kan ikke tillade sig heroppe og stå og omtale embedsmænd. Det er måske ikke så pinligt at omtale embedsmænd i rosende vendinger som lederen på Sjællandsgades Skole, men jeg finder det dybt beklageligt, når man ligesom så laver modstillingen til en leder på Stevnsgades Skole, og det er jo det, man gør ved at sige det her, og det finder jeg, at det kan man ikke tillade sig i Borgerrepræsentationen. Lad os diskutere politikken.

Når det så er sagt, og nu omtaler jeg så ikke embedsmænd, men Stevnsgades Skole, at der kan være mange årsager til, at en skole lige pludselig får fat i danske miljøer og gennemgår den udvikling, Sjællandsgades Skole har. Det betyder jo ikke nødvendigvis, at naboskolen er en dårlig skole. Mit indtryk af Stevnsgades Skole er egentlig udmærket.

For et par år siden, og det er ikke det, som skoler udelukkende skal bedømmes på, men der var der, kan jeg huske, sådan en ranking af skoler, som jeg inderligt er imod, i Jyllands-Posten, hvor man havde fået en eller anden professor i Århus til at køre sociale parametre ind, og der kom Stevnsgade faktisk ud som Danmarks bedste skole. Ikke for at sige at de med det her er Danmarks bedste skole, men det beviser noget om, at de altså ikke klarer opgaven så ringe.

Vi har været, nej, det er så nogle, nej det var hele udvalget, der var ude på Stevnsgades Skole og fik præsenteret et glimrende projekt omkring medborgerskab, som fik meget ros, glimrende projekt og ikke mindst i forhold til de elever, der går på Stevnsgades Skole.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Så i de her beslutninger, som jo så vender tilbage i Borgerrepræsentationen, ligger ikke nogen kritik af kvaliteten i Stevngades Skole. Og med det her vil jeg bare sige, man skal ikke stille sig herop og begynde at omtale og ligesom give embedsmænd karakterer.

Nu er Enhedslistens ændringsforslag så blevet omdelt, og jeg anmoder om, at det bliver sendt med over til udvalget, hvis sagen bliver henvist dertil. Om ikke andet så kan vi jo rejse det der.

Der er jo nogle ting, som man let kan falde for i Venstres forslag, men som måske ikke er gennemtænkt, og jeg tror, der ligger en god intention i de sidste af de her. Jeg tror, det er de 27, der er nogle, der har talt det op til, men altså under-”at”-erne under det 1. ”at”, hvor man vil sige, at den enkelte skole skal åbnes om eftermiddagen og i den forbindelse tilbyde forskellige aktiviteter, og elever skal opfordres til at benytte aktiviteterne.

Intentionen er jo udmærket, at ungerne skal have noget fritidstilbud. Det eneste, jeg vil sige, det er, at vedtager man det her, så bør man samtidig vedtage eller forudsætte, at fritidsinstitutioner og klubber gøres gratis, således at deres mere omfattende sociale og pædagogiske arbejde ikke undermineres af et gratisprincip i forhold til at åbne skolerne om eftermiddagen, som jeg forstår ligger i Venstres forslag.

Et af problemerne ved integrationsindsatsen er jo ofte det, at der er en række projekter, udmærkede, men som er gratis, men som børn og unge let hænger fast i, fordi der er en barriere ved det i årgangen til fritidshjem og klubber osv., som man skal betale for. Det mener jeg også er en god ide at reflektere over, når sagen udvalgsbehandles eller afgøres her i aften.

2. næstformand (**Bente Frost**): Til borgmester Per Bregengaard kan jeg sige, at selvfølgelig, hvis ændringsforslaget fra Socialdemokraterne bliver vedtaget, så vil underændringsforslagene fra Enhedslisten blive sendt med.

Jeg beklager, hvis det føles, som om jeg har opfattet Majbritt Mamsens omtale af skolelederen som positiv i modsætning til en anden skoleleder. Sådan har jeg ikke opfattet det. Jeg opfattede det kun som en positiv omtale af en embedsmand og ikke i relation til en anden, så derfor greb jeg ikke ind.

(Kort bemærkning).

**Majbritt Mamsen (C)**: Jeg vil give Per ret, jeg beklager. Det er ikke meningen, at vi skal hænge embedsværkfolk hverken positivt eller negativt ud her, og det beklager jeg dybt. Det var ikke for at sige, at Stevngades Skole ikke gør det godt. Det var for at komme med Venstres eget eksempel på deres røde og gule kort.

Der er to skoler, der ligger op ad hinanden, hvor man vælger den ene leder frem for den anden, hvor Venstre ikke lige pludselig vil være med til det. Det er egentlig det, de selv går ud og siger i deres røde og gule kort, og det var for at statuere et eksempel fra udvalgsrådet, men det var selvfølgelig forkert at tage Stevngades og Sjællandsgades Skole med navn som gidsel, og det beklager jeg dybt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Man bedes omtale andre medlemmer af Borgerrepræsentationen med fulde navn og, når det er en borgmester, med titel. Og så refererer man ikke fra udvalgsrådet, undtagen det, man selv har sagt.

**Pia Allerslev (V)**: Det var jo en dejlig debat, vi har fået indtil nu, og jeg vil prøve sådan at kommentere på noget af det, som folk har haft af positive, overvejende, synes jeg faktisk, positive holdninger til vores forslag.

Jeg forstår ikke, som Jesper Christensen siger, at det her det er ikke økonomisk attraktivt, at det ikke er noget, som er en gevinst og et godt tilbud. Det her, vi har selv diskuteret PISA i udvalget, vi



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

har diskuteret, hvad der skal gøres på dette område i forhold til alle de her problemer, som PISA bl.a. afstedkom, at klarlægge.

Vores forslag hænger jo tæt sammen med PISA-undersøgelsen, der er jo ikke nogen modstrid mellem det, der står i det, vi har vedtaget i udvalget om indsatsen i forhold til PISA og så det, der ligger i vores forslag.

Vi har bare truffet nogle yderligere tiltag, og vi har sat fokus på en bred vifte af problemstillinger i hele Københavns Kommune og ikke bare lige koncentreret dem omkring PISA-undersøgelsen.

Det her er en samlet pakke, og det er også derfor, for at svare på Jesper Christensens spørgsmål, at f.eks. vores kanon og vores disciplin går igen. Det er ligesom for at vise, at det her er et samlet hele.

Men jeg synes da, det kunne være interessant at vide fra Jesper Christensen, hvilke punkter det så er, I ikke kan støtte, når I nu bare siger, at nogle af dem kan I, og nogle af dem kan I ikke. Jeg tror da, at mange, mig selv inkl., vil finde det meget interessant at se, hvad I ikke kan støtte af det her.

I forhold til SF og Bjarne Feys indlæg, så kan jeg berolige Bjarne Fey med, at det er ikke et paradedorslag, det er det, vi mener. Vi mener alt, hvad der står heri, det er gennearbejdet, og vi har diskuteret dem også med vores bagland. Så jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan I kan stemme imod.

I taler om, at det ikke er realiteter, vi sættes fokus på. Jeg synes, at Bjarne Fey og SF skulle spørge på de skoler, der mangler ordentligt inventar og har nedslidte bygninger, om det ikke er realiteter, om det ikke er et forslag, som de kunne få gavn af.

Det samme kan jeg så gentage til borgmester Per Bregengaard, ja, det her er gennearbejdet, det her er gennemtænkt, og i forhold til det med de nationale handleplaner, jamen så er det jo ment som inspiration til, hvad der ellers skal ske på nationalt plan. Vi har desværre ikke en hotline direkte til ministeren, så der bliver gennemført de ting, som vi foreslår.

Der bliver fra borgmester Per Bregengaards side talt om mistillid og kontrol, at det er det, der gennemsyrrer vores forslag. Det der gennemsyrrer vores forslag det er handling og konsekvens, og det har der manglet i denne kommune i mange, mange år, og det prøver vi nu at gøre op med. Der har simpelt hen ikke været gjort nok, og det, som man fra borgmester Per Bregengaards side har gjort og fra andre, det har simpelt hen ikke været godt nok, og det prøver vi at ændre på nu ved at stille dette forslag.

Jeg er glad for De Konservative og Majbritt Mamsens pæne ord om vores forslag, og jeg vil sige, at vi kan tilslutte os deres ændringsforslag om at udvalgshenvise det. Men jeg vil også med det samme sige, at bliver det ikke udvalgshenvist på baggrund af De Konservative og Dansk Folkepartis forslag, så vil vi have, at alt skal til afstemning efterfølgende, også de 4 sidste ”at”-er, som Socialdemokratiet vil holde ude af det.

Så for at svare på det med de røde og gule kort uden at komme ind på skoler og konkrete eksempler og andre, så taler vi her om nogle skoler, som er blevet advaret, vi taler her om nogle skoler, som har fået at vide, det her er ikke godt nok, gør noget ved det, gør noget ved det ved hjælp af assistance fra forvaltningen, ved hjælp af assistance fra andre skoleledere og i det hele taget ved hjælp af assistance fra folk, der ved, hvad de har med at gøre.

Man kan ikke bare begynde at lukke en skole fra den ene dag til den anden, fordi man ikke synes, den gør det godt nok, de skal have en chance for at gøre det godt igen. Det er de gule kort. Hvis de så i løbet af et par år ikke lever op til det, hvis de ikke kan forbedre sig, så er det, at vi griber til de røde kort, så er det, vi siger til dem, denne her leder eller denne skoles medarbejdere formår ikke at ændre de problemer, der er på denne skole, og derfor er vi nødt til at lade nogle andre tage over. Det er det, der er meningen i hele vores forslag.

Så der er hold i det hele, vi har gennemgået det hele. Må jeg bruge noget taletid fra næste runde?  
... Tak.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Vi vil sikre de stærke elever også i dette forslag, bl.a. hele vores disciplin-afsnit, det handler netop også om at sørge for, at der er plads til de stærke elever, at alt ikke går op i, at det er de svage elever, der skal være nursing om konstant.

Dansk Folkeparti og Louise Frevert, jeg har desværre ikke læst jeres oplæg og jeres partiprogram, desværre. Jeg er meget glad for, at vi er så enige, det plejer vi jo at være i mange sager i udvalget, og jeg er glad for, at I også synes, at det her ligger i tråd med jeres. Jeg håber meget, at I vil være med, også selv om I er lidt skuffede, så håber jeg meget, at I vil være med i det fortsatte arbejde.

Så skal jeg lige slå en lille ting fast, for jeg er nemlig helt enig med Louise Frevert, det her det kan gøres meget billigere måske, det er i hvert fald mange af punkterne, der kan gøres meget billigere. Derfor har vi sagt op til 2 mia. Vi ønsker ikke at bruge 2 mia., hvis det kan undgås, sådan er Venstre-folk jo også.

Så til sidst vil jeg sige til De Radikale og Klaus Bondam, da jeg gik i skole, og jeg er altså kun 32, Klaus Bondam, der havde man eftersidninger, og der var det en straf. I dag og med vores forslag, der vil vi have, at eftersidningen skal hæftes op på en hjælp, det skal altså ikke være en straf, men det skal være en hjælp til de her elever.

Jeg er da også glad for, at I kan se så mange glimrende tanker i det her.

Men lige til allersidst, vi tilslutter os ændringsforslaget fra De Konservative. Bliver det ikke vedtaget, så vil vi bede om, at alle ”at”-er kommer til afstemning hver for sig.

(Kort bemærkning).

**Bjarne Fey (F):** Til Pia Allerslev, står så yndigt der med ryggen til mig. Pia Allerslev sagde selv kodeordet, det er en samlet plan fra Venstres side af. Det er også grunden til, at vi ikke gider det taktiske fifleri, som andre lægger for dagen her. Vi siger simpelt hen nej til pakken, det er et forkert skolepolitisk grundlag at arbejde ud fra. Hvis vi skal diskutere den store, forkromede løsning, som vi er med på, så er det et andet skolepolitisk grundlag, det skal diskuteres ud fra.

Jeg synes, vi har taget nogle ansatser omkring PISA, omkring københavnermodellen og andre initiativer i udvalget. Derfor siger vi samlet nej, og derfor ønsker vi heller ikke at udvalgshenvise dem. Vi vil godt tone rent flag: Vi vil have en skolepolitik på et andet grundlag end det, Venstre præsenterer her i dag.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen:** Det synes jeg er en fair betragtning, hr. Bjarne Fey. Jeg synes, at med Venstres oplæg eller forslag, som det ligger her, er der en vis ren legemsdel at trutte i. Det kan man være enig i, eller det kan man være uenig i. Det mener jeg grundlæggende ikke, der er behov for bliver udvalgshenvist.

Derfor skal Venstre afstå fra at bede om, at forslaget samlet set bliver udvalgshenvist, derfor skal Venstre appellere til, at vi samlet stemmer planen igennem. Vi beder om, at såfremt der ikke er flertal for en udvalgshenvisning, så vil vi gerne bede om at få delt afstemning på samtlige punkter ned over forslaget.

**Louise Frevert (O):** Jeg er glad for, at der er kommet et forslag om, at vi skal have delt afstemning, fordi det vil jo også vise, hvem der er ansvarlige her i Borgerrepræsentationen. Det vil nemlig vise, hvem der virkelig har et ansvar for skolepolitikken her i kommunen, hvem der tør tage et ansvar.

Jeg vil sige til De Radikales ordfører, at det er dog en lidt akavet anskuelse at have på tingene. Altså man bliver jo ikke selv klogere i andre menneskers optik, fordi man udtaler sig negativt om andre. Det er jo ikke professionelt, det er fuldstændig ufaktuelt, at man gør det.

Så jeg vil bare sige til De Radikales ordfører, at denne situation med efterhængen på uddannelsesområdet er jo ikke opstået fra den ene dag til den anden. Så vidt jeg erindrer, så har der jo været ad-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

skillige radikale ministre på uddannelsesområdet. Det vil sige, hvis vi går tilbage, før den nuværende regering trådte til i 2001, der havde vi jo desværre ikke indflydelse på skolepolitikken på daværende tidspunkt, da vi trådte til, nu vil jeg sige regeringen, men vi er jo støtteparti og parlamentarisk grundlag. Men der har jo så været radikale ministre, der også har været med til at føre den danske folkeskole på en deroute.

Det her sker jo ikke omkostningsfrit, hr. Klaus Bondam, så det her med PISA-undersøgelser henholdsvis for år 2000 og år 2004, det er jo ikke opstået ud af den blå luft. Så at skyde skylden over på regeringen og regeringens støtteparti, det synes jeg er for fladt, det synes jeg er for smalt, det er for tamt, det duer simpelt hen ikke i denne sammenhæng. Det er jeg nødt til at pointere.

Men jeg er glad for, at Venstre har sat fokus på det her, fordi det er jo emner, som vi også i Dansk Folkeparti har ønsket at sætte fokus på, det er normregelsættet, det er, at eleverne skal lære noget i folkeskolen. Det er en ordentlig integration, det er, at vi også skal fremhæve, at der er dygtige elever. Vi skal ikke være bange for, at der er en forskel på de bogligt svage og på dem, der er dygtige, det har man været alt for lang tid om at kunne indse, at man har haft en konflikt imellem at sige, der skal være rummelighed i folkeskolen.

Folkeskolen er ærlig talt ved at blive så rummelig, så den er ved at blive tom i sit indhold, og det går simpelt hen ikke. Så vi skal tilbage og have differentieret undervisning i ordets egentlige betydning.

Men for at gøre det her kort og slutte mit indlæg på nuværende tidspunkt, så vil jeg sige, vi støtter fuldt ud forslaget om at tage hvert enkelt punkt og tage en afstemning for simpelt hen at se, hvem der er ansvarlige her i Københavns Borgerrepræsentation.

**Jesper Christensen (A):** Vi vil selvfølgelig være klar til at stemme om alle de 27 forslag, hvis det er det, det ender med, men jeg må sige, at selv om Pia Allerslev siger, at forslaget er gennearbejdet, så alene det at der nu opstår stor tvivl om, hvad er det egentlig for en økonomi, vi snakker om.

Louise Frevert siger, det her kan gennemføres stort set gratis, og Pia Allerslev siger, at det kan godt være, det ikke koster 2 mia., men op til 2 mia. vil man i hvert fald gerne bruge.

Jeg vil også sige, at det at Per Bregengaard har formået at stille i virkeligheden 1-2-3-4-5-glimrende ændringsforslag til det, det er måske det, der viser, at det altså ikke er en sag, der er egnet til at stemme om 27, eller hvor mange punkter, det så vil nå op på her i salen. Det mener jeg ikke, det er gennearbejdet nok til. Det fortjener en ordentlig sagsbehandling i et udvalg.

(Kort bemærkning).

**Pia Allerslev (V):** Det kan gøres meget kort. Det er blot for at oplyse Jesper Christensen fra Socialdemokratiet om, at når vi mener op til 2 mia., så er det jo, fordi vi vil ikke signalere, at der skal bruges 2 mia., så er det, fordi vi vil sige, at hvis den renovering af byens skoler f.eks., som nok er det mest udgiftstunge i dette forslag, kommer til at koste 1 mia. eller 2 mia. eller hvor meget, vi aner ikke, hvor meget der ligger i det endnu, før det er gennearbejdet i forhold til økonomien, så vil vi være sikre på, at der er midlerne til det, så vi ikke er kommet halvvejs og så er nødt til at sige, nå synd, der var lige 30 skoler, der ikke nåede at blive gennemrenoveret, der var 30 skoler, der ikke fik nyt inventar, der var 30 skoler, der ikke fik de undervisningsmidler, de skulle bruge.

Med dette forslag mener vi, at vi er seriøse, og vi sikrer, at det kommer til at gavne alle skoler, alle elever i hele Københavns Kommune. Derfor er der ikke noget problem i, at vi siger op til 2 mia.

Men jeg er nødt til at give Louise Frevert ret i, at der vil være mange af de her forslag, som ikke koster noget nødvendigvis, men det bliver de jo ikke dårligere eller bedre forslag af, de er jo på linje med alle de andre.

(Kort bemærkning).

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

**Jesper Christensen (A):** Men når nu ejendomsvedligeholdelsen så er så vigtig også på skoleområdet, hvad er det så lige, der er galt med den beslutning, vi allerede har truffet på det punkt, hvad er det, der er galt med BR's beslutning fra 10. februar om at gå markant ind, gå ind og få lavet en samlet plan for en samlet investeringsoversigt og renoveringsplan for samtlige kommunale bygninger? Hvorfor er det, den beslutning ikke kan bruges?

(Kort bemærkning).

**Majbritt Mamsen (C):** Jeg vil gerne spørge ordfører Pia Allerslev, hvad hvis det koster 2,5 mia., og det er derfor, vi vil have det udvalghenvist. Hvis det koster mere, det er derfor, vi vil have det udvalghenvist, så vi reelt får set på alle de tiltag, vi allerede har sat i gang i forhold til mange af de gode tiltag, der er her, og hvad koster det så.

For der er ikke tvivl om, at folkeskoleområdet skal have en saltvandsindsprøjtning, det har vi også været ude og sige tidligere, men det er vigtigt, at vi ikke bare bliver ved med at gøre det samme og det samme, men at vi får vendt hver en hjørnestejn på folkeskoleområdet og finder ud af, hvad der er godt, og hvad der er skidt. Det er derfor, De Konservative vil have det udvalghenvist sammen med det andet.

Samtidig vil jeg sige, at det var en tynd kop te at høre om, hvad det var, I ville gøre for de stærke elever, det var ved at skabe ro i klassen. Vi mener, at man skal udfordre dem fagligt, man skal udfordre dem i det at gå i skole, ligesom man skal motivere den svage gruppe til at lære at læse og regne, skal man jo også udfordre den stærke elev til stadig væk at være motiveret til at lære. Det er ikke kun nok, vi er enige i, at der skabes ro i klassen til indlæring, det kan vi slet ikke diskutere, det er vi meget enige i.

Men hvordan i det her forslag vil I udfordre de stærke elever?

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi tilbage til den almindelige talerrække. Det er borgmester Per Bregengaard, som har 2 minutter og 37 sekunder i sidste runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil sige, at når forslagsstillerne ikke har noget ønske om, at det kommer i udvalg, så følger vi dem, hvis de mener, at det er gennearbejdet, så stemmer vi om det. Og når vi peger på, at der er nogle ting, der måske ikke er gennearbejdet, jamen så kan det jo også skyldes politisk uenighed omkring det.

Så forstår jeg ikke Bjarne Feys ligesom klargøring. Jeg kan godt forstå, SF er i en klemme med de her forslag, for på den ene side er der nogle sorte skolepolitiske elementer i det, pædagogiske elementer i det, på den anden side er der nogle glimrende forslag om vedligeholdelse og øgede investeringer, og det har SF åbenbart ikke nogen intentioner om at imødekomme, det mener de ikke, at man skal bruge midler på, i hvert fald i tilstrækkeligt omfang.

Derfor må man jo spørge SF, hvis man nu forestillede sig, at Københavns Borgerrepræsentation blev besat af et flertal af Venstre og Dansk Folkeparti, som kunne gennemføre, ja gud må jo forbyde det, men som gennemførte hele den her pædagogiske set sorte skole, vil SF så stemme imod alle forslag om at renovere skoler, skaffe øgede midler til undervisningsmidler osv., ville SF gøre det, fordi der ikke var det rigtige skolepolitiske grundlag for at renovere skolerne osv. Det er den klemme, SF kommer ind i med det synspunkt, de stiller op her.

Når Socialdemokratiet spørger her, hvorfor det ikke var godt nok det, der blev vedtaget 10. februar, ja, så har vi sådan set diskuteret det, og svaret er i den her rapport fra Kultur & Fritid, fordi der fik man vedtaget noget rigtig godt, nemlig at man skulle komme med en redegørelse og en investeringsplan om, at man skulle genoprette idrætsanlæggene i en årrække på intet mindre end 5 år. Det var Ritt, der var kommet til at skrive noget i en avis og sådan noget, og så blev man ligesom tvunget til at følge med.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Da Enhedslisten kalkerede nøjagtigt det samme forslag af på skolerne, så kunne det desværre ikke vinde tilslutning fra Socialdemokratiet.

Venstre har så i deres forslag her ikke været helt så præcise, som vi var dengang, men muligvis var det fornemmelsen af, at beslutningen ikke var god nok dengang. Den kunne gøres bedre.

2. næstformand (**Bente Frost**): Tak, det var måske, fordi man havde glemt, at Socialdemokratiets overborgmestercandidat hedder Ritt Bjerregaard.

**Pia Allerslev (V)**: Jeg vil begynde med at genopfriske Jesper Christensen fra Socialdemokratiets hukommelse. Da der blev talt om ejendomsadministrationen den 10. februar, der stillede vi fra Venstres side et forslag om, at der netop skulle laves en samlet pakke, som indeholdt skoler og idrætsanlæg, og det var dem, der skulle sættes fokus på først.

Vi ønskede, at det der allerførst blev taget fat på i forhold til ejendomsadministrationens kæmpearbejde, det var skolerne, det var idrætsanlæggene, fordi det var der, vi så de største problemer og den største brug for, at der blev gjort noget ved sagerne. Så det her det ligger helt i tråd med det, vi har ment tidligere, og det, vi kommer til at mene fremover.

I forhold til det med de stærke elever, så vil jeg gerne slå fast, at der jo allerede i dag bliver gjort rigtig meget for de stærke elever på de københavnske folkeskoler, men det kan gøres meget, meget bedre. Vi mener, at det at lærerne bliver videreuddannet og efteruddannet, det at der kommer ro i klasserne, det at der skabes bedre skole-hjem-samarbejde, og det at der skabes lektiehjælp.

Lektiehjælp er jo ikke kun for de svage elever, lektiehjælp kan jo lige så vel være for de stærke elever, der har brug for at få noget mere udfordring og få nogle flere ting. Der er masser af muligheder i vores forslag til, at kan også kan udfordre de stærke elever, man kan styrke de stærke elever.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at fra Venstres side har vi lige så stor lyst til at sætte mindst lige så meget fokus på de stærke elever, fordi det er jo dem, kan man sige, der skal bære det her samfund videre, og det er dem, som vi er nødt til at have som forbilleder i alle de diskussioner, der måtte være.

Så for lige at berolige De Konservative, så handler det her ikke kun om de svage elever, det handler ikke kun om integration, det handler i mindst lige så høj grad om at sikre de stærke elever i de københavnske folkeskoler. Også kun på den måde får vi tiltrukket flere forældre, som har fravalgt folkeskolen til fordel for privatskolerne, hvilket også er vores sigte ved at styrke fagligheden i det her.

Ja, jeg tror, det måske var svar på de fleste af de her ting, og ellers kan man jo altid tage en kort bemærkning.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, det giver vi så til Bjarne Fey.

(Kort bemærkning).

**Bjarne Fey (F)**: Borgmester Per Bregengaard garanterer for, at SF er lige så fleksibel og smidig, som Enhedslisten er, når det gælder fremtidige forhandlinger.

Og selvfølgelig har vi et standpunkt, til vi tager et nyt. Og i denne sag har vi valgt den linje, der siger, det her er et samlet forslag, det er en linje, der er lagt for dagen, og det vil vi godt markere, at vi er imod. Så det er en markering for os af, at vi er imod den linje, som Venstre lægger i deres forslag.

Det er ikke det samme, som at vi ikke vil forhandle eller gå ind og lave taktiske manøvrer eller noget andet, hvis vi kommer i mindretal på et senere tidspunkt. Det er bare ikke dagsordenen i dag.

**Jesper Christensen (A)**: Vi er da sådan set med på, hvad det var for ændringsforslag og beslutninger, der blev truffet omkring ejendomsenheden, men det ændrer jo ikke ved, at der er truffet en beslutning.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

Altså det er måske også grunden til, at man accepterer så ikke, at der er truffet en beslutning på dette område omkring vedligeholdelse af bygningerne, det er derfor, man bare stiller det igen, det er måske det samme, der gør sig gældende omkring de andre "at"-punkter i Venstres forslag, som vi rent faktisk har behandlet én gang. Det ved jeg ikke.

Men så kan man sige, så skal vi måske bare vente, til de samme forslag bliver stillet endnu en gang, så kan det godt være, at det med at udvalghenviser det alligevel ikke giver så meget mening.

**Der blev fremsat forslag fra Konservative (C1) om henvisning af hele sagen til Uddannelses- og Ungdomsudvalget.**

**Der blev fremsat forslag fra Socialdemokraterne (A1) om at første punktum i første at i indstillingen udgik og blev erstattet med følgende tekst: "At uddannelses- og Ungdomsforvaltningen pålægges at undersøge om følgende kan indarbejdes i forvaltningens forslag til opfølgning af PISA-undersøgelsen (U218/04)..."**

Der blev begæret delt afstemning om de 5 at'er og de 27 underpinde til 1. at.

Der blev fremsat følgende underændringsforslag fra Enhedslisten:

(Ø1) til 1. at, pind 8 om at teksten i pinden udgår og erstattes af "At skolerne opfordres til at styrke de musiske kreative elementer i skolens virke eksempelvis gennem morgensang".

(Ø2) til 1. at, pind 14 om at teksten udgår og erstattes af "At elevernes undervisning, faglige niveau og omgivelser evalueres hvert år i en dialog med elever og forældre. Besvarelse af spørgeskemaer kan anvendes som et led i evalueringsprocessen".

(Ø3) til 1. at, pind 24 om at teksten udgår og erstattes af "At der på skoler med store sociale problemer gøres en målrettet indsats for at styrke skoleledelse. Det kan efter konkret vurdering ske i form af udvikling af ledelsesstrukturen, efter- og videreuddannelse, sparring og konsulentbistand".

(Ø4) til 1. at pind 26 om at følgende tekst tilføjes pind 26: "Forslaget forudsætter, at fritidsinstitutioner og klubber gøres gratis, således at deres mere omfattende pædagogiske og sociale indsats ikke undermineres".

(Ø5) til pind 27 om at teksten udgår og erstattes af: "At alle elever opfordres til at benytte aktiviteterne i fritidsinstitutioner, klubber og skoler – især de ressourcetsvage elever."

**C1 om at hele sagen henvises til U&U blev forkastet med 40 stemmer imod 4.**

For stemte: C og V2.

Imod stemte: A, B, F, O, C2, V og Ø.

**A 1 blev forkastet med 24 stemmer imod 20.**

For stemte: A, B, C og V2.

Imod stemte: F, O, C2, V og Ø.

Herefter stemtes om forslagens 5 at'er og 27 underpinde til 1. at:

**1. at - pind 1 blev godkendt med 33 stemmer imod 8. 3 undlod.**

For stemte: A, B, O, C2, V, V2 og Ø.

Imod stemte: F.

Følgende undlod at stemme: C.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 2. juni 2005**

---

**1. at - pind 2 blev godkendt med 33 stemmer imod 8. 3 undlod.**

**Før stemte: A, B, O, C2, V, V2 og Ø.**

**Imod stemte: F.**

**Følgende undlod at stemme: C.**

**1. at - pind 3 blev godkendt med 30 stemmer imod 8. 6 undlod.**

**Før stemte: A, B, C2, V, V2 og Ø.**

**Imod stemte: F.**

**Følgende undlod at stemme: C og O.**

**1. at - pind 4 blev forkastet med 22 stemmer imod 13. 8 undlod.**

**Før stemte: O, C2, V og V2.**

**Imod stemte: A, F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: B og C.**

**Dermed bortfaldt tillige pind 5 – 7.**

**Ø1 til 1. at pind 8 blev godkendt med 21 stemmer imod 17. 6 undlod.**

**Før stemte: A, B, C2 og Ø.**

**Imod stemte: F, V og V2.**

**Følgende undlod at stemme: C og O.**

**Den således ændrede pind 8 blev godkendt med 32 stemmer imod 8. 4 undlod.**

**Før stemte: A, B, O, C2, V og Ø.**

**Imod stemte: F.**

**Følgende undlod at stemme: C og V2.**

**Venstre ønskede følgende tilført protokollen: ”Venstre stemmer for, da dette er bedre end ingenting”.**

**1. at - pind 9 blev godkendt med 23 stemmer imod 16. 5 undlod.**

**Før stemte: A, O, C2 og V.**

**Imod stemte: 4 medlemmer af B (Klaus Bondam, Monica Thon, Manu Sareen og Tanwir Ahmad), F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø), C og V2.**

**1. at - pind 10 blev godkendt med 22 stemmer imod 16. 4 undlod.**

**Før stemte: A, O, C2 og V.**

**Imod stemte: B, F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: C og V2.**

**1. at - pind 11 blev godkendt med 32 stemmer imod 8. 3 undlod.**

**Før stemte: A, B, O, C2, V, V2 og Ø.**

**Imod stemte: F.**

**Følgende undlod at stemme: C.**

**1. at - pind 12 blev godkendt med 33 stemmer imod 8. 3 undlod.**

**Før stemte: A, B, O, C2, V, V2 og Ø.**

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 2. juni 2005**

---

**Imod stemte: F.**

**Følgende undlod at stemme: C.**

**1. at - pind 13 blev godkendt med 25 stemmer imod 16. 3 undlod.**

**Før stemte: A, 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø), O, C2, V og V2.**

**Imod stemte: 4 medlemmer af B (Klaus Bondam, Monica Thon, Manu Sareen og Tanwir Ahmad), F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: C.**

**Ø2 til pind 14 blev forkastet med 20 stemmer imod 17. 7 undlod.**

**Før stemte: A, 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø), V2 og Ø.**

**Imod stemte: F, O, C2 og V.**

**Følgende undlod at stemme: 4 medlemmer af B (Klaus Bondam, Monica Thon, Manu Sareen og Tanwir Ahmad) og C.**

**1. at - pind 14 blev godkendt med 29 stemmer imod 12. 3 undlod.**

**Før stemte: A, B, O, C2, V og V2.**

**Imod stemte: F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: C.**

**1. at - pind 15 blev godkendt med 28 stemmer imod 12. 4 undlod.**

**Før stemte: 10 medlemmer af A (Klaus Hansen, Jakob Hougaard, Winnie Larsen-Jensen, Mona Heiberg, Joan Jensen, Taner Yilmaz, Thor Buch Grønlykke, Anna Saakwa, Jesper Christensen og Kim Christensen), B, O, C2, V og V2.**

**Imod stemte: F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: 1 medlem af A (Hanne Nielsen) og C.**

**1. at - pind 16 blev godkendt med 27 stemmer imod 13. 3 undlod.**

**Før stemte: 9 medlemmer af A (Klaus Hansen, Jakob Hougaard, Winnie Larsen-Jensen, Mona Heiberg, Taner Yilmaz, Thor Buch Grønlykke, Anna Saakwa, Jesper Christensen og Kim Christensen), B, O, C2, V og V2.**

**Imod stemte: 1 medlem af A (Hanne Nielsen), F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: C.**

**1. at - pind 17 blev forkastet med 28 stemmer imod 9. 7 undlod.**

**Før stemte: C2 og V.**

**Imod stemte: A, B, F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: C, O og V2.**

**1. at - pind 18 blev forkastet med 26 stemmer imod 9. 9 undlod.**

**Før stemte: C2 og V.**

**Imod stemte: A, 3 medlemmer af B (Monica Thon, Manu Sareen og Tanwir Ahmad), F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: 2 medlemmer af B (Inger Marie Bruun-Vierø og Klaus Bondam), C, O og V2.**

**1. at - pind 19 blev godkendt med 33 stemmer imod 8. 3 undlod.**

**Før stemte: A, B, O, C2, V, V2 og Ø.**

**Imod stemte: F.**



**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 2. juni 2005**

---

**Følgende undlod at stemme: C.**

**1. at - pind 20 blev forkastet med 27 stemmer imod 12. 4 undlod.**

**For stemte: O, C2 og V.**

**Imod stemte: A, B, F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: C og V2.**

**1. at - pind 21 blev godkendt med 30 stemmer imod 8. 6 undlod.**

**For stemte: A, B, C2, V, V2 og Ø.**

**Imod stemte: F.**

**Følgende undlod at stemme: C og O.**

**1. at - pind 22 blev godkendt med 19 stemmer imod 14. 11 undlod.**

**For stemte: 9 medlemmer af A (Klaus Hansen, Jakob Hougaard, Winnie Larsen-Jensen, Mona Heiberg, Taner Yilmaz, Thor Buch Grønlykke, Anna Saakwa, Jesper Christensen og Kim Christensen), 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø), C2 og V.**

**Imod stemte: 2 medlemmer af A (Hanne Nielsen og Joan Jensen), F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: 4 medlemmer af B (Klaus Bondam, Monica Thon, Manu Sareen og Tanwir Ahmad), C, O og V2.**

**1. at - pind 23 blev godkendt med 17 stemmer imod 14. 11 undlod.**

**For stemte: 7 medlemmer af A (Klaus Hansen, Jakob Hougaard, Winnie Larsen-Jensen, Taner Yilmaz, Thor Buch Grønlykke, Jesper Christensen og Kim Christensen), 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø), C2 og V.**

**Imod stemte: 2 medlemmer af B (Manu Sareen og Tanwir Ahmad), F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: 2 medlemmer af A (Joan Jensen og Anna Saakwa), 2 medlemmer af B (Klaus Bondam og Monica Thon), C, O og V2.**

**Ø3 til pind 24 blev godkendt med 21 stemmer imod 20. 3 undlod.**

**For stemte: A, B, V2 og Ø.**

**Imod stemte: F, O, C2 og V.**

**Følgende undlod at stemme: C.**

**Den således ændrede pind 24 blev godkendt med 33 stemmer imod 8. 3 undlod.**

**For stemte: A, B, O, C2, V, V2 og Ø.**

**Imod stemte: F.**

**Følgende undlod at stemme: C.**

**Venstre ønskede følgende tilført protokollen: "Venstre stemmer for, da dette er bedre end ingenting".**

**1. at - pind 25 blev forkastet med 23 stemmer imod 17. 4 undlod.**

**For stemte: B, O, C2 og V.**

**Imod stemte: A, F og Ø.**

**Følgende undlod at stemme: C og V2.**

**Ø4 til pind 26 blev forkastet med 29 stemmer imod 4. 11 undlod.**

**For stemte: Ø.**

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

Imod stemte: A, B, F, O, C2 og V2.  
Følgende undlod at stemme: C og V.

1. at - pind 26 blev godkendt med 27 stemmer imod 12. 3 undlod.  
For stemte: A, B, O, C2, V og V2.  
Imod stemte: F og Ø.  
Følgende undlod at stemme: C.

Ø5 til pind 27 blev trukket som følge af at Ø4 var faldet ved den tidligere afstemning..

1. at - pind 27 blev godkendt med 28 stemmer imod 12. 3 undlod.  
For stemte: A, B, O, C2, V og V2.  
Imod stemte: F og Ø.  
Følgende undlod at stemme: C.

C ønskede følgende tilført beslutningsprotokollen vedrørende afstemningen om samtlige pinde i 1. at: ”C undlader at stemme, da vi ikke finder det meningsfuldt – på det foreliggende grundlag – at foretage en afstemning om de enkelte at-punkter hver for sig. Sagen er så vigtig, at den fortjener en grundig behandling i udvalget”.

2. at blev forkastet med 25 stemmer imod 15. 4 undlod.  
For stemte: O, V og Ø.  
Imod stemte: A, B, F og V2.  
Følgende undlod at stemme: C og C2.

3. at blev forkastet med 28 stemmer imod 11. 4 undlod.  
For stemte: O og V.  
Imod stemte: A, B, F, V2 og Ø.  
Følgende undlod at stemme: C og C2.

4. at blev forkastet med 25 stemmer imod 15. 4 undlod.  
For stemte: O, V og Ø.  
Imod stemte: A, B, F og C2.  
Følgende undlod at stemme: C og V2.

5. at blev forkastet med 29 stemmer imod 12. 3 undlod.  
For stemte: V og Ø.  
Imod stemte: A, B, C, F, C2 og V2.  
Følgende undlod at stemme: O.

Socialistisk Folkeparti ønskede følgende tilført protokollen: ”SF stemmer imod hele Venstres medlemsforslag, fordi det er en mærkelig sammenfletning af centralisme, overflødige initiativer, reminiscenser af den sorte skole osv., som SF er inderligt imod. SF tror, at de positive elementer, der er i Venstres forslag, som f.eks. bygningsvedligeholdelse, efteruddannelse og materialeudbygning kan opnås ved andre forhandlinger – på et helt andet skolepolitisk grundlag”.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er to ting, jeg skal meddele. De Konservative har en stemmeforklaring, idet de siger, at de undlader at stemme, da de ikke finder det meningsfuldt – på det forelig-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

gende grundlag – at foretage en afstemning om de enkelte ”at”-punkter hver for sig. Sagen er så vigtig, at den fortjener en grundig behandling i udvalget.

Så må vi så også tilføje, at det, der er blevet stemt om i dag, er der ikke nogen økonomiske bevil-linger til. Det er en principbeslutning, som man så må arbejde på i udvalget at holde inden for udval-gets egen ramme.

=====

#### 16) BR 328/05. Medlemsforslag om integrationspolitik i Københavns Kommune

(Stillet af Jette Bergenholz Bautrup, Winnie Berndtson, Kim Christensen, Jesper Christensen, Hamid El Mousti, Lars Engberg, Thor Buch Grønlykke, Klaus Hansen, Mona Heiberg, Jakob Hougaard, Joan Jensen, Winnie Larsen-Jensen, Johannes Nymark, Anna Saakwa, Taner Yilmaz og Hanne Nielsen (al-le A)):

Den socialdemokratiske gruppe foreslår,

at Borgerrepræsentationen drøfter vedlagte oplæg til integrationspolitik for Københavns Kommune, og at forslaget efterfølgende henvises til Økonomiudvalget, med henblik på at udvalget igangsætter en tværgående proces med inddragelse af de relevante fagudvalg, således at et samlet oplæg til en sam-menhængende integrationspolitik for Københavns Kommune kan forelægges Borgerrepræsentationen inden 1. juni 2006, samt

at Overborgmesteren på vegne af Borgerrepræsentationen retter henvendelse til de relevante ressort-ministre med henblik på at få undersøgt mulighederne for at gennemføre de tiltag, der fremgår af ved-lagte oplæg til integrationspolitik for Københavns Kommune, og som vil kræve dispensation eller lovændring.

**Thor Buch Grønlykke (A):** En overordnet plan for integration, det er, hvad København har brug for, vi har brug for en plan, der går på tværs af alle indsatser. Der er brug for, at alle gode kreative for-slag kommer på bordet, så vi kan finde de løsninger, som København har brug for.

Vi kan ikke vente med det, vi kan hverken vente til efter sommerferien eller til efter valget, vi skal i gang nu, og det skal ikke bare handle om at finde flere penge, det skal handle om, at vi skal væl-ge en bedre politik.

I dag er der mange tosprogede elever, der forlader de københavnske skoler uden de mest basale færdigheder. Der er alt for mange københavnere med indvandrerbaggrund, der aldrig får en ungdoms-uddannelse, og for mange der aldrig får fodfæste på arbejdsmarkedet.

Sundhedsplejen skal spille en større rolle, vi skal have sundhedsplejersker i alle hjem, de kommer ud og møder familien, hvor familien kan tage mod deres råd på en fornuftig måde, og det er en af de få sociale indsatser, som er virkelig veldokumenteret, hvor der er solid evidens for, at det virker. Derfor skal vi bruge det, og vi skal have mod til at sige, at vi selvfølgelig skal bruge vores ressourcer der, hvor de gør mest gavn. Sociale indsatser er ligesom behandlingsmæssige indsatser i sundhedsvæsenet osv. ikke et velfærdsgode, det er en hjælp. Derfor skal vi bruge hjælpen der, hvor den gør mest gavn

Vi skal lave integration fra starten af børnenes liv, ikke bare med sundhedsplejerskerne, men også ved at sikre, at vores daginstitutioner har en rimelig fordeling af tosprogede og etsprogede elever.

Vi har allerede lavet en model i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, som er et eksempel til ef-terfølgelse, en model, som sikrer, at vi både har frit valg, altså ingen tvang, og får en rimelig fordeling.

Vi skal på tilsvarende måder sikre, at vores børnehaver får en ligelig fordeling. Det skal ikke være ved at lave urimelige konkurrenceprægede tests, og hvis man ikke kan lide ordet ”test”, så kan man kalde det en konkret vurdering, som vi har gjort det i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og så kan hele udvalget stemme for det, og det synes jeg er fint, fordi konkrete vurderinger signalerer måske me-re det, det handler om, nemlig at det skal være en hjælp til alle dem, der er involverede.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Vi skal fordele vores skolebørn på samme måde ud fra et princip om at undgå tvang, ud fra et princip om at vi skal hjælpe alle til integration, men vi bliver nødt til at insistere på, at alle skal tage ansvar for den integration, og det gælder også privatskolerne. Hvis vi ikke får privatskolerne med til at løse vores problem, så får vi ikke nogen ordentlig løsning, og det skal vi turde sige højt, og så kan vi diskutere, hvordan det skal ske, men der er privatskoler i dag, som ikke tager deres del af slæbet.

Hvis man ikke tror på det, så kan man læse nogle af de udtalelser, der har været fra f.eks. skoleledere på Krebs Skole, som direkte siger, at man afviser børn, som er svage elever.

Vi skal insistere på, at idrætten skal være en integrationsmotor, idrætten besidder et enormt potentiale for at styrke integrationen, samværet, de sociale bånd, netværk, alt det der gør, at man på socialt niveau bliver en del af det danske samfund.

Samtidig så skal vi undgå de etnisk rene hold, som på mange måder tit giver nogle i øvrigt ubehagelige fodboldkampe, men derudover også ikke overhovedet bidrager til integrationen. Derfor skal vi sørge for at prioritere de ressourcer, vi har på idrætsområdet, således at det bliver de blandede hold, som får førsteret til de ressourcer, vi har.

Alle skal have en uddannelse, og alle skal have et arbejde, og dem der desværre ikke får et arbejde, der skal vi gøre noget ekstraordinært, vi skal lave mentorordninger, og vi skal kunne tilbyde nogle forløb, nogle korte kompetencegivende forløb, som sikrer, at de grupper kan få en varig tilknytning til arbejdsmarkedet og have en kort kompetencegivende uddannelse, selv om vi ikke fangede dem i første omgang.

Vi skal sikre, at vi får en rummelig ældrepleje, indvandrere får problemer på plejehjemmene, hvis de ikke kan tale sproget og skal bo der alene, det skal vi sikre, at de kan få en ordentlig behandling der også.

Det er alt sammen vigtigt, fordi hvis vi skal lave integration fra politisk side, så skal vi have borgerne med, borgerne skal have lyst til at lave integration, uanset hvad vi foretager os her i Borgerrepræsentationen i dag siden hen og efter valget, så hjælper det ikke overhovedet, hvis borgerne ikke ønsker integration, hvis borgerne ikke har lyst til integration.

Man kan også sige, at 10 års ophedet integrationsdebat har skabt den erfaring, at integration ikke sker af sig selv, og at vi er nødt til at gøre alt, hvad vi kan, og det er det, vi lægger op til med det her oplæg, og det bør alle oprigtigt bekymrede partier gå ind for.

Men prisen for denne ophedede debat, prisen har været en konsekvent fokusering på problemer i forbindelse med indvandrere. Vi ved fra f.eks. assertionspsykologien, at dårlige oplevelser står stærkest i erindringen frem for neutrale eller positive oplevelser, og dermed får sproget skabt en virkelighed, som er unuanceret og ødelæggende for skabelsen af en positiv holdning til indvandrere og en positiv tilføjelse til samfundet.

Det negative sprog forstærker indtrykket af, at integration og indvandrere kun er et problem og en negativ udfordring. Og når den etniske dansker kan åbne avisen og læse ord som ”problem, kriminalitet, tvang, afmagt, kvoter og manglende forståelse”, så fortsætter det, og så er der ingen udsigt til deltagelse i integration. Tværtimod kan man forvente, at den resterende del af befolkningen bevidst vil afskære sig fra integration.

Så vi skal skabe lyst til integration hos den enkelte borger, og det skal vi gøre også fra politisk hold, vi har et stort ansvar. Rollen med at lave integration ligger primært hos borgerne, det ligger ikke herinde. Derfor er det også enormt vigtigt, at vi inddrager det frivillige arbejde, og at vi også lægger op i vores forslag til, at man skal lave en professionaliseret indsats i forhold til det frivillige på tværs af alle forvaltninger. Og også sådan, at man skelner mellem det professionelle og det resultatbaserede frivillige arbejde og så det frivillige arbejde, som vi kan give mere tilfældigt og rundhåndet ud til.

Det som er pointen i det er, at de folk, der arbejder professionelt med integration, de skal ikke arbejde med integration direkte, de skal arbejde med at hjælpe borgerne med at skabe integrationen. Det

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

nytter ikke noget, at vi har professionelle mennesker ansat til at gøre integration, de skal hjælpe borgerne med at skabe den integration, der er nødvendig. Det er deres vigtigste rolle.

Det er også vigtigt at huske, at den almene dansker ikke pludselig føler, at indvandrerne er vigtigere end dem selv, eller den almene dansker skal føle, at indvandrere er lige så vigtige som dem selv, at de skal betragtes som danskere på lige fod med os andre.

Integrationsindsatsen bør være den samme indsats, som en etnisk dansker ville gøre for enhver anden etnisk dansker. En social indsats, der retter sig mod indvandrere, skal ikke kaldes integration, og enhver negativ hændelse skal ikke være et integrationsproblem.

Men at fokusere positivt betyder langt fra, at vi skal lukke øjnene for de problemer, vi rent faktisk oplever, men debatten skal være nuanceret, og dem som polariserer og generaliserer i hele det politiske spektrum skal vide, at de bærer et stort ansvar for, at integrationen i samfundet mislykkes.

Vores sprogbrug er fordrende og afgørende for skabelsen af en positiv udvikling omkring den enkeltes indstilling til integration. Sproget refererer ikke blot til fortid og nutid, det skaber en mangel på samme i fremtiden. Et samfund uden store etniske og sociale skel skabes kun ved befolkningens positive engagement i at skabe integration.

10-punkts-planen har været en fiasko, det må man sige, vi håber, den kommer til at virke. Men de langsigtede løsninger på vold og kriminalitet det er det, som vi prøver at bidrage med i dag med det her forslag.

Så kan man i øvrigt være tilhænger af at legalisere hash under en eller anden mere eller mindre forsvarlig form, men uanset hvad så er det svært at forestille sig, at det skal være løsningen på problemet på Nørrebro. Det mener jeg ikke er et seriøst forslag.

Så vil jeg sige, at vores forslag bliver besværliggjort af den lovgivning, vi har i øjeblikket, for 7 af de her 16 konkrete forslag, vi har fremsat, der er der et lovgivningsmæssigt problem. Derfor ønsker vi at henvende os til regeringen, lovgivningen må tænkes om, så den tager hensyn til integrationen i forhold til daginstitutioner, i forhold til skoler, i forhold til idræt osv. Det skal være lettere at lave en integrationsindsats, og man skal have en lovgivning, der er så fleksibel, så man ikke er nødt til at bruge tvang eller andre ubehagelige metoder for at løse integrationsproblemer.

Så vil jeg sige, at det fremgår af Jyllands-Postens københavntillæg, og hvad vi lige har fået uddelt nu, at SF vil fremsætte et ændringsforslag, som formodes at indebære, at der udarbejdes en integrationspolitik, som henvises til Det Rådgivende Integrationsudvalg.

Det er vores vurdering, at det ikke er det rigtige sted at placere en ny integrationspolitik. Vi synes, at Økonomiudvalget skal være ind over, og så skal Integrationsudvalget inddrages.

Vi vil derfor stille et ændringsforslag. Jeg vil godt understrege, at det har hele tiden været intentionen, at Det Rådgivende Integrationsudvalg skulle inddrages, og vi har derfor stillet et ændringsforslag, som hedder:

”At forslaget efterfølgende henvises til Økonomiudvalget med viderehenvisning til Det Rådgivende Integrationsudvalg osv. Herefter sendes forslaget i høring i de øvrige fagudvalg, således at det samlede oplæg til en sammenhængende integrationspolitik for Københavns Kommune kan forelægges Borgerrepræsentationen inden 1. juni 2006.”

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil sige, vi står lidt uforstående over for Socialdemokratiets forslag til en ny integrationspolitik i Københavns Kommune, specielt at det skal henvises til Økonomiudvalget.

Min forundring går ikke så meget på, at der skal laves en ny integrationspolitik, for det skal der. Vi har en integrationspolitik, som vi har vedtaget i juni 2000 efter indstilling fra det daværende Integrationsudvalg, som består af en række hovedområder, børn og unge, beskæftigelse, kommunikation, frivillige foreningsbaseret engagement og boligerne.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Hverken integrationspolitikken eller det værdisæt er blevet revideret, siden det blev vedtaget i 2001 og vedtaget og videreført i 2002. Så der er hel fin logik i at tage Københavns Kommunes integrationspolitik op til revision også i lyset af de strukturelle ændringer, som kommer til at ske på integrationsområdet i det næste halve år.

Min forundring går først og fremmest på, at den nye integrationspolitik i Københavns Kommune skal baseres, efter Socialdemokratiets ønske, på mere eller mindre løst intentionsoplæg fra Socialdemokraternes side, et forslag, som indeholder få konkrete forslag og anbefalinger, helt mangler opsætning af målsætninger og succeskriterier for de enkelte områder og en konkret handlingsplan, altså en plan for implementering af, hvilke forvaltninger og udvalg og organer, der er ansvarlige for de forskellige indsatsområder.

Men et andet element i Socialdemokraternes forslag, som vækker endnu større forundring er, at det skal henvises til Økonomiudvalget med henblik på, at det udvalg skal igangsætte processen. Vi har altså et Integrationsudvalg i kommunen, og ifølge Integrationsudvalgets forretningsorden, så skal Det Rådgivende Integrationsudvalg udarbejde oplæg til Økonomiudvalget om kommunens overordnede integrationspolitik.

Desuden har økonomiforvaltningen lige fundet penge til et projektsekretariat, som også skal udarbejde en ny integrationspolitik i kommunen, hvor Socialdemokraternes integrationspolitik skal forelægges den 1. juni 2006, så skal projektsekretariatets forslag til integrationsindsats forelægges Borgerrepræsentationen den 1. marts 2006.

Jeg har tidligere henvendt mig til Økonomiudvalget. For det første har jeg beklaget mig over, at man nu prioriterer penge til et integrationssekretariat helt uden om Integrationsudvalget, ikke det at man finder penge til det, fordi det er vigtigt, at vi prioriterer det og har et integrationssekretariat, som kan bistå i den her langsigtede politik. Men man burde faktisk nu, hvor vi i Integrationsudvalget har råbt på ressourcer i meget lang tid, have taget udvalget med på råd.

Men vi har nu sammenfald mellem både projektsekretariatet og Integrationsudvalgets formål, og så kommer Socialdemokraterne nu med en tredje proces, parallelproces, hvor vi skal formulere en overordnet integrationspolitik.

Så kan man spørge, hvor mange politikker skal vi sætte gang i her i kommunen, hvor mange integrationspolitiske produkter skal vi have med det samme formål for øje og forskellige aktører og deadlines.

Vi har derfor lavet et ændringsforslag om, at det her skal henvises til Integrationsudvalget, og at de skal inddrage forvaltningerne, og at det projektsekretariat, der er lavet, at det skal tilknyttes Integrationsudvalget.

Der er brug for, at vi får lavet en gennemgribende revision af den politik, vi har, så vi får skabt en sammenhængende helhedsorienteret politik, der omfatter boliger, folkeskoler, privatskoler, daginstitutioner, beskæftigelse, foreninger, kultur, idræt, ældre og alle de andre ting. Det håber jeg, at Integrationsudvalget nu kan få den nødvendige støtte til at lave.

**Manu Sareen (B):** Dette forslag er godt håndværk, vi skal complimentere forslagsstillerne, det er der ingen tvivl om, det er gennemskrevet, velskrevet og det hele, har de rigtige overskrifter, jeg synes, det er rigtig godt.

Men når det kommer til indholdet sådan på det konkrete plan, så har det en masse svagheder, specielt omkring sundhedsplejersken, der skal spille en større rolle. Jeg kan ikke være mere enig, men at det skal gå ud over de ressourcestærke forældre, at de kun skal have et behov, det holder ikke.

Det holder heller ikke om afsnittet fra integration fra starten, står der, at der skal forbeholdes pladser til børn, hvis man ikke taler dansk i hjemmet. Men det er altså ikke et udtryk for, om man er integreret eller ej, om man taler dansk i hjemmet eller ej.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Også andre svagheder omkring skolegang skal passes, helt enig, men nu har vi lige talt om det der, der står også, at man skal indberette omkring genopdragelsesture osv. osv. Vi har lige haft en stor diskussion omkring sagsbehandlere, om der er ressourcer til det eller ej. Jeg tror ikke, det sådan umiddelbart kan lade sig gøre.

Men overskrifterne er gode, men indholdet er lidt svagt. Derfor så har vi selvfølgelig stillet dette ændringsforslag, som Bo Asmus Kjeldgaard på glimrende vis har redegjort for. Det der selvfølgelig også er vigtigt og et kardinalpunkt for os, det er, at man inddrager Integrationsudvalget, det er derfor, vi har et Integrationsudvalg, det er den rette måde at gøre det på, og så kan alle partier selvfølgelig også, det står der også i vores ændringsforslag, komme med input til processen.

Det sidste jeg vil sige det er, at Thor Grønlykke gjorde opmærksom på, at vi skal tage en beslutning nu, til trods for at der i forslaget står, at hvis vi stemmer for ”at”-et i dag, så skal det fremlægges for Borgerrepræsentationen 1. juni 2006, og det står der altså også i vores.

**Borgmester Per Bregengaard:** Enhedslisten finder, at det er en god ide at udvikle kommunens integrationspolitik, og jeg tør godt spå om, at i løbet af den kommende tid, nærmere betegnet det halve år, så vil det vælte ind her i Borgerrepræsentationen med forskellige forslag til, hvordan vi kan udvikle Københavns Kommunes integrationspolitik.

Jeg tror, det kan give et spændende og inspirerende grundlag for det nye beskæftigelses- og integrationsudvalgs arbejde til foråret. Hvor meget der vil ske med det her i løbet af efteråret, det ved jeg ikke.

Omkring det konkrete forslag så vil jeg sige, at det ikke har slået Enhedslisten med beundring. Der er forskellige problematiske ting af det, men vi vil naturligvis gerne have det udvalgsbehandlet, og vi mener også, det er mest nærliggende at få det behandlet i Integrationsudvalget. Der er det jo, sådan som det er i dag, der går indstillingen tilbage til Borgerrepræsentationen via Økonomiudvalget.

I selve forslaget så mener vi sådan set ikke, hvis man tager 3. ”at”, at overborgmesteren skal henvende sig for at få undersøgt muligheden for at gennemføre de tiltag, der fremgår af vedlagte oplæg til integrationspolitik for København, og som vil kræve dispensation eller lovændring.

Jeg mener, naturligvis har vi embedsmænd her i kommunen til at vurdere, om forslag kan holdes inden for loven. Det kan man jo så gøre i udvalgsarbejdet, få den vurdering. Men jeg synes, man skal afvente, hvad man når frem til, før man henvender sig til regering og Folketing. Så derfor foreslår Enhedslisten i 3. ”at”, at sætningen, ”der fremgår af vedlagte oplæg til integrationspolitik for Københavns Kommune”, erstattes af, ”der defineres en kommende revideret integrationspolitik for Københavns Kommune.” At først når vi ligesom har tilvejebragt udvalgsarbejdet, så undersøger man der, om vi kan formå regeringen til at ændre love og bekendtgørelser. Det andet synes jeg er unødigt ulejlighed.

Hvis man så går til selve forslagene, der er vi faldet over forskellige ting, og det bliver ikke udtømmende, i hvert fald her i første omgang.

Det med at man fratager børnefamilierne uden væsentligt socialt behov besøg af sundhedsplejersken, således at de kun får et besøg, det tror jeg ikke er nogen god ide. Masser af velfungerende familier står meget usikkert over for det med at få et barn, og hvad det kan fejle og de problemstillinger. Det der med de lave fødselsrater nu om dage gør det jo, at det er oftere og oftere engangsoplevelser det med at få børn, og man har ikke et netværk, som har det aktuelt inde på livet.

Så jeg tror, det her vil bare vælte omkostningerne over på, at så søger de i øget omfang læge for at spørge til råds omkring de her ting. Så jeg synes ikke, man skal binde det til en budgetneutralitet på den her måde.

Så mener jeg, at forslaget er udtryk for sådan en teknokratisk tilgang. Altså det er sådan meget på tegnebræt, hvor man tester og grupperer og sådan noget, og det er det, jeg kalder en teknokratisk tilgang til integrationspolitikken. Det er jo temmelig bærende i det.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Noget af det mener jeg udvikler sig til det groteske, hvor børnene de skal have sproglig udvikling, de skal testes for at se, i hvilken daginstitution de skal gå. Hvis man forestiller sig, det her sker ved indgangen til børnehaverne, jamen så laver man altså en sproglig test af børn, der er 2 år og 6 måneder, 7 måneder, 8 måneder, 9 måneder, fordi mange af dem er de her knap 2 år, når de starter i børnehaver.

Jeg tror, det er temmelig meningsløst at lave sproglige test på så små børn, som siger noget som helst om deres sproglige udvikling senere hen, i den her alder, jamen så er man startet lidt med forskel. Jeg har indtryk af, at nogle børn starter ubehjælpomt og træner, og så lærer de at snakke på den måde.

Der er andre børn, som virkelig lytter og lytter og lytter og siger ikke et ord, og lige pludselig så vælter det ud af dem. Og hvis det falder i den her periode, måske lidt sent på dem, hvis de slet ikke siger noget.

Men der er nogle forskellige strategier for børn og nogle forskellige udviklingstrin, så jeg tror simpelt hen ikke, det er meningsfuldt. Og med alle de kategorier, man laver, jamen jeg mener, man går ind i nogle store fordelingsmæssige problemer.

Der er også noget, som jeg mener bevæger sig på kanten af diskriminering, altså hvis man tager de 0-3-årige, det er rigtigt, som Manu siger, jamen er det et relevant kriterium for at forbeholde pladser, at man taler et andet sprog i hjemmet. Det kan stille spørgsmål til, men der kan man sige, jamen der har man måske ekstra nødvendigt med opmærksomhed på den dansksproglige udvikling.

Men hvis man så omvendt siger, jamen vi forbeholder andre dele af pladserne til børn, der taler dansk i hjemmet, jamen der har jeg svært ved at set pædagogisk argument, andet end at man kan sige, jamen her ligger der et diskriminatorisk element i det.

Man kunne i og for sig fortsætte gennemgang af de her, at der er en række problematiske ting i det.

Hvis jeg lige i denne omgang må slutte af det der med skolegangen, der ikke passes, der har genopdragelse været oppe og det med fravær i længere perioder. Det siger man så, det er helt uacceptabelt, og det mener jeg ikke, det er. Noget af det, der har været grundlæggende i Danmark har jo været, at forældrene har eller kan påtage sig et ansvar for børnenes undervisning, og det ophæver man jo her.

Jeg vil sige, der er da forældre, der kan lave udmærkede ting med deres børn og sørge for, at de får undervisning, hvor de ikke går i skole, jamen det er ikke nogen ulykke for forældre og børn at flytte til Pakistan i en periode, hvis man er bevidst om, at man skal træne det danske sprog. Hvis børnene kommer i en skole af god kvalitet dernede, og jeg ved, at i Pakistan har man f.eks. mange skoler, der er baseret på engelsk sprog og sådan noget, og der kan der ske noget udvikling, som er fornuftigt der.

Hvis jeg må inddrage min egen ringe person, ikke, vi lavede en jordomrejse med vores børn i løbet af et år, hvor de blev taget ud af skolen, det var der ikke særlig meget tjek på, men jeg mener, at det havde de egentlig stor glæde af og blev absolut ikke bragt skolemæssigt tilbage af den her årsag.

Så jeg synes, man laver nogle firkantede ting. Selvfølgelig skal man være observant på børn, som ikke møder frem i skolen, og hvor deres undervisning bliver forsømt, således at de ikke kommer på højde med deres jævnaldrende og generelt skader deres udvikling. Men jeg synes, man skal være påpasselig med at være meget firkantet omkring den her problemstilling.

**Pia Allerslev (V):** Jeg vil indlede med at sige, at Venstre støtter det forslag, som De Radikale og SF, det ændringsforslag, som De Radikale og SF har stillet, med den lille undtagelse, at vi vil undlade at stemme på det 2. ”at”, da vi simpelt hen mener, at det her det skal foreligge langt tidligere, 1. juni er ikke tidligt nok, vi ville godt have haft det omkring 1. november, så man også havde det her som diskussionsgrundlag i en valgkamp.

Grunden til, at vi støtter resten af forslaget, og grunden til, at vi er meget glade for, at De Radikale og SF har stillet det her ændringsforslag, det er, at diskussionen simpelt hen er for vigtig til bare at



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

blive taget her og så besluttet i aften. Det er vigtigt for os, at alle relevante fagudvalg, alle partier og alle andre interessenter får mulighed for at komme med relevante input.

Derfor støtter vi heller ikke den udvalgshenvisning til Økonomiudvalget, der lægges op til fra Socialdemokratiets side. Det er ikke godt nok, at de relevante udvalg kun skal høres.

Når det er sagt, så har vi så derudover nogle generelle problemer med integrationsoplægget som sådan. Jeg vil lige kort fremhæve de gode punkter, som der faktisk også er nogle af, og så de dårlige, som vi ikke kan se, der er nogen ræson i at støtte.

Hvis I undrer jer over, at jeg undlader at kommentere på nogle af punkterne, så er det simpelt hen, fordi min gode kollega Jesper Schou Hansen tager tråden op, hvor jeg stopper.

I forhold til det med at teste børn, meget af det her har været sagt så glimrende tidligere, i forhold til det med sprogligt at teste børn, der er 2½ år, så synes jeg simpelt hen ikke, at det er et seriøst forslag. Vi anerkender, der er problemer i forhold til andelen af tosprogede, men det her det er altså ikke løsningen, man kan ikke gå ind sprogligt og vurdere så små børn og fordele dem efter det grundlag.

I forhold til det med at fordele de lidt større børn efter sprogudvikling, så synes vi, at det må være, at for det første uden tvang, så opnår man slet ikke den ønskede effekt, hvad så med alle de forældre, der ikke mener, at de har nogen problemer, at de ikke mener, at deres børn har nogen problemer, hvad gør vi med dem, skal de så bare have lov at sejle eller hvad.

For at få den her gennemført og for at få noget glæde ud af det her, så er vi nødt til at tvinge de her forældre, fordi ellers bliver der et problem.

Jeg kan også frygte, at de klasser, der bliver nednormeret, fordi de gode elever og de bedst sprogligt udviklede ikke ligge søger hen på dem, at vi får nogle meget, meget små klasser, og det har vi altså ikke råd til i København, sådan som situationen er nu.

Punktet om privatskoler, der skal tage et medansvar for integrationen, altså ordet privatskole indikerer ligesom, at det er en skole, der er privat, det er en skole, som laver undervisning i eget regi, modtager omkring 30.000 kr. pr. elev om året i støtte fra Københavns Kommune. Hvis de skal begynde at modtage elever fra Københavns Kommune for at hjælpe os med at få styr på vores integration og vores tosprogsindsats, så mener jeg også, at de skal afregnes derefter, så i stedet for de 30.000 kr., så skal der altså gives 63.000 kr. pr. elev til de her skoler, som modtager elever.

Så kan vi begynde at tale om det, men jeg ved ikke, om Socialdemokratiet og Thor Grønlykke har spekuleret i økonomien i forhold til det, fordi det kunne jeg godt forestille mig kunne gå hen og blive temmelig dyrt pludseligt.

Og når man kommer lidt længere op i alderen, og alle skal til at have en uddannelse og et arbejde, så synes jeg, vi er nødt til at se på det, der virker, vi er nødt til at anvende de ting, som rent faktisk har et resultat.

Jeg har set nogle tal for nylig, der viser, at de folk, der deltager i sprogundervisning, at de efter endt sprogundervisning, de her små korte introduktionskurser, de første kurser de er på, der er ingen, der kommer i arbejde efterfølgende. Det vil altså sige, vi lærer dem at tale dansk, men de har ingen muligheder for at komme i arbejde bagefter. Hvorimod de folk, der deltager i jobtræning i U&U-regi bl.a., der viser det sig faktisk, at over 50 pct. af dem kommer ud og får et job bagefter.

Så jeg synes, det er væsentligt, at vi sætter fokus på det, der virker og så prøver at drosle lidt ned på alle de andre tiltag, som ikke virker. Hvis man skal have noget til at virke her, så hedder det altså job og selvfølgelig også sprogundervisning sideløbende. Men det med kun at lave sprogundervisning det sender altså ikke folk ud i arbejde.

I forslaget om, at voksenuddannelse, som skal give et arbejde, det er vi meget enige i. Lad os sørge for, at der bliver lavet en fleksibilitet, så flere kan komme i arbejde og lade være med at pakke dem ind i vat og velmenende tilbud, men giv dem en uddannelse, giv dem et arbejde og gerne for os at de får kvalificeret sig i form af en kortere uddannelse for at kunne få det job, de rent faktisk er kvalificeret til. Det vil vi meget, meget gerne være med til at støtte.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Vi støtter selvfølgelig også, at der udarbejdes en sammenhængende plan, der har været alt, alt for mange problemer på integrationsområdet i alt, alt for lang tid. Der har været for mange partier, der har fedtspillet og ikke har villet gå ind og tage diskussionerne, når de krævedes.

Så vi har med glæde tænkt os at støtte De Radikales og SF's forslag og ser frem til en god og lang debat i forhold til det her fremover.

**Mogens Lønborg (C):** Det, som denne her sag handler om, er måske nok den største udfordring, vi overhovedet står over for i København. De begivenheder, som vi aktuelt ser ude på Nørrebro, handler grundlæggende om de problemer her, og det er for nemt bare at feje dem til side ved at sige, at det er noget med nogle hashkampe og den slags ting.

Integrationsudfordringen er enorm. Derfor hilser vi også velkommen, at Socialdemokratiet er kommet med dette forslag. Jeg skal slutteligt, hvis I lige kommenterer nogle af de der lidt subtile diskussioner omkring udvalgshenvisningen osv., som jeg er lidt ked af, at det får så stor en plads i debatten her. Der ligger sådan lidt smådrilleri bag det, og det synes jeg, sagen her er alt for alvorlig til, jeg synes, vi skal koncentrere os om substansen, og så skulle vi kunne blive enige om, hvordan vi håndterer den videre proces.

Hvis jeg skal starte med de positive ting i det her, for der er bestemt nogle positive ting, så vil jeg for det første sige, det vigtigste og det mest positive det er den erkendelse, som Socialdemokratiet så tydeligt har lagt frem, nemlig den nuværende integrationspolitik, den hidtidige integrationspolitik har spillet fallit. Det synes jeg egentlig er et enormt erkendelsesmæssigt gennembrud, det er faktisk første gang, i hvert fald den tid, jeg har siddet i Borgerrepræsentationen, at man ærligt og redeligt siger, den måde vi har kørt det hidtil på, det duer ikke.

Jeg håber så også, at den erkendelse, den nye erkendelse går dybt, at det ikke sådan er lige her og nu en stemning, men at den også bereder vejen for, at man siger, jamen så må vi starte på en ny, så må vi en helt anden vej, en helt ny approach for at løse de her integrationsproblemer.

Det var selvfølgelig også med den forventning, at man så gik i gang med at læse de her ting. Jeg vil lige sige, da jeg lyttede til Thor Grønlykkes oplæg her fra talerstolen, blev jeg egentlig også lidt glad, for der var faktisk nogle ting mundtligt, der blev sagt, som egentlig godt kunne have stået i det her, og som jeg synes også trak i den rigtige retning. Eksempelvis at sige, man skal ikke lave integrationen, man skal formidle integrationen, det var lidt andre ord, men sørg for, at integrationen er nogle processer, der sker mellem menneskene ude i vores kommune, vores by, og så skal man understøtte det. Det synes jeg egentlig skulle have stået, for det synes jeg er en meget vigtig pointe at få frem.

Jeg synes nemlig ikke, det er så tydeligt i det, det så konkret er kommet frem. Jeg var også glad for de bemærkninger, der faldt omkring det at trække frivillige ind, det synes jeg også var godt. Og i øvrigt også en bemærkning, Thor Grønlykke kom med med hensyn til, at vi skal alle tage ansvar.

At den så blev møntet på de private skoler, og at man f.eks. ikke mente, at Krebs Skole skulle have lov til det, der kunne jeg godt tænke mig at spørge, om det betyder, at Sankt Annæ skal holde op med at stille krav om, at de kan synge og sådan noget, inden de kommer derud. Det synes jeg, vi skal have ind i debatten, skal Sankt Annæ nu også uanset deres evner i musikkens verden, skal de så også bare løse integrationsproblematikken.

Fordi det, Krebs Skole åbenbart gør, det er at tage de bogligt stærke, nå ja, det er da i den grad godt, at der er nogle skoler, der har fokus på det. Fordi det har den københavnske folkeskole i hvert fald i årevis, i årevis forsømt. Så der synes jeg, det vil være, hvis dem der virkelig påtager sig det ansvar også at være skole for dem, der ikke har kunnet finde sig til rette i den kommunale skole, at de nu pludselig skal så at sige forlade det, der er deres særlige indgang.

Men specielt kunne jeg godt tænke mig at høre, om Sankt Annæ også skal nu ophæve det adgangskriterium, der hedder, at man skal kunne synge og have musikalske evner.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Det vi grundlæggende mangler det er, at den her nye erkendelse også fører til en helt ny approach. Det er jo rigtigt, som Thor Grønlykke har sagt, at integration det er noget, der sker mellem de forskellige befolkningsgrupper.

Der blev også sagt, det bed jeg også mærke i, det var også positivt, at man skal have lyst til integration. Det der hidtil, og det er det, jeg synes, vi så også bør fokusere på, når den har spillet fallit, og vi er enige om årsagen til, at den har spillet fallit, hvad er det, der er gået galt, hvorfor er det, at det ikke er lykkedes, hvorfor har vi fået disintegration til trods for de ufatteligt summer, som vi bruger, til trods for at vi bruger dobbelt så mange penge i vores skoler på de tosprogede skoler, som dem der næsten ingen tosprogede har eksempelvis.

Hvorfor er det, at vi så alligevel konstaterer, i hvert fald nogle partier, at det hele har spillet fallit, at vi faktisk har fået parallelsamfund, at vi faktisk har fået lige nøjagtigt det modsatte af det, vi har gået og snakket om i årevis, vi gerne skulle have, og hvor vi mere eller mindre, eller nogle partier mere eller mindre, blidt bare har kørt derudad ad den samme skure. Hvad er det, der er galt.

Grundlæggende set så er det jo nogle sociologiske processer, nogle sociale processer måske rettere udtrykt, hvor forskellige samfundsgrupper skal interagere med hinanden, og der skal være vilje og lyst, og det er også et udtryk, jeg hæftede mig ved i Thor Grønlykkes tale, der skal være lyst til integration.

Får man lyst til integration på den danske side, når man i årevis er blevet stemplet som racister – nej. Når man i årevis entydigt har fået det billede, at det der er fejlen, den gruppe, der sådan set ikke rigtigt vil integrationen, det er den danske gruppe, det er danskerne, der er barrieren. Aldrig har man hørt tilsvarende forargelse over dem, der er kommet til vores land, aldrig bliver der sagt noget om, at de egentlig også måske skulle smøge ærmerne lidt mere op, påtage sig ansvaret for integrationen. Det synes jeg ikke, man hører rigtigt, og det synes jeg heller ikke, det her forslag sådan, når vi kommer ned i de konkrete ting sådan for alvor er præget af.

Derfor har jeg måske sådan lidt en fornemmelse af, at denne erkendelse ikke er sunket dybt nok ned, men o.k., vi er på vej, og det synes jeg er det glædelige i det.

For det er jo rigtigt, at når man kommer til et andet land, så bliver man nødt til at anerkende, at der er nogle spilleregler, der er nogle særlige krav, det land stiller. Hvis man vil på arbejdsmarkedet f.eks., jamen så skal man da lære det danske sprog, jamen så enkelt og banalt er det. Og kan man sådan, kan man påstå, at alle, som er i den arbejdsduelige alder, har gjort, hvad de kunne for at lære sig det danske sprog og dermed berede sig selv vejen til det danske arbejdsmarked, eller skal vi fortsætte med bare at sige, så må vi give flere tilbud, så må vi lave mere uddannelse og det ene og det andet.

Men er der ikke også nogen ting, der halter der, er man motiveret nok. Det er interessant, jeg har oplevet så mange gange, at når jeg siger de her ting i kredse, hvor der er indvandrere til stede, så giver de mig ret. Når jeg siger, at der har været alt for få krav stillet til dem og dermed også en respekt for de mennesker, så får jeg ret.

Derfor det vi bliver nødt til det er at betragte indvandrere nøjagtigt, ligesom vi betragter alle mulige andre mennesker, som nogle der i udgangspunktet må tage ansvaret for sin egen tilværelse. Men der, hvor det så ikke lykkes alene, der skal det offentlige system gå ind og hjælpe dem.

Men når vi begynder at ændre og flytte den grundlæggende ansvarsfordeling væk fra det enkelte menneske, det personlige ansvar, og det er systemet, der bare, og hvis ikke og så mere og mere, så er det, det går galt.

Vi skal i respekt for personer med anden etnisk baggrund stille de krav og gøre, hvad vi kan, og så må de gøre, hvad de kan, for at vi lykkes. For der er ingen tvivl om, det tror jeg, vi alle i denne sal er enige om, at det er via integration på arbejdsmarkedet, og det er gennem uddannelse, det er 2 nøgling, og forudsætningen igen det er det sproglige. Så der bliver vi nødt til at sætte ind.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Men vi bliver bare nødt til at sørge for i hele politikken, at dem der skal integreres, spiller langt mere med, end de hidtil har gjort. Og jeg forstår godt, sådan som vores samfund, vores vattede velfærdsstat er indrettet, at man meget hurtigt finder ud af, her stilles der jo ikke krav.

Nå ja, i 15 år har man gået rundt ude i Mjølnerparken, og ikke rigtig nogen er kommet og taget sig af en, man har ikke vist dem respekt, man har egentlig bare ladet dem sejle sin egen sø derude. Jeg forstår sådan set godt, at de så vægrer sig lidt nu, fordi pludselig skal der ske et eller andet, det forstår jeg sådan psykologisk set ganske godt.

Men derfor synes jeg, det er så godt, at vi nu tilsyneladende nærmer os en ny approach i måden at løse integrationsproblemerne på.

Jeg vil lige sige, hvis jeg skal knytte nogle konkrete ting også til det her, at jeg synes ikke, vi skal fire på sundhedsplejerskeordningen i forhold til børnene generelt, det synes jeg ikke. Jeg er meget enig i i øvrigt, at sundhedsplejerskefunktionen skal være med i at spotte problemer osv., men det er, som om sundhedsplejersken skal være på bekostning af de andre. Jeg tror faktisk, det er farligt, nu har jeg selv små børn, og jeg vil da sige, hvis man kun skulle have et besøg fra sundhedsplejersken, det er simpelt hen for lidt, så der tror jeg lige, man skal passe på, at det ikke bliver på bekostning af hinanden.

Men jeg er enig i, at det er helt nede fra den aldersgruppe, man skal have fat.

Det tror jeg var omkring indholdet, og så vil jeg bare sige med hensyn til den diskussion, den der lidt subtile diskussion, det skal for os at se være omdrejningspunktet, det skal være Integrationsudvalget.

Venner, vi er jo faktisk ved at lave en ny struktur, hvor vi siger, at der skal være et særligt udvalg om beskæftigelse og integration. Det får så beslutningskompetence, i øjeblikket har det det ikke, men der er jo heller ikke med det her med de tidsfrister lagt op til, at der skal træffes beslutninger, før der ligger et udkast til en politik.

Så det naturlige vil være at lægge det i Integrationsudvalget, og at Integrationsudvalget selvfølgelig skal have, i modsætning til hvad der hidtil har været tilfældet, nogle ressourcer stillet til rådighed. Formelt ligger det jo i økonomiforvaltningen, fordi Integrationsudvalget er under økonomiforvaltningen, men det må være indlysende, at det projektsekretariat, de ressourcer, fuldt og helt skal bistå. For det er såmænd ikke engang særligt mange ressourcer, når man tager opgavens tyngde i betragtning. Så det er vores grundholdning.

Vi skal så lige helt konkret finde ud af, hvordan vi så stemmer til de forskellige ”at”-er, fordi det er sådan lidt forvirrende, synes vi, men det må vi finde ud af. Men det er i hvert fald vores grundholdning, Integrationsudvalget med projektsekretariatet som dem, der bistår udvalget.

Så tror jeg heller ikke, jeg har så meget mere at sige.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Var det et forslag om henvisning til Integrationsudvalget? (*Mogens Lønborg*: Jamen altså, nej ikke en konkret henvisning, vi vil bare gerne have det til Integrationsudvalget, jeg skal lige finde ud af det).

**Louise Frevert** (O): Umiddelbart, når man ser dette forslag, så kan det da godt virke sympatisk. Men det er da en ævlen og bævlen heroppefra, og lige pludselig så træder alle hinanden over tærne for simpelt hen at begynde at diskutere en integrationspolitik, som vi alle sammen udmærket godt ved har været forfejlet i årevis.

Når man så oven i købet tænker på, at man har haft en socialdemokratisk overborgmester i spidsen for byen her. – Hvis den socialdemokratiske ordfører var interesseret i at høre, hvad Dansk Folkepartis ordfører siger oppe fra talerstolen, så ville det måske skærpe interessen, måske også hos andre i salen her, hvis man udviste lidt interesse fra salen, når man ligefrem selv har fremsat det.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Så man træder faktisk hinanden over tærne for at komme til med nye tiltag. Og når man virkelig nærlæser, hvad der står her så spekulerer jeg på, om folk har læst, hvad der står. Fordi hvis man tager 3. ”at”, så står der, ”at overborgmesteren på vegne af Borgerrepræsentationen retter henvendelse til de relevante ressortministre med henblik på at få undersøgt mulighederne for at gennemføre de tiltag, der fremgår af vedlagte oplæg til immigrationspolitik for Københavns Kommune, og som vil kræve dispensation eller lovgivning. Godt.

Det vil sige, at det er et rent diskussionsklubforslag, som vi har sat frem her. Vi skal nu have det henvist til forskellige steder og udvalg, og jeg skal komme efter dig. Til hvad nytte? Til ikke nogen som helst nytte, for der er ikke én af de her ting, der umiddelbart kan gennemføres, ikke én.

Men jeg vil da også lige gøre forsamlingen opmærksom på, at det er faktisk 8 ressortministre, der skal involveres i dette tiltag, og når man så tænker på, hvilket komplekst lovarbejde og dispensationsarbejde, der skal til for at gennemføre det her, så vil jeg sige, ikke som hr. Mogens Lønborg pointerede, at det var et gennemarbejdet stykke papir. Altså med 8 ressortministre og 3 A4-ark sådan her, det vil jeg nok sige, det er lidt pauvert at fremsætte.

Men jeg vil nu alligevel lige kommentere et par ting, som jeg synes er helt fantastisk, at Socialdemokraterne endelig har indset, helt fantastisk. Bl.a. at familien er nøglen til at løse integrationsproblemerne, se, det er også en rigtig, rigtig god Dansk Folkepartis sag. Vi mener nemlig, at børnene som udgangspunkt er forældrenes ansvar.

Det er jo det, vi har plæderet for i årevis, nemlig at forældrene skal tage et større ansvar for, hvad deres børn går og foretager sig. Så der kan vi være fuldstændig enige, men det er jo ikke under et ”at” som sådan, det er jo mere en motivering, der står her. Det er jo igen en gang sniksnak fra Socialdemokraternes side, som jeg har stor respekt for, og som jeg helt sympatiserer med. Men det er vanskeligt at finde ud af, hvordan det bliver implementeretovre på den anden side i de forskellige afsnit, som ikke har noget med de her ting at gøre med motiveringen.

Jeg vil også gøre forslagsstillerne opmærksom på, at der er jo en hel del af de her ting, man i virkeligheden allerede har fremsat i Folketinget, bl.a. sprogstimulering for børn i børnehaveklassen fra 3 år.

Jeg kan heller ikke rigtigt forstå, hvorfor vi skal involveres i denne sammenhæng, når Socialdemokraterne har en meget stor gruppe i Folketinget og har let adgang, lige let adgang til sin ordfører, fru Anne Marie Meldgaard til at kunne fremsætte mange af de her ting. For det er så meget lettere for at fremme fremgangsmåden og sagsgangen kan komme tilbage her til Borgerrepræsentationen og kan blive implementeret i de tiltag, som vi skal lave her i Borgerrepræsentationen.

Jeg synes også ærlig talt, man skal ikke binde sig op, vi har nu juni måned. I november skal der være kommunalvalg, hvorfor binde sig op på noget, som i virkeligheden måske skal laves om igen på et tidspunkt. Der kommer en helt ny forsamling her, det er jo ikke engang sikkert, at ordføreren eller undertegnede ordfører vil blive genopstillet, det kan være, der kommer en helt ny.

Vi skal også have ny struktur, vi skal have helt nye udvalg, vi skal have ombytning på de forskellige ressortområder, så ærlig talt, jeg synes, det her er tidsspilde, jeg synes virkelig, det er tidsspilde.

Jeg kan heller ikke rigtigt forstå den der med privatskolerne, den har nu irriteret mig, skal jeg ærligt indrømme, mange gange. Jeg har også tilladt mig, og jeg troede faktisk, det var fru Ritt Bjerregaard, der havde fremsat dette forslag, men det viser sig nu, at det er hr. Thor Buch Grønlykke, der har fremsat det.

Men det her med privatskolerne, man skal jo slet ikke begynde at involvere privatskolerne i det her, man skal slet ikke blande sig. Vi har en dansk folkeskole, og der er al mulighed for, at man kan få børnene ind. De har en forpligtelse til at optage børnene, og forældrene kan også frit gå ind og lade deres børn gå i folkeskolen. Men til gengæld kan de også udmærket frit blive meldt ind på en privatskole, hvis det er det, de har lyst til. Vi skal ikke begynde at lade privatskolerne løfte en opgave, som de får trukket ned over hovedet, det kan overhovedet ikke være rigtigt.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Så har jeg påtalt det der med sprogstimuleringen. Og vi kan da heller ikke være uenige i, at alle skal have uddannelse og arbejde, det er bare et spørgsmål om, hvordan man gør det. Vi har været med til at lave glimrende forlig, et folkeskoleforlig, hvor Socialdemokraterne er med, så børnene kan få en bedre skolegang. Vi har været med i et erhvervsskoleforlig, hvor vi gør alt, for at børnene og de unge mennesker senere hen kan få en god uddannelse i livet.

Så der er jo alle mulige ting her, som allerede er iværksat, så jeg synes, at det måske ville være lidt mere relevant, hvis Socialdemokraternes ordfører havde en tættere kontakt med ordføreren for integrationsområdet i Folketinget ligesom for at blive briefet lidt om, hvilke skibe der allerede er blevet sat i søen, så man ikke hele tiden overbyder hinanden.

Når det kommer til stykket, lige for at runde af, undskyld med tiden, så vil jeg nok sige, at det jo alligevel ikke kan vedtages, før det har været omkring de forskellige ministerier.

**Jesper Schou Hansen (V):** Allerstørst tak til Thor Grønlykke og de øvrige socialdemokrater for at have stillet forslaget og bringe denne problemstilling til vores attention. Naturligvis også tak for den mulighed, det giver for at boltre sig i medierne, det går jeg ud fra har været en del af bevæggrunden for Socialdemokratiet for at stille forslaget.

Men der er en enkelt ting, jeg gerne vil vende mig imod ikke så meget i forslaget, men mere i den del der har været i debatten. Jeg synes, der har været en voldsom tendens til, at nogle gør det her til en diskussion og en problematik, også hr. Mogens Lønborg, også hr. Mogens Lønborg til at gøre dette til en problematik omkring dem og os.

Det synes jeg faktisk er forkert, det her handler ikke, om det er dem og os. Indvandrere, efterkommer af indvandrere er ikke bare en homogen gruppe, en homogen masse, hvor man kan tale om dem, og de skal osv. Det er ligesom danskere i øvrigt en meget differentieret gruppe, og det synes jeg, det er væsentligt at tage hensyn til.

Derfor undrer det mig også en anelse, at Socialdemokratiet skriver i deres forslag omkring de 0-3-årige omkring integration fra starten, at man skal fordele dem på en bestemt måde, specielt i betragtning af, at man i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har været med til, efter Venstre havde rejst problematikken, at få etableret og besluttet et forslag, der handler om at give forvaltningen flere forskellige typer muligheder. Der synes jeg måske, man i dette forslag bliver en anelse enøjet på, hvordan man mener, at verden ser ud. Det synes jeg er ærgerligt, og det synes jeg er forkert.

Når Socialdemokratiet for de 6-18-årige diskuterer, at skolegangen skal passes, så er der vel ikke rigtigt nogen, der kan være uenige i det. Men jeg tror måske, Socialdemokratiet skulle overveje, hvorfor der er nogle forældre, der vælger at sende deres børn på genopdragelse. Jamen det er jo nok, fordi det følger og matcher de værdinormer, som forældrene har, og det var måske her, man i virkeligheden skulle tage og gøre en indsats i stedet for at sige, så nu går vi omgående i gang med at fratage dem forsørgertillæg, børnepenge og andre offentlige ydelser, som man nu måtte mene, man måtte kunne få regeringens eller Folketingets tilladelse til at fratage dem.

Nuvel, jeg er ikke uenig i målet, nemlig at vi ikke skal have, at man sender børn på genopdragsleslejligheder til koranskoler i Pakistan eller andet. Men jeg synes måske, at man griber i nogle af midlerne, der ikke altid er lige præcis hensigtsmæssige.

Når det gælder den gruppe, der er færdige på uddannelsesområdet og skal ud på arbejdsmarkedet, jamen så er vi i Venstre enige i, at man skal gøre en indsats. Men vi vil gerne pege på, at lige netop samarbejdsaftaler mellem ikke bare kommuner og arbejdsmarkedsparter og erhvervsskolerne er væsentlig. Også det at det er private, der forestår disse samarbejdsaftaler er væsentlige, fordi det har faktisk vist sig, at netop her har vi en stor succes og også en større succesrate, end når vi blot kører det i det rent offentlige regi.

Det var mine bemærkninger.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

**Abderrahman Ben Haddou (C):** Ja, der pågår nogle forhandlinger om et ændringsforslag, så vi må lige vente lidt med det. Men så må jeg sige noget i mellemtiden. Det er det, man kalder en pause-klovn.

Jeg synes, det er meget fornuftigt, at Socialdemokraterne lægger op til at gøre noget ved problemet. Man kan så diskutere, om der skal så store problemer til på Nørrebro, før vi egentlig handler, men o.k., det er aldrig for sent at komme i gang.

I Det Konservative Folkeparti vil vi være meget positivt indstillet over for at gøre noget ved de problemer, der er omtalt i forslaget fra Socialdemokraterne. Men der er lige nogle ting, f.eks. det her med integration fra starten, hvor man fokuserer meget på, om det enkelte barn taler udenlandsk sprog eller det danske sprog. Der vil jeg bare sige, det er ikke altid det vigtigste i forhold til, om man kommer til at klare sig godt i en folkeskole. Altså jeg kan komme med personlige eksempler på, at hele min familie har talt to sprog derhjemme, uden at have klaret sig dårligt i folkeskolen.

Hvorimod det jeg kan synes er relevant, det er i forhold til de omgivelser, hvor man bor, der kan man blive påvirket i forhold til, hvordan man klarer sig i folkeskolen. Eksempelvis hvis man bor i Mjølnerparken og foruden det taler et andet sprog derhjemme, så er der stor mulighed for, at man kommer til at klare sig dårligt med danskundervisning i folkeskolen, så det er ikke altid det, at man kun taler f.eks. arabisk derhjemme, der er dårligt. Hvis man bor i Vanløse og går i en god folkeskole, så kan man faktisk klare sig rimelig godt i folkeskolen. Det er bare, så man har den med sig i kufferten.

Derudover vil jeg sige, at det, man måske også glemmer, det er, folk med en anden etnisk baggrund er meget forskellig, vidt forskellig, nogle kan være flygtninge fra Mellemøsten, nogle kan være fra Somalia, andre kan være gæstearbejderbørn osv. Der mangler jeg måske noget omkring, at man fokuserer mere individuelt på baggrund, og hvilken kultur man har med sig i kufferten, når man ankommer til Danmark, så man ud fra det planlægger et integrationsprogram, som er målrettet den enkelte person, frem for at man siger, at alle skal høre ind under det samme program, når de ankommer til Danmark.

Men ellers som sagt, så synes vi, det er meget fornuftigt. Og det, som jeg nu siger, kan jo godt irritere venstrefløjten, men der skal også ruskes op i integrationssystemet, og det er det, som jeg synes er fornuftigt ved det her, som Socialdemokraterne lægger op til. Fordi måske er der en del projekter, der bliver drevet af venner, der har et bestemt politisk tilhørsforhold.

Jeg siger det, fordi man kan ikke blive ved med at se igennem fingrene, fordi hvis jeg selv giver min bror nogle penge, så er han min bror, men han skal gøre noget for de penge, hvis jeg kræver det af ham. Det samme må de politiske partier, der har venner rundt omkring i forskellige projekter, også lære at få tillid til deres venner, som har ansvaret for de forskellige projekter. Det har vi været for dårlige til at ruske op i ... (*Afbrydelse: Hvad snakker du om?*). Jeg snakker eksempelvis om en, der udtaler sig til JP København i dag omkring problemerne på Nørrebro, Fædregruppens formand, som har fået en masse penge til at klare problemet på Nørrebro, men som bliver ved med at undskylde, at det er nok, fordi man har fået for få penge. Hvornår bliver der stillet krav om, at han begynder at løse nogle af problemerne i stedet for at kaste bolden videre til andre?

Jeg har selv, vil jeg sige, oplevet på meget tæt hold, at samme person agiterer for et bestemt politisk parti. Hvis man går ud og bruger sit sociale arbejde til at reklamere for bestemte politiske partier, så er man altså gået galt i byen, skulle jeg hilse og sige.

Så derfor har jeg selvfølgelig ikke noget imod, at man tilhører et bestemt politisk parti, men når man er ansat til at bage brød, så skal man sgu også bage varmt brød. Det er det, der måske er et problem for vores integrationsprojekter, som Mogens Lønborg har fortalt heroppefra. Vi er nødt til at gå dem igennem og se på, hvad det er for nogle projekter, der nytter i dette samfund, og dem der ikke nytter noget, de skal skrottes, så vi kan bruge pengene til noget mere fornuftigt.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Det er ikke, fordi jeg er ude efter nogen mennesker, jeg er ude efter at løse et samfundsproblem, som har udviklet sig ret alvorligt, specielt på Nørrebro, og andre dele kan også komme på tale, hvis vi bliver ved med at se gennem fingrene på dette problem.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det Thor Grønlykke, og jeg skal sige, at der er 1 minut tilbage af den samlede taletid.

**Thor Buch Grønlykke (A)**: Det var meget kort tid. Jeg vil prøve hurtigt at gennemgå nogle af de udmærkede indlæg, jeg synes, der har været i debatten.

Først vil jeg sige om sprogudviklingen i daginstitutionerne, ja, selvfølgelig kan man lave en konkret vurdering af børnene, selv om der ikke er noget særlig godt fagligt grundlag for det nu, og det er det, vi har vedtaget i FAU faktisk at gøre med et helt bredt flertal heldigvis.

Men det er klart, at vi skal selvfølgelig være sikre på, at det giver fagligt mening. Det gælder også, når vi skal gøre det allerede med vuggestuebørn, hvor det så skal være tosprogede på baggrund af, hvad de kommer fra et hjem, der må vi sige, jamen det er rigtigt, vi kan ikke gøre det særlig godt, men vi vil ikke have de der såkaldte sorte og hvide daginstitutioner, det vil vi simpelt hen ikke have.

Derfor gør vi en indsats fra starten for at undgå det, og jo ældre børnene bliver, jo bedre kan vi gøre det uden at stigmatisere, men bedre fordele børnene ud fra et grundlag, som handler om, hvor meget hjælp de skal have til deres sprogudvikling. Det er jo det, det handler om, det handler om, at de her børn sørger vi for at prøve at tage fat i så tidligt, som det overhovedet er muligt og kan lade sig gøre, og så giver vi dem turbo med sprogudviklingen. Det er simpelt hen essensen af det, det handler om.

Det er der heldigvis også et flertal, eller et helt bredt flertal i udvalget, der har bakket op omkring.

Så vil jeg sige til Mogens omkring Sankt Annæ, det var jo ellers et dejligt indlæg, synes jeg fra Mogens Lønborg på mange måder. Men jeg tror også godt, indvandrere kan søge, og jeg tror, at Sankt Annæ godt kan rekruttere indvandrere, som kan synge, hvis de vil, og hvis de skal, og jeg tror også, at de kan sørge for, at der er nogle at rekruttere tidligt. Så jo, det tror jeg bestemt er muligt at gøre med et passende økonomisk incitament, eller hvordan det nu skal være.

Så vil jeg sige også til Louise, at jeg synes, at der var mange positive ting, men jeg synes også, at jeg hørte meget, at der var for meget nyt, og der var intet nyt. Jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad du egentlig mente med de bemærkninger. Men jeg vil sige, at hvis det er overambitiøst, som du har sagt, så er jeg kun glad for det, for hellere det end at det er for uambitiøst.

Omkring genopdragelsen, Jesper, der vil jeg kort sige, at ændrede værdier og normer ja, det er det, der skal ændres, når man skal undgå genopdragelse, men det kræver, at vi opdager det, og vi går i gang med det, og det er også det, vi i virkeligheden lægger op til.

Så vil jeg sige kort omkring Integrationsudvalget, at selvfølgelig skal det her i Integrationsudvalget, og selvfølgelig skal Integrationsudvalget være en motor i det her, det har vi ment hele tiden, og det mener vi fortsat. Men vi mener, det er vigtigt at inddrage Økonomiudvalget af flere forskellige grunde. Vigtigst er, at Økonomiudvalget er dem, der sidder og arbejder med strukturen og derfor kan sikre, at der er en sammenhæng på tværs i forhold til strukturen, og so, har muligheden for at koordinere det her ordentligt på tværs.

Og Integrationsudvalget stopper altså deres virke om et halvt år, det har vi allerede vedtaget som skitse. Derfor er det rimelig mærkeligt at begynde at vedtage, at vi skal videresende noget til et udvalg, som skal være tovholder, som vi ved stopper. Det synes jeg er meget mærkeligt i betragtning af, at vi allerede ved, vi har lavet strukturen om, fordi Integrationsudvalget, som det er nu, er et kompetenceudvalg.

Så jeg vil sige ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Nu skal der rundes af.



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

**Thor Buch Grønlykke (A):** Jeg vil sige kort, at vi mener, at projektsekretariatet selvfølgelig skal bistå Integrationsudvalget med opgaven, det er klart, den skal ikke kobles, det skal bistå.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det Mogens Lønborg, og der er 1½ minut.

**Mogens Lønborg (C):** Først skal jeg lige komme med to kommentarer til det, der er blevet sagt indholdsmæssigt til Thor Grønlykke. Jeg er lidt ked af, at Thor Grønlykke har fået det indtryk, at jeg ikke mente, at tosprogede kan synge, for det kan de selvfølgelig garanteret lige så godt som børn af dansk etnisk herkomst. Min pointe var sådan set bare at sige om Sankt Annæ, som har lov til at stille det som kriterium og ikke andre kriterier, det vil sige, de tosprogede børn, der er musikalsk begavede, kan som enhver anden, for jeg har ikke indtryk af, at man har haft sådan en apartheid-politik derude, så selvfølgelig hvis man opfylder de kriterier, hvad enten man er af en eller anden etnisk herkomst, så kan man komme ind.

Tilsvarende er det da også klart, at der er lige så begavede børn blandt tosprogede som blandt danskere, og hvis Krebs har en politik, der går på, at man skal have en særlig begavelse, det ved jeg ikke i øvrigt, om de har sådan helt strikt, men det er der blevet refereret til, jamen så er det klart, så tager de uanset etnisk herkomst, men med det kriterium.

Det afgørende i pointen det er, hvis jeg forstod Thor Grønlykke rigtigt, at Krebs skulle til at ændre på deres optagelseskriterier, de skulle ikke kun tage ind dem, der havde en boglig begavelse af et vist niveau. Så er det, jeg spørger, om Sankt Annæ også skal tage nogle ind, der ikke har en vis musikalsk begavelse. Det mener jeg sådan set er ret parallelt.

Så lige til Jesper Schou Hansen, som ikke er her nu, men som begyndte at misforstå noget med, at jeg skulle have sagt dem og os, altså det var Jesper Schous ordvalg, jeg er slet ikke inde i at skulle sige dem og os. Jeg siger bare helt nøgternt, at der er nogle, der har en anden etnisk herkomst end dansk, så i den forstand er der to grupper, de skal integreres med hinanden, og der er det bare vigtigt, at dem der skal integreres i det danske samfund også stilles nogle krav i respekt for dem og ved at tage dem alvorligt.

Så vil jeg sige med hensyn til proceduren, at der skal jeg så stille på vegne af Socialdemokratiet og Konservative et underændringsforslag, dvs. et ændringsforslag til det forslag, som i udgangspunktet er stillet af F, Bo Asmus Kjeldgaard og Manu Sareen. Det er til det 2. og det 3. ”at”.

Når det gælder det 2. ”at”, så er det såmænd bare en tilføjelse, nemlig efter punktummet, så står der følgende:

”Pr. 1. januar 2006 overføres opgaven til det nyetablerede Beskæftigelses- og Integrationsudvalg.”

Så kan man sige eventuelt, det er jo ikke etableret endnu, men da vi har truffet principbeslutning om det, så må det være præcist og dækkende nok.

Og med hensyn til det 3. ”at”, det følgende ”at”, kommer følgende ændringsforslag igen fra de to partier, hvor man sådan set bare fjerner sætningen eller ordene, ”kobles til Integrationsudvalget og derved ...”. Det fjernes, sådan at sætningen lyder:

”At det nyetablerede projektsekretariat i økonomiforvaltningen bistår Integrationsudvalget.”

Det er ændringsforslaget, som er stillet på vegne af de to partier.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg vil bare anbefale De Konservative og Socialdemokratiet, at de skriver, at pr. 1. januar overføres opgaven til det "eventuelt" nye, for jeg synes, vi bliver nødt til at tage højde for, at vi altså ikke har truffet beslutning om den nye struktur endnu. Så jeg synes, man skal tilføje et "eventuelt".

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Må jeg benytte lejligheden til at spørge, om udvalgshenvisningen er trukket af bordet? (*Ophold*). Forslaget om udvalgshenvisning er taget af bordet.

Medlemsforslaget blev drøftet, hvorved 1. at var opfyldt.

**Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre fremsatte følgende ændringsforslag:**

(FB1) "At Københavns Kommunes nuværende integrationspolitik (vedtaget af BR i juni 2002) revideres".

(FB 2) "At det rådgivende integrationsudvalg pålægges at igangsætte processen med inddragelse af de relevante fagudvalg, således at et samlet oplæg til en ny revideret integrationspolitik kan forelægges BR inden 1. juni 2006.

(FB 3) "At det nyetablerede projektsekretariat i Økonomiforvaltningen kobles direkte til Integrationsudvalget og derved bistår Integrationsudvalget i arbejdet med at revidere Københavns Kommunes integrationspolitik".

(FB 4) "At alle partier opfordres til at komme med input til processen.

**Socialdemokraterne og Konservative fremsatte underændringsforslag:**

(AC 1) om at der til FB2 tilføjes følgende: "At Pr. 1. januar 2006 overføres opgaven til det evt. nyetablerede Beskæftigelses- og Integrationsudvalg"

(AC 2) til FB 3 om at ordene "kobles direkte til Integrationsudvalget og derved" udgår af teksten.

Enhedslisten fremsatte følgende ændringsforslag (Ø1) til medlemsforslagets 3. at "Sætningen " der fremgår af vedlagte oplæg til integrationspolitik for Københavns Kommune" erstattes af: "der defineres i en kommende revideret integrationspolitik for Københavns Kommune"

FB 1 blev godkendt uden afstemning.

AC 1, som var underændringsforslag til FB 2, blev godkendt uden afstemning.

Det således ændrede FB 2 blev godkendt med 31 stemmer imod 2. 10 undlod.

For stemte: A, B, C, F og Ø.

Imod stemte: O.

Følgende undlod at stemme: C2, V og V2.

Dermed bortfaldt 2. at i medlemsforslaget.

Venstre ønskede følgende tilført beslutningsprotokollen: "Det er alt for sent! Venstre ønskede det færdigt pr. 1. november 2005".

AC 2, som var et underændringsforslag til FB 3 blev godkendt med 37 stemmer imod 6.

For stemte: A, B, C, F, C2, V og V2.

Imod stemte: O og Ø.

Det således ændrede FB 3 blev godkendt uden afstemning.

FB 4 blev godkendt med 39 stemmer imod 2. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, F, V og Ø.

Imod stemte: O.

Følgende undlod at stemme: C2 og V2.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

Ø1 blev godkendt uden afstemning.

Det således ændrede 3. at blev forkastet med 38 stemmer imod 4. 1 undlod.

For stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, F, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: C2.

**Jens Kjær Christensen (Ø):** Det er ordet til forretningsordenen.

Det er nu anden torsdag i rap, medlemmerne i denne sal er overladt til tilfældigheder i en eller anden udstrækning. Det er ikke formandens skyld, det er partiernes egen skyld. Det duer ikke, hvis denne her rytme fortsætter, så derfor vil jeg have gruppeformandsmødet til at finde ud af at aftale fremover, at når der kommer alle disse kringlede forslag, som opstår på selve mødet, så bliver man nødt til at afbryde mødet og værsgo levere det på skrift, før medlemmerne skal tage stilling. Det vil spare voldsom tid. Omvendt sidder måske mange medlemmer og er meget i tvivl om, hvad der egentlig blev vedtaget.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg er fuldstændig enig i, at det vil lette processen, hvis ændringsforslagene leveres skriftligt, men af og til sker der også noget i løbet af forhandlingerne, som jo også skal være en mulighed.

Jeg skal så sige fra Sekretariatet, at hvis det er sådan, at ændringsforslagene er planlagt og foreligger inden mødet, så de kunne blive mailet til Sekretariatet, så kunne afstemningen blive forberedt, og det hele kunne gå meget hurtigere ... (*Afbrydelse*: De opstår undervejs). Jamen det var sådan set det første, jeg sagde, men det er også derfor, jeg siger, at hvis der er ændringsforslag, som foreligger allerede inden mødet, så vil det være en venlighed over for os alle sammen, hvis de bliver mailet til Sekretariatet og kan komme ind i afstemningssystemet på forkant.

=====

### 17) BR 343/05. Medlemsforslag om anerkendelse af unges ret til nærdemokratisk indflydelse igennem et forsøg med stemmeret for 15 - 17 årige ved kommunevalget 2005.

(Stillet af Frank Hedegaard, Bo Asmus Kjeldgaard, Charlotte Wieth-Klitgaard, Trine Schaltz og Bjarne Fey (alle F)):

SF foreslår,

at Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Indenrigsministeren med henblik på at få skabt hjemmel i den kommunale valglov til et forsøg i Københavns Kommune med en valgret (men ikke valgbarhed) til unge mellem 15 og 18 år ved kommunevalget i 2005. Forsøget kan være med til at give erfaringer om, hvordan unge vil opleve deres medindflydelse i nærdemokratiet, og erfaringer med om det forstærker unges interesse for at deltage i demokratiet.

**Frank Hedegaard (F):** Både stemmeretten og valgordningen har ændret sig betydeligt siden den første grundlov i 1849 akkurat herhjemme som i andre lande.

Dengang gav grundloven stemmeret til en lille elitær gruppe bestående af embedsfolk og handels- og håndværksborgere og ejendomsbesiddere og ikke mindst selvejende bønder. Stemmeretten blev dengang udvidet gennem kamp, og alle mænd og kvinder fik først fuld stemmeret i Danmark i 1915.

Stemmeretsalderen var også meget længe i Danmark på 25 år, og siden vi sidste gang sænkede den til 18 år, har den så ligget der siden 1978.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

I SF fremsætter vi dette forslag, fordi vi synes, det er vigtigt, at vi begynder at inddrage de unge i demokratiet på et tidligere tidspunkt, end vi gør i dag. Vi er også bevidste om, at ændringer i stemmeretten historisk altid har været et spørgsmål, som har vakt store følelser, og det har ført til nogle gevaldige diskussioner imellem parterne for forandringer og de parter, som ønskede at fastholde den eksisterende stemmeret.

Derfor har vi også i SF besluttet, at vores gruppe er fritstillet i denne sag, og for den opmærksomme læser så vil man også kunne se, at det ikke er hele SF's gruppe, der er forslagsstiller på dette forslag.

Personligt så synes jeg også, at netop dette forslag det er af sådan en karakter, at det er forståeligt, at den enkelte tager stilling ud fra sin egen overbevisning.

Men jeg vil gerne motivere forslaget ud fra, at det altid i et demokrati er vigtigt at diskutere rammerne for demokratiet og de mennesker, som lever i det.

Vi har flere gange her i Borgerrepræsentationen forsøgt os med Ungeråd, og senest i oktober gentog vi succesen, eller hvad man nu skal kalde den, for det har jo netop vist sig, at nutidens unge ikke ønsker at deltage i demokratiet, så længe man kun er villig til at give dem et pseudodemokrati eller en pseudoindflydelse. Det må man vel sige, det er det, vi har givet dem her i Borgerrepræsentationen i den seneste tid.

SF's forslag sigter imod at give de 15-17-årige en reel demokratisk indflydelse, og ikke mindst fordi som vi også skriver her i begrundelsen, at det er den alder, hvor vi på andre områder har sat unge til at være modne. Her tænker vi på den kriminelle og seksuelle lavalder.

Netop de områder indikerer vi lovgivningsmæssigt faktisk allerede nu, anerkender at 15 år er en grænse, hvor man godt kan overlade ansvar til unge.

Jeg vil nok mene, at netop eksemplet med den kriminelle lavalder er et godt eksempel på, at vi stiller de unge til regnskab for noget, vi mener, de med deres alder kan overskue.

Jeg skal ærligt indrømme, at jeg ikke har læst hele straffeloven, kun en del af det, men jeg har læst hele vores grundlov. Alt andet lige så vil jeg sige, det er lettere at forstå grundloven end straffeloven, så hvorfor ikke også tro på, at unge forstår grundloven.

Nu er det sådan, at det er Indenrigsministeriet, der allerede i pressen har udtalt, at SF's forslag ikke kan lade sig gøre uden en grundlovsændring. Men her er jurister ikke enige, og det er derfor, vi med det forslag gerne vil have afdækket, hvor ligger knasterne i det her. Det er den danske grundlov, der definerer betingelserne, der skal være opfyldt for, at man kan blive valgt til Folketinget.

I dag har alle personer, som sagt over 18 år med dansk statsborgerskab og bopæl i Danmark stemmeret, medmindre man er umyndiggjort. Som sagt har det heller ikke altid været sådan.

Vi er også overbevist om, at det er Folketinget, der beslutter valgretsaldere, men vi mener, det er fornuftigt at indlede en diskussion nu i København, og at diskussionen også starter her fra kommunerne, fordi det er her, de unge primært har deres liv.

Jeg synes, man skal være meget opmærksom på, at det, vi foreslår, er altså en progression, en dannelsesproces til demokratiet, hvor man altså starter som 15-17-årig med at få en stemmeret, en stemmeindflydelse til kommunalbestyrelsen eller kommunalvalgene, og senere, når man bliver 18 år, der har vi ikke tænkt os at ændre det, så får man fuld valgret både til landsvalget og til EU-valg, og hvad der ellers måtte være af folkeafstemninger.

**Jakob Hougaard (A):** Vi hilser debatten velkommen om det her meget principielle spørgsmål, der handler om børn og unges deltagelse i demokratiet og i samfundslivet. Der vil jeg fra Den Socialdemokratiske Gruppens vedkommende meddele, at vi ikke vil støtte forslaget om et forsøg med en lave-re valgret.

Men vi vil gerne deltage i debatten om, hvordan man kan styrke demokratiet for børn og unge.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Principielt er det her også et spørgsmål om, hvornår er man barn, hvornår er man voksen, hvornår er man moden, hvornår er man myndig. Der mener vi altså, at i forhold til valgretten skal det her hænges sammen på en fornuftig måde, der både tager hensyn til børneliv, ungdomsliv og så også det ansvar, det er at skulle træffe et valg, når det gælder valg til kommunalvalget, og når det gælder valg til Folketinget og også afstemninger.

Når man taler om valgret, så bør man også tage spørgsmålet om valgbarhed op. De to ting giver mening at se i en sammenhæng, og når man ændrer på den ene faktor, bør man også ændre på den anden faktor. Når man skal stemme til et valg, hvorfor kan man så ikke også blive stemt på.

Så er der spørgsmålet om, nu har vi så forskellige typer af valg, vi har det kommunale valg, jeg nævnte, vi har folketingsvalget, og her snart skal vi også stemme om en EU-traktat. Hvis man som ung kan stemme til det ene valg, så giver det mening, at man også kan stemme til det andet valg, og der for hænger det også sammen på den måde. De ting bør følges ad.

Så vil jeg sige, at når det gælder unges deltagelse i demokratiet her i København, så har vi en vigtig debat, som kan knyttes til en lang række politikområder. Jeg kan nævne, at vi jo i processen med at skabe øget selvforvaltning på institutioner og i klubber og i skoler jo i meget høj grad også skal indtænke børn og unges inddragelse og deltagelse i demokratiet og i de beslutningsprocesser, som sker lokalt.

Det er også en debat, som jeg mener er relevant at se på i den debat om nærdemokrati og lokaludvalg og bydelsdemokrati, som jo er i gang i Demokrati- og Serviceudvalget.

Endelig så har vi jo også her i Borgerrepræsentationen haft forsøgt med Ungdomsborgerrepræsentationen, som jo også var en meget god erfaring for børn og unge i kommunen, som deltog, og som jo også har afstedkommet, at nogle af forslagene er blevet bragt videre her i Borgerrepræsentationen med de rigtige politikere og dermed også realiseret.

Men vi hilser debatten velkommen. Men vi vil ikke kunne støtte forslaget om at sætte valgretten ned til 15 år.

**Pia Allerslev (V):** I Venstre hilser vi også denne debat velkommen, men jeg vil også med det samme slå fast, at vi kan ikke støtte forslaget.

Vi synes simpelt hen ikke, at det er seriøst og gennemtænkt nok af fuldstændig samme grunde som Jakob Hougaard fra Socialdemokratiet lige præcis var inde på.

Man underkender kommunalvalget som mindre vigtigt end folketingsvalg og EU-valg. Man siger, at I er ikke valgbar, men I kan få lov til at stemme. Det synes vi ikke er en seriøs måde at præsentere demokratiet på for de unge. Ansvar og konsekvens må følges ad, hvis man skal kunne stemme, så skal man også være valgbar.

Derudover så er vi altså af den holdning, at de fleste unge modnes f.eks. gennem en ungdomsuddannelse eller en læreplads. Jeg kunne godt frygte, at hvis de skulle stemme til et kommunalvalg, så ville det enten blive en ”jeg stemmer som mine forældre”-stemme, eller ”jeg stemmer ikke som mine forældre”. Dermed får vi altså ikke de unge til at sætte sig ind i det, de stemmer om, men der bliver det blot en eller anden form for protest eller det modsatte, når de nu identificerer sig så meget med deres forældre.

Det er ikke hensigtsmæssigt, og jeg tror på, at man sagtens kan gøre de unge interesserede i demokrati på mange andre områder både i forhold til skolerne, i forhold til partierne igennem den almindelige samfundsdebat og igennem de mange tiltag, som min gode kollega Jakob Hougaard også var inde på, der allerede er blevet taget fra dette hus' side i forhold til Demokrati- og Serviceudvalget og i forhold til Ungeborgerrepræsentationen.

Så må jeg altså sige den sidste lille krølle på det her, at hvis vi skal ud og bruge 8 mio. kr. på at holde et ungevalg eller give de unge en stemmeret, fordi det er jo den klare beskrivelse, der også ligger fra forvaltningens side af det her, 8 mio. kr. det er altså mange penge at bruge på noget, som for mig at

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

se ikke er seriøst og ikke er gennemtænkt. De penge kunne bruges meget bedre på mange af de andre ting, som vi har diskuteret i aften.

Så Venstre kan ikke støtte dette forslag.

**Klaus Bondam (B):** Ja, nu lader det jo til, at der bliver 8 mio. kr. tilovers i forbindelse med EU-traktatafstemningen. Lad det nu ligge.

Hvordan sikrer vi de unge medindflydelse, hvordan forstærker vi de unges interesse for at deltage i demokratiet? Det tror jeg er et spørgsmål, som vi alle 55 er optaget af.

Men undskyld, Frank Hedegaard, og undskyld SF, det er jo altså ren parade på nuværende tidspunkt, 6 måneder før valget at komme og foreslå, at man skal rette henvendelse til Indenrigsministeriet for at få ændret de bestemmelser, der ligger til grund for, hvordan valg kan afholdes også her i København.

Hvis man fra SF's side vitterligt mente det her seriøst, så havde man jo taget fat i det her arbejde i starten af denne samling og indledt en dialog med ministeriet og en dialog i offentligheden osv. osv. Det er ganske simpelt hen ren parade, som griber ind sådan et underligt sted midt i det her.

Personligt er jeg ikke afskrækket fra at tage en diskussion om en sænkning af valgretsalderen. Men det er jo ikke nødvendigvis en diskussion, som skal foregå i Københavns Borgerrepræsentation, den skal foregå inde på Christiansborg i Folketinget.

I Det Radikale Venstre, hvor denne diskussion i øvrigt er foregået de sidste par år, fordi vi er et af de partier, der er mest optaget af en grundlovsændring, er det her også en af tematikkerne.

Hvis vi skal diskutere det her i Københavns Kommune, så synes jeg lidt i forlængelse af det, Socialdemokraternes ordfører, Jakob Hougaard, siger, så er det jo i forbindelse med nogle af de nærdemokratiske tiltag, vi er ved at tage, nogle af de lokaludvalg, som vi forhåbentlig får etableret.

Jeg håber da, at en af de ting, som lokaludvalgene kan gøre, er jo at lave vejledende folkeafstemninger ude i lokalområdet, og der vil jeg da bestemt ikke være afvisende overfor, at det kunne være et helt naturligt sted at starte med, hvis man kan sige det sådan, skrue lidt ned for alderen der.

Men derfor så kan vi ikke stemme for SF's forslag, og mest af alt fordi det kommer så ualmindelig sent.

**Mogens Lønborg (C):** Jeg er ganske enig med Klaus Bondam i, at det er, undskyld mig SF, det er ren parade. Derfor har jeg lyst til at sige, at jeg hilser i og for sig ikke denne debat velkommen på dette grundlag, 6 måneder før kommunalvalget prøver man at spille lidt smart med at komme med det her, man ved godt ikke har en kinamands chance – undskyld, Heidi Wang – for at blive gennemført inden kommunalvalget. Hvorfor gør man det? Altså der er jo ikke nogen ide i at bringe det her frem.

Når I nu har bragt det frem, så vil jeg da også godt benytte lejligheden til at sige, at det her kan vi under ingen omstændigheder på noget som helst tidspunkt bakke op om.

Det er jo altid lidt arbitrært, hvor man sætter en aldersgrænse, men det helt afgørende bag det kriterium at skulle sætte en aldersgrænse er, at indflydelse og ansvar på en eller anden måde skal hænge sammen. Det helt afgørende er, at de, der får indflydelse, tager del i vort demokrati og er med til at træffe vidtrækkende beslutninger, på en eller anden måde også skal være medansvarlige. Det er man altså ikke, når man bor hjemme hos mor og far, og det gør de fleste 15-, 16-, 17-årige altså.

Nu ved jeg godt, at det er ikke noget med en bestemt dato, så flytter alle hjemmefra, derfor som sagt det er arbitrært. Men det afgørende det er altså, at når man tager del i vores demokrati, at så er man i højere grad uafhængig af sine forældre, at man står med sit eget liv i sine hænder og derfor skal tage ansvar for det, tage ansvar for sine egne beslutninger.

Så er der blevet sagt som argument, nå jamen den kriminelle lavalder er 15 år, man kan blive straffet. Ja, det kan man, fordi man kan sagtens overskue, at det er forkert at gå hen og skyde en mand ned på gaden, men det er langt sværere at overskue, hvordan samfundet er indrettet, og hvordan man

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 2. juni 2005**

---

skal derfor give sin stemme i forhold til det mere komplicerede samfundsmaskineri. Så de to ting synes jeg er en mærkelig sammenblanding.

Så vil jeg endelig spørge forslagsstilleren, om det også betyder, at vi også skal ændre alkohollov-givningen. Hvis man har ret til at stemme til kommunalvalget, skal man så ikke have ret til at kunne gå ind og købe en øl, er man ikke ansvarsfuld nok til for sig selv at kunne finde ud af at købe en øl, men man kan godt tage del og tage ansvar for det lokale demokrati her i København.

Det synes jeg i og for sig, når nu debatten er kommet, fordi SF absolut ville have denne debat, så synes jeg, SF lige skulle op og fortælle, om man også agter at ændre på alkohollov-givningen, sådan at det nu også er tilladt at købe øl eller spiritus i det hele taget, når man bare er 15 år.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det bevægede sig sådan noget på kanten, Mogens Lønborg, af at være udenfor, fordi der står ikke noget om spiritus i dette forslag.

**Jens Kjær Christensen (Ø)**: Jeg vil nu ikke sige, det er på kanten, jeg synes, det ligner mange af de indlæg, vi hører, så jeg vil godt forsvare Mogens Lønborg i denne sammenhæng. Jeg bliver altid så glad, når jeg hører Mogens Lønborg snakke, fordi han har den her evne til at vide alt om alt, og så ender vi et helt andet sted, noget med øl og hvor gammel. Man har så lyst til at fortsætte ud af den der, ikke. Jeg skal ikke komme med emner, det vil bare forvirre overblikket totalt. Der er noget Herman von Bremen over det.

Hilse velkommen er der jo ingen grund til, fordi den her diskussion er jo, ja, den er lige så lang, som jeg husker, jeg har været politisk aktiv i virkeligheden, det er jo ingen nu diskussion den her.

Nu har SF syntes, at det var en glimrende ide at komme her i sidste øjeblik, hvor man vel også er overbevist om, at det ikke har en chance for at blive vedtaget. Og det er jo så godt nok.

Vi diskuterer jo på alle mulige andre leder og kanter demokrati, Bondam er inde på spørgsmålet om lokaludvalg, som vi da også håber ender med at blive vedtaget.

Jeg vil nok sige, at hvis man kan lave vejledende folkeafstemninger for mennesker, der er fra 15 år ude i lokalområderne, så kan man vel også gøre det i hele kommunen. Nå men det kan man bare se, der kommer så mange indspark her, som jo ikke hænger sammen med det, der egentlig er forslaget.

Jeg vil sige, der var en, der var oppe og snakke, jeg tror, det var Pia Allerslev om ekstra 8 mio. kr. Det er en misforståelse, det koster 8 mio. kr. cirka at lave en afstemning, men det koster jo ikke 8 mio. kr. ekstra, fordi de, der er 15-18 år, også skal stemme. Arh, der er, undskyld I i Venstre, forskel på 8 og 16, voldsomt, når det er millioner, vi snakker om.

Så jeg ønsker ikke at deltage i denne paradedforestilling mere, blot tilkendegive, at uanset at vi i vores partiprogram har en aldersgrænse, der hedder 16, det kunne jeg så begynde at fabulere meget over, hvorfor det er 16, men på trods af dette, så vil vi godt komme SF og Frank Hedegaard til hjælp, sådan en rent principiel markering, fordi vi tror ikke, det bliver vedtaget i dag. Så vi vil gerne støtte SF's forslag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jamen tak for det. Så går vi til 2. runde.

**Frank Hedegaard (F)**: Debatten bliver nok ikke lang, jeg kan også godt høre, hvad vej vindene blæser her.

Jens Kjær svarede egentlig Pia Allerslev på det, jeg også ville have svaret, der er ingen sammenhæng i det, Venstre stiller sig op og siger i forhold til, at det her kommer til at koste 8 mio. kr.

Jeg synes måske, når man kritiserer sagligheden af et forslag, man så også selv skulle forsøge at sætte sig ind i det og ikke kun forholde sig til et hurtigt stykke papir, der er blevet lagt på bordene i løbet af aftenen, og man ikke rigtigt har nået at gennemlæse det.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Det er nemlig ikke noget paradeforslag, der lige dukker op her. Det her har været seriøst diskuteret, hvis de ærede medlemmer vil gå tilbage i pressearkivet og se den første artikel om det her for 2 år siden.

Hvis man vil gå tilbage sådan lidt historisk og kigge på SF's landsmødedebat sidste år og Socialdemokraternes egen debat på deres kongres, hvor man faktisk også vedtog der at ville sænke stemmeretten.

Så det er ikke en ny debat. Det er heller ikke noget, der som sagt ikke ville have kunnet nået, hvis ikke man havde lyst. Men det er rart at høre, at mange gerne vil debattere det her uden at sige, hvad det er, de egentlig vil debattere eller ellers vil debattere. Jeg synes, vi har klare beviser her på, at det, andre partier har været oppe og nævne her, Unge-BR, jo netop er noget, som de unge har vist, at det er pseudo, det er noget, der ikke giver dem en reel indflydelse, og det ønsker unge i virkeligheden at få.

I vores naboland, Tyskland, har man i 5 delstater haft valg, hvor 16-17-årige har deltaget i delstatsvalgene, så det er ikke nogen nyhed i andre lande, at man egentlig er begyndt at arbejde den vej med valgretsalderen. Det var sådan, at ved de første delstatsvalg var der en større valgdeltagelse blandt de 16-17-årige tyskere end blandt de 18-20-årige tyskere.

Hvis man kigger på deltagelsen i kommunalvalgene i København, så er det vel stort set kun ved det sidste valg, hvor vi var oppe over 80 pct., ellers holder kommunalvalgene sig under 70.

Man taler også inden for vores gruppe og andre om undersøgelser, at der er en vigende interesse for demokratiet, når man ikke har en indflydelse. Derfor i den øvrige verden og i fællesskaber forståelse for demokratiet, så bliver det altså også nødvendigt at diskutere, hvordan man får en deltagelse.

Men jeg er ikke overrasket over udgangen af debatten i dag, fordi jeg forventer også, ligesom da nogle kom en gang og sagde, at kvinder skulle have stemmeret, at det ville tage nogle år, og man blev nødt til at debattere det godt og grundigt igennem, før alle var enige om det. Det er i virkeligheden det vigtigste, at man bliver det på et tidspunkt, når man netop vil ændre valgretten, men som er det, vi foreslår, jo reelt er en stemmeret.

Grunden til, at vi siger, at det ikke er det hele, som Jakob Hougaard foreslår, at det er grunden til, at Socialdemokraterne ikke vil være med, at man er nødt til at tage det hele med ind, er, at vi faktisk mener, at det er en dannelsesrejse i demokratiet, man igangsætter. Der er en stor fornuft i at igangsætte det i kommunerne og ikke vente, til man skal inddrage det hele, fordi det er i kommunerne, de unge har deres liv, og det er der, at de også primært opholder sig i skolerne. Men det er måske det, man i virkeligheden er bange for som politiker i København, at man får nogle kritiske vælgere over for den politik, som bl.a. har hørt diskuteret herinde i aften.

(Kort bemærkning).

**Mogens Lønborg (C):** Nu siger Frank Hedegaard, det ikke er noget paradeforslag, men jeg vil egentlig så gerne have, at Frank Hedegaard går herop og prøver lige at præsentere Borgerrepræsentationen for realismen i dette forslag.

Altså vi står over for folketingets snarlige sommerferie, og der er en åbningsdebat i oktober måned, og man ønsker at have en hjemmel, sådan at kommunalvalget den 15. november kan være for de 15-16-17-årige. Kan Frank Hedegaard overbevise forsamlingen her om, at der er realisme i dette forslag?

**Ole Hentzen (C2):** Her har vi noget af det, som Frank Hedegaard sagde, SF's løfter. Jeg kan kun sige, at hvis man læser tilbage i de gamle forhandlinger, som også Frank Hedegaard gjorde forsamlingen opmærksom på, så står man tilbage med en lidt undren over, at de her løfter, som nu Frank Hedegaard giver udtryk for, at hans parti har haft gennem nogle vedtagelser, hvorfor de så ikke har fået en eller anden udløsning, en udløsning, som kunne finde det rigtige sted, nemlig Folketinget. Fordi det



## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

kræver jo lovændring, det ved Frank Hedegaard så udmærket, så derfor kommer det her forslag også først i slutningen af maj, begyndelsen af juli, for så ved man, det er en død sild.

Men når man nu har haft de lyster i flere år, Frank Hedegaard, og det er nogle af SF'ernes lyster, for det er jo ikke alle, det har jeg lagt mærke til, der er også fornuftige mennesker i SF, som anerkender, der er noget, der hedder en grundlov og en valglov, og så man ved, at det her er for meget paradenummer ud af det her.

Hvorfor har man ikke bragt det frem de rigtige steder, var det, fordi man kunne ikke overhovedet finde grobund i Folketinget til at tro, at det kunne komme igennem, fordi man ved, det kræver en grundlovsændring, sådan som man ved, det står beskrevet i grundloven.

Jeg ved godt, at SF sikkert har opfundet en eller anden jurist et sted, som siger, han er uenig i Lovretskontorets og Justitsministeriets om grundlovens fortolkninger. Men det er jo altså det svar, man har fået fra Folketinget, at det kræver en grundlovsændring, og grundlovsændringer, det ved vi godt, det er vejledende afstemning først, og så er det først ved det efterfølgende valg. Så det har jo lange udsigter.

Men jeg er lidt ked af, at de der lyster er så uforløste i SF, at vi ligesom skal belemres med dem her et halvt år før borgerrepræsentationsvalget, når vi ved, det er et rent paradenummer.

(Kort bemærkning).

**Frank Hedegaard (F):** Det, der står her i forslaget, det er, at man ønsker, at Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Indenrigsministeriet for at få en afklaring på, om der kan holdes valg, hvor unge mellem 15 og 17 år er deltagende med deres stemme uden at være valgbare.

Af Rådhuset og dem, der har været med til at forfatte forslaget, er vi her informeret om, at der faktisk gives muligheder for det, i hvert fald for at få det undersøgt. Og det er det, vi egentlig beder om med dette forslag.

Vi er godt klar over, at det kræver, at Folketinget er involveret. Det var vi også, da vi foreslog, at vi skulle have sundhedsrum og fixerum i København, det krævede også folketingsbeslutninger. Det kræver det også, hvis vi vil have forsøg med heroin på andre områder, det kræver også folketingsbeslutninger. Så det afholder os ikke fra at stille det her, for det har rent faktisk vist sig, at det er noget af det, der kan lægge pres på regeringen og på staten.

Jeg synes, der er en stor fornuft i, at kommunerne er deltagende i den debat, og jeg synes ikke, at fordi det er Folketinget, der overordnet har den endelige beslutning for det her at kunne ændre på grundloven, så betyder det jo ikke, at de lokale demokratier og lokalpolitikere er sat uden for ikke at kunne skabe debatten omkring det, fordi det synes jeg, der er en stor fornuft i, som vi også har hørt i andre indlæg her i aften, det er vigtigt, at vi diskuterer, hvordan vi styrker og hele tiden bevarer vores demokrati.

Derfor er den her debat ikke ligegyldig, heller ikke i kommunerne, og noget, vi alene skal overlade til Folketinget.

(Kort bemærkning).

**Ole Hentzen (C):** Jeg er altså ikke omtåget af hashtåger eller noget som helst andet, jeg læser fra SF's forslag, nu læser jeg højt, Frank Hedegaard, så prøv at slå ørerne ud:

”Med henblik på at få skabt hjemmel ...”.

Det betyder sådan set, at man ønsker, at der skal skabes en hjemmel for, at man kan deltage i et forsøg ved kommunevalget i 2005.

Frank Hedegaard bliver da nødsaget til at forklare mig fra talerstolen, hvordan han vil få skabt en hjemmel gennem Folketinget, når vi ligesådan ved, vi, der ved en smule om grundloven, at det kræver først en folketingsbeslutning om, at man vil ændre grundloven, og derefter skal det ud til en vejledende

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

de folkeafstemning for, at man så kan få ændringen. Altså kan det da aldrig nå at få virkning til kommunalvalget i 2005.

Derfor må Frank Hedegaard bevæge sig herop igen og så prøve at sige, jamen vi ved godt, det er et paradenummer, men det var egentlig en god debat, vi gerne ville have i gang, og glem nu, at vi overhovedet har forstyrret jeres tid, fordi vi ved faktisk godt, at det er grundlovsændring, og vi ved godt, at det ikke kan lade sig gøre, men det er da så rart, at vi er fem SF'ere, der en stille aften i et eller andet hjørnerum har kunnet finde ud af, det kunne være skægt.

Men hvis Frank Hedegaard mener, at grundloven ikke skal ændres, så hører jeg det meget gerne heroppefra. Frank Hedegaard skylder mig stadig et svar på, hvordan SF's landsråd for 2 år siden kunne vedtage, at man ville arbejde for det her, uden at der i mellemtiden er fremsat noget forslag i Folketinget derom.

(Kort bemærkning).

**Klaus Bondam (B)**: Det er helt i forlængelse af dele af Ole Hentzens indlæg. Det går jo ikke at prøve at lave om på det, man egentlig stillede medlemsforslag om. Den sidste linje står helt udtrykkeligt: ”ved kommunevalget 2005”. Så det håber jeg, at Socialistisk Folkepartis ordfører vil komme med en forklaring på.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Kort bemærkning til Mogens Lønborg, og det er Mogens Lønborgs sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

**Mogens Lønborg (C)**: Det er egentlig meget to korte bemærkninger. Den ene er til formanden. Jeg undrede mig over, at formanden tillod Frank Hedegaard at blande fixerum ind i vores debat her, når jeg tidligere blev kaldt til orden, fordi jeg sammenholdt med aldersgrænsen med hensyn til spiritus. Lad det være.

Frank Hedegaard, jeg bliver nødt til at gentage det, som nu også Ole Hentzen og Klaus Bondam har bedt om, og som jeg bad om i mit forrige indlæg: Fortæl ikke bare os, men også københavnere, hvor hamrende urealistisk et forslag det er, der er blevet fremsat her. Eller kom og overbevis os om, at det er en realistisk mulighed at have de unge fra 15 til 17 år med på valgdagen den 15. november.

Jeg bad i mit første indlæg Frank Hedegaard om, at han stillede sig op, men han totalt forbigik det spørgsmål. – Men nu gør han sig klar til at komme, så jeg venter spændt at høre på hans forklaring på det.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Frank Hedegaard må vente lidt, for først er det Ben Haddou.

**Abderrahman Ben Haddou (C)**: For os i De Konservative er det vigtigt, at man er myndig, når man stemmer. Det kan jo ikke nytte noget, at man har ret til at stemme, men har ikke ret til et kørekort. Man har ikke ret til at købe et hus eller stifte gæld osv. osv. De ting hører altså ikke sammen med hinanden. Man kan godt stifte visse former for gæld, men vi oplever jo i dag, at forældre køber hus til deres børn, netop fordi de ikke selv kan købe egen lejlighed eller hus. Men de samme unge mennesker skal kunne stemme og skal have adgang til vores demokrati, og det hænger ikke sammen.

Derfor hvis de unge fra 16 eller 17 år skal have lov til at stemme, så skal de selvfølgelig også have lov til at have del i det ansvar, der følger med i vores samfund. Det er det, der er afgørende for os. Det er ikke, fordi vi er imod, at de 16- eller 17-årige må have lov til at stemme.

Så er der den her med hjemmel. Ja, altså det må være gået mig forbi, men åbenbart har indenrigsministeren fået meget magt i Danmark, siden indenrigsministeren åbenbart kan skaffe os hjemmel i

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

### Mødet 2. juni 2005

---

Københavns Kommune, men hvor vedkommende åbenbart ikke behøver at spørge Folketinget. Det er det, der lægges op til, for som det blev sagt heroppefra af både Ole Hentzen og Mogens Lønborg og Klaus Bondam, jamen så kan det jo egentlig ikke lade sig gøre, fordi Folketinget jo snart skal på ferie. Så hvis ministeren giver os lov til det her, så vil vedkommende begå lovbrud.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 3. runde.

**Frank Hedegaard (F)**: Hvis det er datoen 15. november 2005, man hænger sig i i forhold til forslaget, så kan jeg jo godt se, at man kan se det som parade. Men hvis man nu tog indholdet, substansen seriøst, hvis man som politiker i København gad være deltagende i at få skabt debatten i forhold til at begynde at påvirke og at præge denne debat, og også rette henvendelse til Folketinget, som så også ville få fokus på den, som Klaus Bondam jo selv nævnte, så var det jo en integreret del af en grundlovsdiskussion i Det Radikale Venstre. 2 andre partier i Folketinget er allerede i gang med det, og det er sikkert noget, der vil blive intensiveret.

Så det er da helt klart, det kan da godt virke illusorisk, jeg tror også selv, at det var illusorisk måske at sætte det til 2005, det indrømmer jeg gerne. Men jeg synes personligt også, det er meget vigtigt at få undersøgt kriterierne for, hvordan det er muligt for København at afholde et valg, hvor de 15-17-årige kan indgå med en stemmeret.

Jeg har fået at vide af juristerne, er der en forskel på proceduren i, hvis du vil anvende lovgivning, der ændrer valgretten og sætter den sammen med stemmeret og valgret i kommunerne, så er det en paragraf, man anvender. Hvis man vil gå ind og ændre kun på stemmeretten i forhold til København, så kræver det en anden procedure med efterfølgende folkeafstemning for det.

Så det er to forskellige procedurer i forhold til dette valg, om man alene vil anvende stemmeretten og ikke være valgbar, eller om man generelt ændrer valgretten, så der både er stemmeret og valgbarhed.

Så jeg synes, det her har været et godt udgangspunkt i hvert fald til at begynde at bevidstgøre os om, hvad der skal til det. Jeg havde gerne set, vi havde fået nogle formelle svar tilbage fra Indenrigsministeriet, vi kunne have arbejdet videre på. Det kan godt være, det er illusorisk, hvis det skulle nås til 2005, men så kunne det have været nået i hvert fald at være igangsættende for noget, der så kunne ske i 2009.

Alle herinde, som jeg indledte med, er godt klar over, at denne diskussion er meget, meget langvarig, og jeg tror, selv om jeg havde startet denne debat i november sidste år, så havde vi hørt det samme på daværende tidspunkt. Det var for tidligt, det kan ikke nås, det er jo rene børn, vi taler om, selv om børn det er ikke noget, vi definerer, når man er blevet 15 år, det er noget, man er, når man er under 15.

Så jeg ser positivt på dem, der har sagt i dag, de synes, det er en vigtig debat, de gerne vil fortsætte, og det vil vi godt være med til i fremtiden at sætte dagsorden for, at vi kommer til.

**Ole Hentzen (C2)**: Jeg anerkender, at det er vel det nærmeste, man kan komme på at trække sit forslag tilbage ved at sige, at det er åndssvagt og lignende. Den ros skal han have, Frank Hedegaard, men jeg savner stadig svaret fra Frank Hedegaard på, hvad har Frank Hedegaard og SF gjort de sidste 2 år, når han nu står og bryster sig af, at det er en debat, som er skabt, og der er beslutninger på deres landsråd og deres landsmøder, og hvad de nu ellers holder af delegeretforsamlinger, om, at den alder skal nedsættes. Er der sket noget som helst i Folketinget fra SF's side for, at denne sag kan finde en naturlig afslutning, nemlig hos lovgiverne, for, at København kan få lov til at gide lave forsøg?

**Mogens Lønborg (C)**: Frank Hedegaard var heroppe og sige, hvis nu I sådan hænger jer i det, så kan det da godt være, det ser ud som en parade. Jamen vi hænger os sådan set i Frank Hedegaards for-

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 2. juni 2005

---

slag, det jo sådan set det. Det er jo ikke noget med, at vi sådan hænger os i et eller andet. Vi hænger os i det forslag, som Frank Hedegaard og andre SF'ere har stillet, hvor der står, og det er vel det, man vil sætte til afstemning lige om lidt, et forslag, der går på, at vi skal have indført det ved kommunalvalget i 2005.

Ligesom Ole Hentzen var oppe og sige før, så går jeg egentlig ud fra, enten at man helt trækker forslaget, eller at Frank Hedegaard kommer herop og stiller et ændringsforslag, så det hedder "kommunalvalg 2009", al den stund Frank Hedegaard nu lige netop har været oppe og sige, at hans eget forslag sådan set er helt urealistisk.

**Medlemsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 9.**

**For stemte: F og Ø.**

**Imod stemte: A, B, C, O, C2 og V.**

=====

### 18) BR 326/05. Røking i udvalg

Godkendelse af at Manu Sareen (B) udtræder af Kultur- og Fritidsudvalget samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Tanwir Ahmad (B) indtræder i udvalget i stedet for.

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

### 19) BR 327/05. Røking i udvalg

Godkendelse af at Tanwir Ahmad (B) udtræder af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Manu Sareen (B) indtræder i udvalget i stedet for.

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

### 20) BR 360/05. Røking i udvalg

Godkendelse af, at Michael Fjeldsøe (F) udtræder af Valby Lokaludvalg, og herefter indtræder som ny suppleant i udvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Bjarne Petersen (F), Rasmus Rasks Vej 4, 2500 Valby, indtræder som nyt medlem af udvalget.

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

**Disse sager blev behandlet for lukkede døre:**

### 21) BR 335/05. Aftale

(Økonomiudvalget)

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 2. juni 2005**

---

**Lars Engberg, A, og Karin Storgaard, O, deltog ikke i sagens behandling på grund af manglende habilitet.**

**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**

=====

**22) BR 334/05. Ejendomssag**  
(Økonomiudvalget)

**1. at blev godkendt uden afstemning.**

**2. at blev godkendt med 31 stemmer imod 5.**

**For stemte: A, B, 1 medlem af C (Mogens Lønborg), F, O, C2 og V.**

**Imod stemte: 1 medlem af C (Abderrahman Ben Haddou) og Ø.**

---

*Mødet sluttede kl. 23.25*